UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

24. årg. Jan/Febr. 1982 Nr. 1

Trindade billederne

Anonymitet - vidners krav?

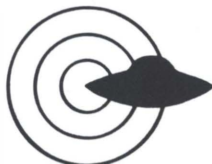
Projekt UFO-data

Radiosignaler fra rummet?

Abonnement 95 kr. årligt · Løssalg 18 kr. pr. nummer

ufo-nyt

24. årg. Jan/Febr. 1982 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Hestehovedtågen i stjernebilledet Orion. Betegnelsen skyldes det mørke område med hestehovedform, der ligger foran tågen.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 95,- for året 1982) til SUFOI, giro nr. 9 11 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 110,00.

ADRESSEÆNDRINGER:
bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Box 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED **Det Ukendte:**

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1982 plus DET UKENDTE, 4. årg., samlet koster kr. 165,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

Troværdighed . . .

Af Flemming Ahrenkiel

»Tror du selv på UFOer?« er et tilbagevendende spørgsmål fra tilhørerne ved de foredrag, som jeg med jævne mellemrum har holdt i forskellige foreninger og forsamlinger, og forbavselsen er tydelig, når jeg svarer benægtende. Men jeg tror faktisk ikke på UFOer — derimod er jeg overbevist om at fænomenet eksisterer, og jeg har en personlig opfattelse af, hvad det evt. kan være — og det er en helt anden sag. Min mening om UFOerne bygger på informationer, som jeg tillægger en vis troværdighed, og altså ikke på ren og skær tro.

Denne skelnen mellem tro og tillid til opnåede informationer er specielt aktuel i forbindelse med redigeringen af et blad som UFO-NYT, hvis primære opgave er at formidle oplysninger til læserne om det, der foregår på UFO-fronten. Informationerne skal helst have en vis nyhedsværdi, men samtidig — og ikke mindst — skal troværdigheden ligge på et vist, acceptabelt niveau. Vi kan ikke i UFO-NYT med god samvittighed servere en brandspændende, hårrejsende beretning, hvis vi ikke samtidig er overbevist om, at vor kilde til historien er troværdig og pålidelig, hvilket er én af årsagerne til at UFO-NYT ikke altid indeholder lige så spændende artikler som andre tidsskrifter indenfor dette emne.

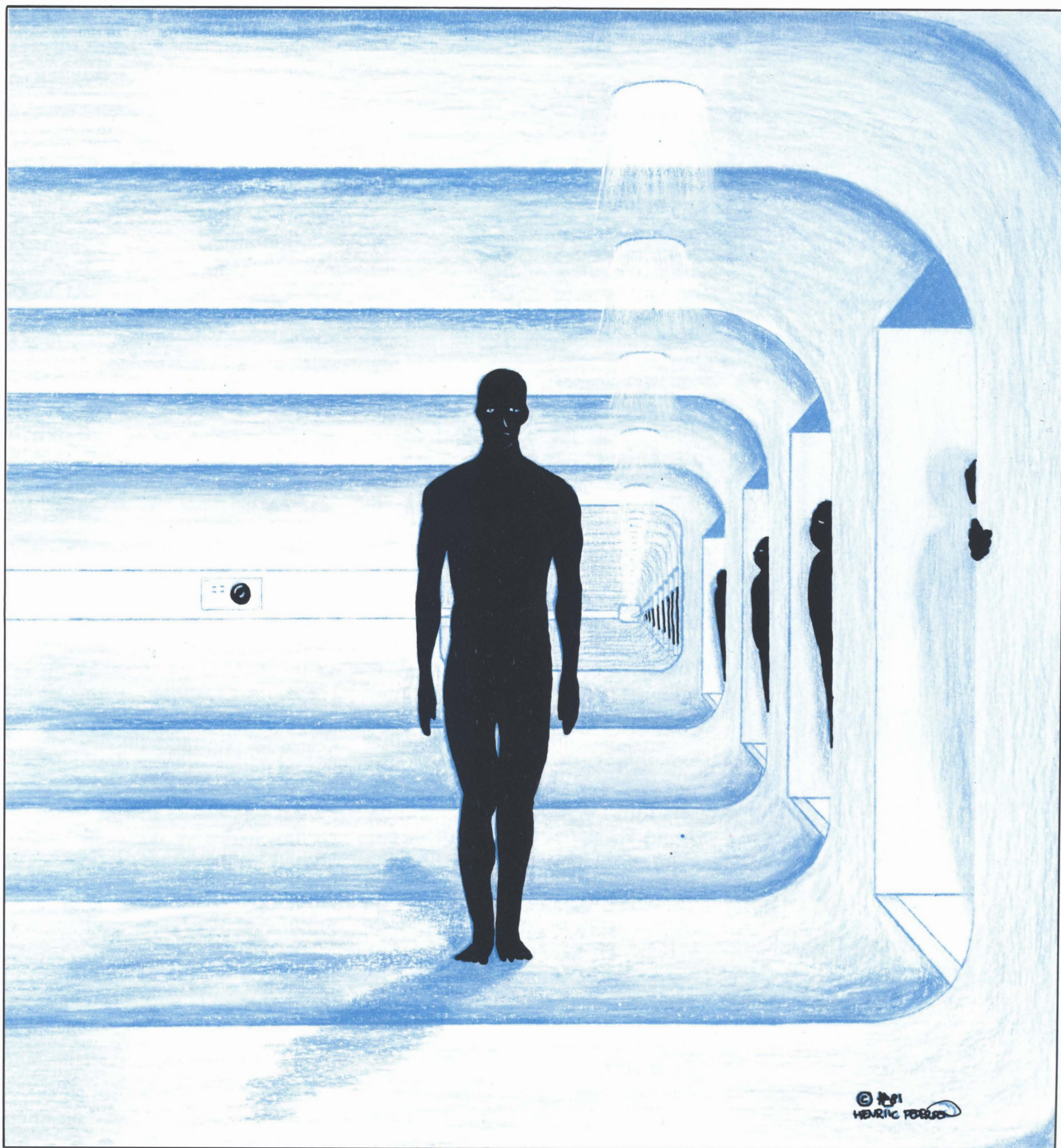
Vurderingen af en given artikels eller oplysnings troværdighed bygger vi på et mangeårigt kendskab til de forskellige, udenlandske organisationers indstilling og måde at gribe tingene an på. For personers vedkommende er det ligeledes kendskabet til disses tidligere arbejder og ry, der kan være det afgørende.

Det kan derfor ikke undgås, at der sker en sortering af stoffet under fremstillingen af UFO-NYT, en censurering vil nogen kalde det, men når stoffet bringes, er der så til gengæld taget stilling til dets troværdighed. Redaktionen har fundet det værd at viderebringe til læserne, bl.a. på grundlag af en vurdering af kildernes troværdighed. Denne stillingtagen i UFO-NYTs redaktion må ikke — som vi nogen gange oplever det — fortolkes af læserne som »nu tror SUFOI på det og det«, blot fordi dette eller hint emne har været behandlet i artikelform i UFO-NYT. Ingen ville bruge den samme form for følgeslutning i forbindelse med avisartikler og den pågældende avis' officielle stillingtagen.

SUFOIs officielle stillingtagen til det ene eller andet problem anføres ene og alene på denne plads — i lederen. UFO-NYTs øvrige indhold tjener som oplysning og information til læserne om UFO-fænomenets aspekter, hverken mere eller mindre. □

TEMA

UFO-observatørers anonymitet

SYNSPUNKT

Fordele og ulemper

Af Erling Jensen

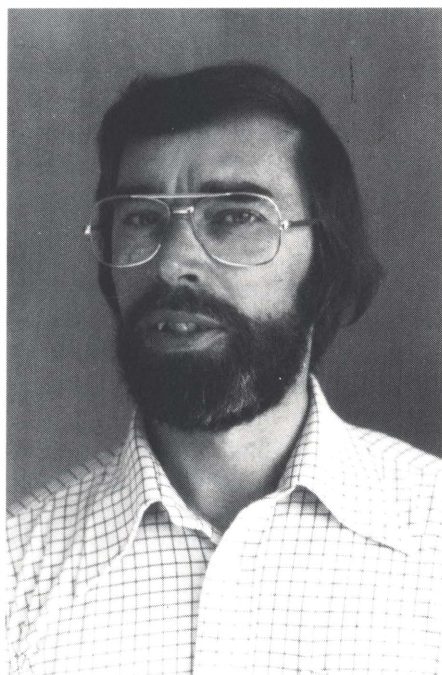
Dette indlæg er et af de første, vi har modtaget som reaktion på debatten om anonymitet, som Per Borgård startede i UFO-NYT nr. 4/81. Erling Jensen har som tidligere formand og veteran inden for SUFOI haft nær kontakt med mange UFO-vidner.

Det er således, at vi på spørgeskemaet har rubrikken »om SUFOI ved evt. offentliggørelse må nævne observatørens navn og/eller adresse«.

I de fleste tilfælde siger observatørerne ja hertil, — men SUFOI benytter sig ikke af det. Årsagen er traditionspræget, forstået på den måde, at vi fra starten i 1958 har gjort, hvad vi kunne, for at observatørerne kunne være anonyme. Det var nok temmelig nødvendigt at handle sådan i en årrække, fordi folk helst ikke ville være til grin for kolleger, venner og bekendte — og det blev de nemt dengang!

I dag er UFO-begrebet på mange måder blevet mere jordnært. Der er selvfølgelig mange, især ældre, som ikke kan acceptere, at der eksisterer UFOer. Endnu flere stiller sig neutralt til begrebet, og mange er virkeligt interesserede. Derfor løber dagens UFO-observatører kun en ringe risiko for at blive smilet af.

På den anden side finder jeg, at der må også være en grænse, og hvor den skal være, må bero på et skøn, som må foretages fra sag til sag. Det gælder specielt, når der er tale om usædvanlige observationer som f.eks. nærobservationer. Det er muligt, at observatøren vil give tilladelse til offentliggørelse med navns nævnelse, men man

bør være varsom med at råde folk til det, fordi de i mange tilfælde ikke ved, hvad de går ind til. Her er det, at især sporene fra udlandet skræmmer.

Der er ingen, som skal få mig til at sige, at journalister bevidst manipulerer med stoffet, men faktum er, at de gange, hvor jeg selv har kendt til baggrunden for en artikel eller hændelse, har en stor procentdel af indholdet været ukorrekt gengivet eller direkte misforstået/forvansket. Det har været specielt udpræget i de tilfælde, hvor journalisten har været mere eller mindre i tidnød, d.v.s. hvor han skulle overholde den daglige redaktionelle tidsfrist. Jeg finder det derfor vigtigt, at SUFOI laver en virkelig tilbundsgående undersøgelse af alle særligt gode observationer således, at man har alle facts klare *inden* en evt. offentliggørelse af observatørens navn. Det kan i mange tilfælde være til nytte for pressen, hvis det grundlæggende stof er let tilgængeligt. Jeg ved godt, at f.eks. Per Borggård slår på, at pressen skal være med fra starten. Det *kan* være til fordel for SUFOI i opklaringsarbejdet, og det *kan* skabe omtale og reklame, men jeg finder det betænkeligt overfor observatørerne. Vi ved jo ikke i starten af en sag, om det er en rutinepræget observation, eller om det er en Pandoras æske, vi lukker op for.

Sammenfattende vil jeg hævde, at SUFOI uden problemer kan offentliggøre navn og delvis adresse på de fleste observatører, hvis disse giver deres samtykke, — men med risiko for at virke bagstræverisk, vil jeg advare mod kritikløst at gøre det samme, når det drejer sig om specielt gode observationer, og det bør formentlig ikke ske, før SUFOI har færdiggjort oberservationen. □

SYNSPUNKT

UFOer som tabu-begreb

Af Per Andersen.

For tiden bliver UFO-vidnernes anonymitet debatteret meget. Dette indlæg forsøger at se spørgsmålet i en bredere ramme af tabu-begreber og derudfra vurdere, hvad der kan gøres for at fjerne tabuet omkring UFOerne.

I diskussionen omkring UFO-vidners anonymitet er alle stort set enige om, at det ikke er skægt at være et UFO-vidne i dag — langt fra. Dette skyldes — siger man — at folk bliver latterliggjort, betragtet som alkoholikere og mere eller mindre anormale. Og så er man måske oven i købet bedre stillet i Danmark end i et land som f.eks. USA. Det er da også uomtvistelig, at sådanne holdninger findes i udstrakt grad. Men hvorfor? Ja, der bliver f.eks. nævnt, at UFOerne er et tabu-emne(1).

At UFO-begrebet skulle være tabu er en interessant tanke, og jeg vil prøve at fortsætte lidt ud ad denne linie. For det første må man forsøge at finde ud af, om man overhovedet kan kalde UFOerne for et »tabu«. Et opslag i Nudansk Ordbog viser, at ordet »tabu« bruges i to betydninger. For det første er der en religiøs mening med ordet, der betyder »forbud mod at berøre eller nævne bestemte genstande«. I en bredere betydning — den almindelige opfattelse af ordet — betyder tabu »forhold, som det ikke anses for passende at tale om« (2).

Efter en sådan forklaring af ordet tabu, bliver det klart for én, at UFOerne absolut kan karakteriseres som et tabu-begreb. For hvor mange af os har ikke oplevet, at det ikke bliver fundet »passende« at beskæftigede sig med eller snakke om UFOerne. Jeg har i hvert fald. UFOer er normalt ikke det emne, man ønsker at indlede en samtale med en ny bekendt med. Og bedre bliver det ikke, hvis man selv har haft en UFO-oplevelse.

Det var så langt som et opslagsværk kunne hjælpe os. For at komme videre er det nok nyttigt at tænke på nogle af de mange andre begreber, der bliver opfattet som tabuer. Det kan f.eks. være »at snakke om seksuallivet«, »at være homoseksuel«, »at være handicappet«, »at have en anden kulturel baggrund« og »at have været indlagt på et psykiatrisk hospital«. Listen kunne (desværre) gøres meget længere, men lad os holde os til disse få emner.

Når man kikker på listen mener jeg, at det er væsentligt at skelne imellem to former for tabu-begreber. Der er til dels tabuer, som omfatter et emne »der er gyldigt for alle«. Her tænker jeg f.eks. på et tabu som seksuallivet. Og til dels er der tabuer, der »berører en mindretals-gruppe«. Det kan f.eks. være emnerne som homoseksualitet og handicap. Nu er jeg ikke sociolog, men jeg har opfundet to begreber for at skelne imellem disse to typer tabuer: Flertals-tabu og mindretals-tabu. I det følgende vil jeg betragte disse to former for tabu hver for sig.

Flertals-tabu

De såkaldte »flertals-tabu« omfatter altså emner, der ligesom berører alle af os. Det nævnte eksempel var »seksuallivet«, der — omend ikke så meget som tidligere — bliver betragtet som et tabu-emne. Sådan er der flere flertals-tabuer, selv om det synes som om der er forholdsvis færre flertals-tabuer end mindretals-tabuer.

Hvorfor findes flertals-tabuer egentligt? Det er jo ifølge definitionen tabuer, der har berøring til alle. Alle har f.eks. på en eller anden måde et seksualliv. Forklaringen må nok her søges i kulturmønsteret. Selv om det at snakke om seksuallivet måske burde være noget naturligt, så er det rodfæstet i vores kultur, at det kan man ikke — især hvis vi går nogle år tilbage i tiden. Det betyder så også, at flertals-tabuerne vil variere fra kultur til kultur. I andre kulturer er seksuallivet måske ikke et tabu — i andre kulturer igen, er det måske et tabu at vise en kvindes ansigt.

Et andet eksempel på flertalstabuet er dødstabuet. I nogle kulturer er døden et tabu-emne, mens det i andre kulturer er helt naturligt at snakke om og diskutere døden.

Hvordan overvindes et flertalstabu så? Ja, eftersom tabuet er rodfæstet i kulturen, kræver det en kraftig anstrengelse, primært for at ændre den kulturelle opfattelse af det pågældende emne. Den kan påvirkes på to måder. For det første gennem generel oplysning, hvor man forsøger at naturliggøre det pågældende emne — vise at emnet er en naturlig del af vores kultur og liv og derfor ikke bør være et tabu.

En anden måde er at stå frem som enkelt-person og offentlig »erkende«, at *man* også tænker på det pågældende emne (f.eks. døden). Dette kan man roligt gøre fordi ingen kan jo sige sig fri for »at være omfattet af flertals-tabuet«.

Derfor vil det ved et sådant tabu være gavnligt om folk ærligt står frem med navns nævnelse og fortæller om det pågældende emne. På denne måde — fordi alle kan identificere sig med personen og emnet — kan der dannes en offentlig opinion — og på lang sigt måske en kultur-ændring.

Mindretals-tabu

Mindretals-tabuer adskiller sig fra flertals-tabuerne derved, at det pågældende emne har speciel betydning for en mindretals-gruppe i samfundet. Dette gælder jo f.eks. for homoseksuelle og handicappede.

Hvorfor er der tale om tabu i sådanne tilfælde? Ja, det er nok i første række et spørgsmål om uvidenhed i resten af befolkningen. Man ved ikke, hvad det vil sige at være homoseksuel. Man tror måske af uvidenhed, at der er tale om en sygdom. O.s.v.

Denne uvidenhed i den store del af befolkningen gør, at man nødigt snakker om emnet — især med den pågældende mindretals-gruppe. I visse tilfælde dækker man endda over tabuet ved at gøre grin med emnet og mindretals-gruppen.

Mindretals-gruppen vil på den anden side set også nødigt snakke om emnet til andre, fordi de ved, at den store del af befolkningen ikke kan forstå emnet og som regel gør grin med eller ser ned på den pågældende gruppe. Disse mekanismer gør tilsammen, at det »ikke er passende at tale om emnet«, og dermed at emnet er et tabu ifølge den citerede betydning.

Hvordan kan man så sætte sig ud over dette tabu? Ja, igen kræver det en ændring i den brede befolknings opfattelse — denne gang snarere i form af oplysning om emnet. Derfor hjælper det ikke, at hr. X står frem og siger: »Jeg, hr. X, er homoseksuel«. Dette oplyser overhovedet ikke befolkningen om homoseksualitet og fjerner derfor heller ikke tabuet — uddyber måske snarere grøften. Det eneste der sker er, at hr. X kan risikere at blive forfulgt, betragtet som syg, fyret fra sit arbejde eller udstødt fra sin omgangskreds.

Det, der skal til ved sådanne emner, er derfor at en person står frem og siger: »Jeg er homoseksuel, og det vil sige... og det betyder... osv«. Altså med andre ord oplyser befolkningen om, hvad det vil sige at være homoseksuel. I den forbindelse kan det være fløjtende ligegyldigt om navnet er hr. X eller hr. Y.

Det kan dog have andre effekter at lægge navn til et tabu af denne type. Det kan nemlig betyde, at flere vil stå offentlig frem og også »erkende« at tilhøre mindretalsgruppen. Således åbnes der mulighed for, at gruppen kan finde sammen og indbyrdes diskutere det pågældende emne — men overfor den store del af befolkningen, er der stadig et tabu.

Det UFOlogiske tabu

Nu er vi nået til at se på det UFOlogiske tabu. Her må vi i første omgang skelne imellem to grupper af personer: De, der interesserer sig for UFOer, og de, der selv har set et UFO. Disse to grupper er ikke helt identiske, selv om der er et vist overlap.

Men det fremgår klart, at begge grupper kun tæller en mindre del af befolkningen, og dermed, at der er tale om mindretals-tabuer. Det gælder altså både det »at interessere sig for UFOer« og det »at have set et UFO«.

Ifølge den foregående diskussion kan vi nu tage stilling til betydningen af, at UFO-vidner står frem ved navns nævnelse og fortæller, at de har haft en UFO-observation. Som sagt risikerer de at blive forfulgt eller betragtet som alkoholikere. Men at de står offentligt frem ændrer ikke tabu-holdningen. Det er og bliver et mindretal, der ser UFOer, og man kan højst opnå, at flere UFO-vidner står frem og fortæller om deres oplevelse. Den store del af befolkningen vil dog fortsat gøre grin med UFO-vidnerne.

Derimod er det vigtigt at oplyse om UFO-sagen og hvad det vil sige at have en UFO-observation. Og her betyder det ikke noget at vidnerne er anonyme, idet det er oplevelsernes karakter, der skal oplyses om. Afmystificeres.

Selvfølgelig er det en fordel for UFO-sagen, hvis folk vil lægge navn til deres oplevelser. Dermed øges troværdigheden af den enkelte beretning i befolkningen, og det vil sikkert også bringe flere hændelser frem i lyset. Men det vil ikke — efter min mening — bidrage til at nedbryde det UFOlogiske tabu i væsentligt omfang. Her må man gribe til midler som f.eks. mere generel og saglig oplysning om UFO-fænomenerne til befolkningen. Så folk kan lære, hvad det vil sige at have en UFO-observation, og at det er alle mulige mennesker, der har sådanne oplevelser. Men at de hed Hansen, Pedersen og Jensen er ikke relevant i en sådan sammenhæng.

Derfor mener jeg, at det er forsvarligt at bevare vidnernes anonymitet — også hvor vidnerne ikke er klar over konsekvenserne og tillader, at deres navn bliver benyttet ved offentliggørelse. Dermed beskytter vi vidnerne mod forfølgelse og latterliggørelse. Til gengæld mister vi måske nogle rapporter på den konto.

Men det væsentlige er, at vi ikke forhindre en nedbrydelse af UFO-tabuet — der skal og må benyttes andre midler end »angivelse« af observatørerne for at mindske tabuet i UFO-sagen.

Noter:

1) Se f.eks. Per Borgaard's artikel om anonymitet i UFO-NYT 1981, nummer 6.
2) Nudansk Ordbog, Politikens Forlag, 1974 (8. udgave).

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

SUFOI

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

RAPPORTCENTRALEN

KLASSIFIKATION
-bruges ved årsopgørelsen

△ NL. 1
▲ NL. 2
○ DL. 1
● DL. 2
■ NO. 1
◆ NO. 2
⬢ NO. 3

IKKE KLASSIFICERET 2 MDRS.
STATUS
★ DETTE TEGN VIL ANGIVE HVORFRA I LANDET VI MODTAGER INDBERETNINGER......

SITUATIONSRAPPORT:

1/9 - 31/10 1981

SUFOI/ufo nyt

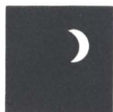
NL.1.

Et punktformet lys uden detaljer.

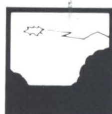

NL.2.

Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.

Et punktformet lysfænomen uden detaljer.

DL.2.

Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

En dagslysskive synes at være et fysisk objekt, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk objektet er. Det kan bevæge sig i en bestemt retning eller ændre kurs. Det kan bevæge sig hurtigt op eller ned, eller det kan hænge stille.

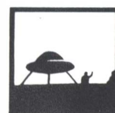
NO.1.

Et flyvende fartøj med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.

Et flyvende fartøj som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der — såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.

Et flyvende fartøj — som i NO.1. og NO.2. — hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på opgørelsestidspunktet, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde — ligesom det ikke er muligt at afgøre om observationerne kan identificeres, før de er færdigbehandlede. (En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Indkomne observationsberetninger i tiden 1. sept. 1981 til 31. okt. 1981

DST = Dansk Sommertid
DNT = Dansk Normaltid

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed (i min.)	Observationssted (postnr.)	Farver	Antal observatører
—-07-70	22:00 DST	30 sek.	4990 Sakskøbing	Rød	2
— —-76	Aften	2	2400 Kbh. NV	Hvid	1
— —-78	—	—	6900 Skjern	—	—
23-06-81	Aften DST	10 sek.	4891 Toreby	—	1
20-07-81	23:44 DST	15	6100 Haderslev	Rød/orange	2
— — —	—	—	8870 Langå	—	1
01-08-81	—	10 sek.	4891 Toreby	—	2
02-08-81	01:23 DST	5 sek.	5300 Kerteminde	Hvid	2
11-08-81	20:45 DST	1½	9500 Hobro	Hvidgul	2
16-08-81	21:24 DST	3	6400 Sønderborg	Sølvgrå/orange	1
23-08-81	19:15 DST	5	9560 Hadsund	Sort/rød/hvid	3
25-08-81	22:50 DST	2 sek.	9990 Skagen	Gulhvid	1
27-08-81	13:38 DST	1½	4760 Vordingborg	Sort	3
30-08-81	00:15 DST	15	8983 Gjerlev	Rød/grøn	2
30-08-81	22:55 DST	—	2880 Bagsværd	Hvid	4
30-08-81	23:20 DST	—	2000 Kbh. F.	Rød	1
01-09-81	21:05 DST	5	8210 Århus V.	Orange	3
01-09-81	22:20 DST	5	8240 Risskov	Grøn/rød	3
07-09-81	04:30 DST	—	2635 Ishøj	Hvid	2
08-09-81	ca. 23 DST	—	8260 Viby J.	—	1
12-09-81	14:30 DST	30 sek.	6500 Vojens	Sølv	2
14/ 15-09-81	20:30 DST	—	2850 Nærum	Hvid	1
15-09-81	Aften	—	2610 Rødovre	Hvid	1
21-09-81	19:45 DST	1	4450 Jyderup	Mørkegrå/lysegul	2
23-09-81	21:00 DST	—	2650 Hvidovre	Beige	1
27-09-81	22:30 DST	—	4173 Fjenneslev	—	1
27-09-81	—	—	8200 Århus N.	Hvid	1
29-09-81	21:15 DNT	—	8471 Sabro	Hvid	1
04-10-81	19:00 DNT	60	7760 Hurup	Hvid	6
04-10-81	19:05 DNT	5	2830 Virum	Rød	3
05-10-81	—	—	8220 Brabrand	Hvid	1
05-10-81	—	—	8210 Århus V.	—	1
05-10-81	19:00 DNT	30	8543 Hornslet	—	—
07-10-81	—	—	8464 Galten	Grå	1
07-10-81	19:30 DNT	30	8250 Egå	Sølv	—
08-10-81	—	—	8520 Lystrup	Gul	1
09-10-81	—	—	8200 Århus N.	Rød	1
10-10-81	22:30 DNT	30	8250 Egå	—	—
14-10-81	18:27 DNT	7	4480 St. Fuglede	Hvid/blå/grøn/ mørkerød	1
14-10-81	18:27 DNT	—	4470 Svebølle	—	1
16-10-81	19:20 DNT	—	4400 Kalundborg	hvid	2
20-10-81	—	—	3630 Jægerspris	Hvid	2
22-10-81	21:00 DNT	5	4900 Nakskov	Rødbrun/blåhvid	1
25-10-81	00:49 DNT	25 sek.	9690 Fjerritslev	Blåhvid	1
26-10-81	21:15 DNT	15	8300 Odder	Gul	1

PRÆSENTATION

I et forsøg på at gøre rapportstoffet her fra Danmark mere forbrugervenligt, hvis man da kan tale om noget sådant i denne forbindelse, har vi ændret måden hvorpå stoffet præsenteres her i bladet.
En af de ting, der først vil springe i øjnene, er ændringen af det nok så »stormomsuste« Danmarkskort. Stormomsust både billedligt og verbalt, idet vi igennem de 5 år kortet nu har figureret i UFO-NYTs spalter, har modtaget en del henvendelser, ikke mange, men nok til at vi har overvejet at ændre ved kortet.

Og som det ses, er kortet nu nærmest blæst til den anden side. Vi synes, at det nu er nemmere at genkende Danmark. Vi er også »fløjet« nogle hundrede kilometer nærmere landet. Det forrige kort var nemlig baseret på et Spacelab-foto af Danmark, lidt omarbejdet til formålet.

I mens vi er ved den side, hvorpå kortet er placeret, er der i den forbindelse en ting mere, der er ændret, og det er klassifikationsinddelingen. Vi har i mange år brugt den amerikanske inddeling, men de seneste års UFO-statistikarbejde har vist, at man må nuancere inddelingen lidt mere for at tilgodese alle former for UFO-observationer. Jeg vil senere forklare, hvornår og hvordan klassifikationen skal bruges.

Men først vil jeg introducere en gammel nyhed. Gammel fordi vi for nogle år siden brugte den samme måde her i bladet, dog ikke så anvendelig som denne. SUFOI modtager jævnligt breve eller opringninger fra folk, der spørger: »Er der nogen, der har set noget i min by den og den dag?«. — Disse spørgsmål vil nu kunne besvares ved at slå op i UFO-NYT, idet vi her fra nummer 1/82 indfører en tidsaktuel liste, så aktuel som bladproduktionstiden nu tillader. En 2 mdrs. liste med de vigtigste data over henvendelser, indrapporteret til SUFOI i den angivne periode angående de mærkelige ting, der ses på himlen. En liste, hvor der ikke er foretaget nogen form for sortering. Indberetningerne er derfor på ingen måde færdigbehandlet. Derfor skal jeg pointere meget indtrængende: listen er kun til orientering, især for at læseren selv

kan følge med i, hvor og hvornår folk ser noget på himlen. Den er **ikke** kendetegnende for, hvor og hvornår folk ser UFOer. Det er som før skrevet ikke muligt, på så kort tid uden forudgående undersøgelser og den deraf lange behandlingstid, at afgøre hvad det er folk ser. Derfor vil listens enkelte indberetninger være markeret på Danmarkskortet med en stjerne på det sted i landet, hvor indberetningen er foretaget.

Vi vil selvfølgelig stadig bringe de beretninger, vi, efter undersøgelse og behandling, ikke har været i stand til at forklare. Vi vil fremover bringe de mest interessante rapporter, set med vore erfarne øjne, med flere detaljer og oplysninger om hændelserne, end vi hidtil har gjort. Dette bringer mig tilbage til den før omtalte klassifikationsinddeling. Den hænger nemlig lidt sammen med beretningerne, nemlig i det øjeblik, at materialet går til statistisk analyse. Når året er omme, vil vi her bringe en færdigbehandlet statistik, som vi plejer, hvori alle de rapporter, vi betragter som værende UFOer, er klassificeret. Derigennem kan vi som de foregående år, give et fuldstændigt billede af de rapporter, vi har modtaget. Her er der nok nogen der vil tænke: »det var dog sent, og hvorfor bringer de så klassifikationen hver gang?«. Til det første kan jeg svare det samme, som jeg gjorde tidligere. Det tager en tid, før alle folk har indrapporteret om deres oplevelse. Hvis f.eks. en person har oplevet noget, lad os sige i midten af november, men af forskellige omstændigheder først fortæller os om oplevelsen én måned efter, ja så kan der nemt gå en tid, før man kan få lavet en endelig statistik.

Og til det andet kan jeg svare således — at det drejer sig om en anden og mere nøjagtig inddeling, end den vi hidtil har brugt. Derfor er den med, så De altid kan vide, hvad betegnelserne dækker og i fremtiden kan være bekendt med terminologien. /hp

UFO-RAPPORTER
DANMARK

Under denne rubrik omtales et udvalg af de færdigbehandlede observationer, som SUFOI ikke har kunnet give en forklaring på. Da undersøgelserne som regel er langvarige, vil der kunne optræde observationer, som har fundet sted lang tid før denne offentliggørelse. For oplysninger om aktuelle observationer henvises til listen over INDKOMNE OBSERVATIONSBERETNINGER, DANMARK.

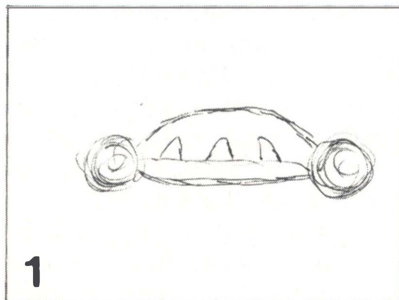
Den 17. juli 1981
Kl. ca. 22.50 DST
Tørresø, 5450 Otterup

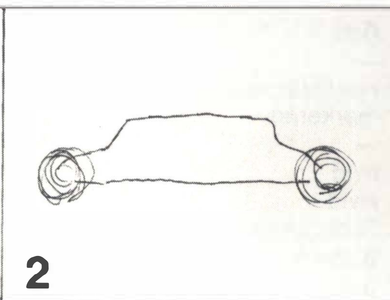
En kvinde i et sommerhus opdagede et lys lavt ude over vandet imod øst. Hun troede først, at det var en tysk turist i havsnød (et kendt fænomen i området!), men da hun så nærmere efter, kunne hun se, at der var tale om et skarpt lysende objekt, knap så stort som fuldmånen — *over* horisonten. Lyset var gulligt, og formen var klart afgrænset. Hun gik udenfor med en kikkert, og rettede den mod lyset. Hun så da en mærkelig genstand med to skarpe lys, et i hver side. Noget der lignede »vinduer«, kunne ses på den øverste halvdel (se tegning 1).

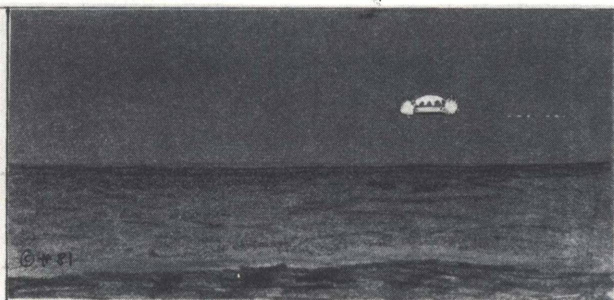
Lyset i den venstre side begyndte pludselig at »udgyde« lysstråler, og pludselig forsvandt hele objektet med lynets hast i syd-sydøstlig retning. Det hele varede ca. 3 minutter. Vejret var klart, og der var vindstille.

Kvindens 16-årige søn opholdt sig i et andet sommerhus 6-700 meter længere mod øst. Næste dag fortalte han sin mor, at han selv og en kammerat havde observeret et mærkeligt fænomen aftenen før. Det viste sig, at de havde set det samme fænomen, uafhængigt af hinanden (sønnens opfattelse af fænomenet — set med det blotte øje — er gengivet på tegning 2).

17. juli 1981, Tørresø, 5450 Otterup.

Den 29. juli 1981
Kl. ca. 23.55 DST
8560 Kolind

Tre kvinder i Kolind på Djursland fik øje på 2 lys på størrelse med stjerner i retning mod nordøst. Lysene skiftede farve fra hvid over rød til blå, mens de langsomt bevægede sig fra venstre mod højre, ca. 45 grader over horisonten. Begge lys pulserede regelmæssigt.

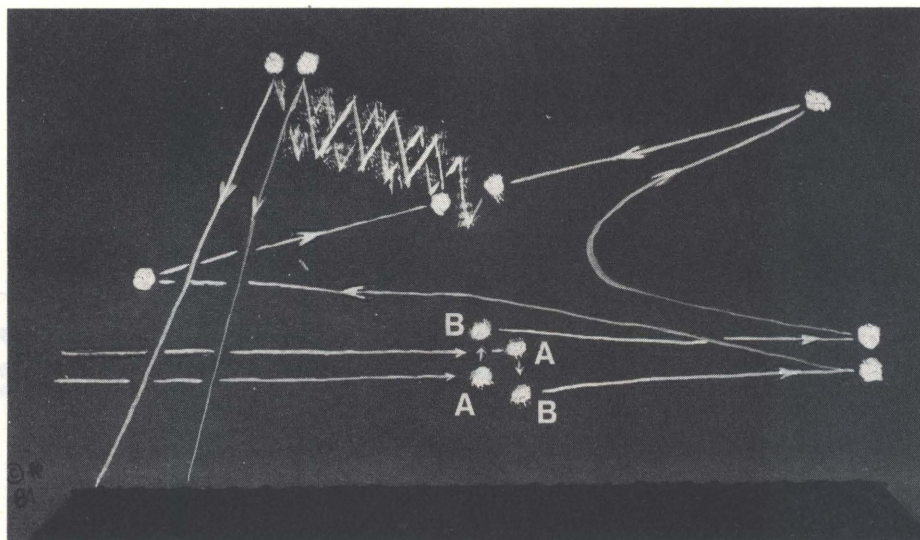
I første omgang troede de, at der var tale om to fly, men pludselig stod de stille — det ene lidt højere end det andet (se A) — og nu med hvidt, konstant lys. Derefter skiftede de position, således at lyset til højre nu stod højest (se B). Observatørerne holdt nu skarpt øje med fænomenet, og så begyndte en serie komplicerede manøvrer:

Først bevægede begge lys sig mod venstre, derefter meget hurtigt mod højre igen, og så et par gange hurtigt frem og tilbage. Efter dette gled de fra hinanden, det ene langt mod venstre, det andet mod højre — og kort efter mødtes de »på midten« med en gevaldig hastighed — hvorefter de hver for sig bevægede sig meget hurtigt op og ned. Dette gik så hurtigt, at det overvejende virkede som en kraftig flimrende bevægelse, men så vidt de tre kunne se, foregik det på den måde, at når det ene lys var nede, var det andet oppe — og omvendt.

Til sidst gik lysene i et ryk fra hinanden igen, og gled så langsomt nedad, forskudt for hinanden — stadig med hvidt lys — og forsvandt i horisonten bag nogle huse. Enkelte gange under den 30 minutter lange observation forsvandt de to lys helt, for derefter pludselig at komme til syne igen.

Kort efter at observatørerne mistede lysene af syne, hørte de et fly lette fra Tirstrup Lufthavn tæt ved. Flyet bevægede sig ud over det område, hvor de to lysfænomener havde befundet sig og kredsede rundt et stykke tid, for til sidst at flyve i en anden retning. Den ene kvinde ringede kort efter til Tirstrup Lufthavn, men ingen svarede på nummeret. Hun forsøgte ikke igen at ringe til lufthavnen, og først 14 dage senere kontaktede hun SUFOI, i forbindelse med en avisomtale af en anden observation.

Vejret var lunt med vindstille og klar himmel.

29. juli 1981, 8560 Kolind

Den 15. august 1981
Kl. ca. 21.40 DST
5881 Skårup

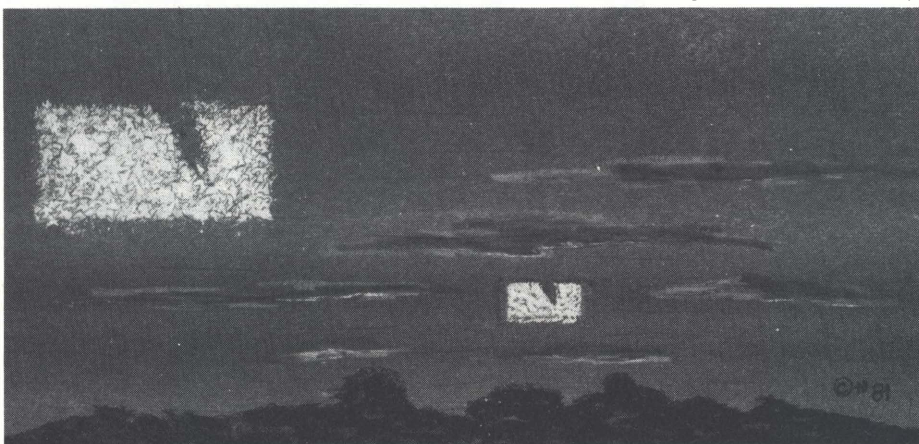
Et yngre par var ude at gå en tur på en markvej, ikke langt fra deres fælles bopæl. Det var begyndt at blive mørkt, og himlen var letskyet, mens en let vind rørte sig. Pludselig fik pigen øje på et mærkeligt lys i sydlig retning. Hun gjorde straks sin følgesvend opmærksom på det, og sammen observerede de fænomenet i 2 minutter.

Pigen beskrev udseendet som »en flok stjerner, der var klumpet sammen i en stor firkant, med et hul i midten«. Farven var lyserød, og »firkanten« var ca. dobbelt så lang som bred, med afrundede hjørner (se tegn.). Lysfænomenet så ud til at være på størrelse med fuldmånen, og parret anslog afstanden til ca. 2.000 meter (desværre sås fænomenet ikke med andet end himlen som baggrund, og når man ikke kender størrelsen, er det ikke muligt at angive en nøjagtig afstand).

»Firkanten« stod helt stille, men på et tidspunkt så det ud som om den langsomt kom nærmere. De to observatører begyndte at løbe hen imod »firkanten« for at tage den nærmere i øjesyn, men da de havde løbet nogle hundrede meter, bevægede »firkanten« sig pludselig væk fra dem. I løbet af ca. 5 sekunder forsvandt lysfænomenet ud af syne — tilsyneladende med en utrolig hastighed.

Da parret kom hjem, ringede de til FTK, Karup og fortalte hvad de havde oplevet. Den vagthavende orienterede derefter SUFOIs alarmcentral, og de to observatører fik straks tilsendt et spørgeskema hver. Desværre var vor mand i området, Tommy Christensen, Odense, bortrejst, men begge observatører var meget hurtige til at returnere de udfyldte skemaer. Det er ikke lykkedes SUFOI at finde andre vidner til denne observation.

15. august 1981, 5881 Skårup.

UFOLOGER

Tæt på en løsning?

Ved Werner Walter

Werner Walter er medarbejder ved den vesttyske UFO-organisation »Centrales Erforschungsnetz aussergewöhnlicher Phänomene« (CENAP), som SUFOI igennem et stykke tid har haft et samarbejde med. Som led i emneåret 1982 (Se introduktion i UFO-NYT, 1981, nummer 6), bringer vi her en artikel af Werner Walter, der bl.a. behandler UFOlogens rolle i UFO-sagen.

Lige siden 1947 har der været observeret uidentificerede flyvende objekter, og siden fyrrene har officielle forskningsgrupper og private organisationer og grupper forsøgt at nå til en løsning. Som enhver aktiv UFOlog ved, har løsningen flere sider. Dyre analyser har været foretaget eller foretages af videnskabsmænd og militære personer over hele verden. Vi tænker her på . . .

Projekt Blue Book (USA).
Condon-rapporten.
CIA undersøgelser af udenlandske observationer.
FBI undersøgelser af amerikanske UFO-oplysninger.
GEPAN's arbejde i Frankrig (især aktiv i dag).
Sovjetiske undersøgelser i tidsrummet 1961-1968.
Kuwait's undersøgelse i 1978/79.

Lederne af CENAP Hansjürgen Köhler (tv) og Werner Walter (th) under optagelserne til et TV-program.

Disse undersøgelser, der sikkert har kostet millioner af dollars, har som resultat givet én klar konklusion:

De fleste UFO-observationer skyldes kun fejlfortolkninger af normale fænomener på himlen, der enten har været naturlige fænomener eller menneskeskabte genstande.

Hvad giver anledning til misfortolkninger...

Flyvemaskiner, satellitter, helikoptere, meteorologiske balloner, varm-lufts balloner, meteorer, stjerneskud, stjerner, planeter, genindtræden af rumaffald osv.

Når vidnerne bliver konfronteret med disse fænomeners usædvanlige træk, som de ikke er i stand til at forklare, bliver de alle på en forbavsende måde angivet som UFOer. Det er ikke utænkeligt, at disse misopfattede fænomener under andre og mere gunstige observationsforhold ville være blevet identificeret. Men vi må være klar over, at der findes specielle psykologiske mekanismer, der ikke bare kan resultere i rene og skære svindel-numre, men som også kan have betydning ved rigtige UFO-observationer. Psykologiske mekanismer, der fører til ukorrekte UFO-observationer, er:

På grund af mindreværdsfølelse søger man offentlighedens interesse.

Man ser noget på himlen under en »UFO-bølge«, og tror derfor på grund af UFO-feberen, at man selv har set et UFO-fænomen.

Men ikke kun UFO-observatørerne

kommer med UFO-historier. Også rapportoptagerne spiller en vigtig rolle ved indsamling af UFO-observationer (1). Derfor er det vigtigt at overveje, hvilke grunde UFO-forskerne har til at indsamle rapporter.

Well, burde drivfjederen ikke være seriøs forskning og fordomsfrie studier efter det ukendte — men er det også sådan? Det er vigtigt at erkende motiverne for vores arbejde. Er det egentlig ikke UFO-forskerne selv, der blokerer udviklingens rigtige vej?

Hvorfor dette spørgsmål? Det er vigtigt at kende motivationen for vores arbejde — at der bag ved al vores gøren gemmer sig mennesker, der har politiske meninger, materielle idealer, religiøse forestillinger og personlige følelser (2).

Vi kan ikke bebrejde de mennesker, der selv har set et UFO, at ville forsøge at forstå, hvad der blev set og at ville fordybe sig i emnet — dette gælder for de fleste (men ikke alle) UFO-vidner og UFOloger. Men størstedelen af UFOlogerne har ikke selv set et UFO, som han eller hun med sikkerhed kan fastslå var et mysterium. Hvad er motiverne så? Lad os indrømme:

— at det tekniske eventyr lokker.
— at vi er tiltrukket af det ukendte.
— at det er en usædvanlig hobby.
— at vi søger rampelys.
— at det er en udfordring til intellektet.
— at vi har en tro på det overnaturlige.
— at vi forsøger at kompensere for nederlag på andre områder.

Alle disse grunde — og flere — kunne være grunde for vores indblanding i en sag, der stort set bliver videnskabeligt afvist. En særlig vigtig sammenhæng er det faktum, at mange UFO-tilhængere også beskæftiger sig med andre gådefulde emner: Okkultisme, spiritisme, magi, uhyrer, Loch Ness søuhyret, parapsykologi, satandyrkelse osv. (3). Hvad dette overhovedet har med UFOer at gøre er ret uklart — det har måske noget at gøre med det pågældende menneske, men ikke med selve UFO-sagen.

Vi UFOloger må også finde os i at blive kaldt for drømmere og sekteriske, også selv om vi blandt os finder personer som professorer, ingeniører, fysikere og personer med doktorgrader, ligesom personer fra erhvervsliv og kirke. Disse skal — det ved vi alle — give indtryk af seriøsitet, men er det også tilfældet? Åbenbart ikke, for hvor er det endelige UFO-bevis? De personer, der i en årrække har studeret UFOer og baggrundene for IFOer, vil vide (men vil de også indrømme det?), at den såkaldte hemmeligholdelse (»Cover up«, »tavshedsgruppen«) ikke finder sted i væsentlig omfang og ikke er skyld i den manglende løsning på UFO-sagen. Ydermere er problemet — på grund af troen (næsten alle UFOloger er overbevist ETH-tilhængere (4) — blevet vanskeligere og er kørt fast:

UFOerne er flyvende tallerkener for de fleste af os!

Dette, mine damer og herrer, er præcist problemet og også grunden til, at der ikke kan blive fremskaffet et bevis. Vi søger flyvende tallerkener fra andre stjerner, selv om vi ikke offentlig vil indrømme, at vi har sådanne forudopfattelser. Hvor mange af os er overbeviste om kontaktberetningernes ægthed, hvor mange af os tror, at solide maskiner, der ikke er opstået på jordisk vis, lander og efterlader spor, hvor mange tror på mænd-i-sort fortællingerne (5), hvor mange tror, at de dusindvis af fotos af typiske UFOer er ægte? Jeg vil gerne sige det: De fleste af os — også dem, der egentlig burde vide bedre på grund af deres erfaringer. Men ingen vil gerne miste gode venner eller indrømme, at éns arbejde var spildt. Her optræder endnu et psykologisk aspekt af betydning:

Vi vil gerne se frugter af vores dyre studier, men UFO-problemet er ikke løst for samfundet!

Ser vi på den fremherskende litteratur, hvad kan vi så erfare? Gådefulde objekter fra rummet bliver set over hele verden. I størstedelen af bog-materialet bliver ETH-løsningen tilbudt, mens enkelte er mere forsigtige, og kun imellem linierne opdager man ETH-hypotesen. Men på trods af vores arbejde, hvor er så frugten, hvor er kødet? Vi kan ikke komme med beviser for de flyvende skiver, fordi disse ikke eksisterer, og sådan vil vi tilbringe endnu 30 år med at jage efter en myte om fænomener set på himlen.

Dette skal dog ikke betragtes som et anti-UFO bidrag, men derimod som et nøgternt bidrag om de af UFO-forskningens problemer, der opstår netop fordi vi alle kun er mennesker med alle vores fejl og følelser.

Nu har vi fundet nogle løsninger, der endnu engang skal anføres:

UFOer er...

Misfortolkninger af normale fænomener.

Psykologiske problemer, der bliver udtrykt på en usædvanlig måde.

Bevidste svindel-numre.

Selvskabte »erkendelser«, der er styret af underbevidstheden.

UFO-forskning til ingen nytte? Nej! Vi må alle bekymre os mere om de observationer, der i hele verden bliver betragtet som UFOer — som regel 3-10% af alle observationer. Disse tilfælde (CENAP har registreret 8 observationer som UFOer) er grundlaget for et udførligt studium, der må gennemføres uden følelser (6). Vi har her ingen ikke-jordiske brødre i flyvende tallerkener eller lignende, her finder ingen stor hemmeligholdelse sted, satan er heller ikke på vej. I kender alle de uregelmæssige tilsynekomster af fænomener på himlen, der igennem deres virkelige usædvanlige optræden minder om plasma-fænomener og kuglelyn. Er løsningen af UFO-problemet da kun et spørgsmål om definition?

UFOer er naturligvis flyvende objekter. UFOer, der efter undersøgelse bliver inddelt i kendte IFO-kategorier, er ikke mere UFO er. Hvad er der tilbage? Efter endt undersøgelse bliver uidentificerede atmosfæriske fænomener tilbage, og ikke mere. Dette er den eneste reelle indstilling til UFO-spørgsmålet, og derfor er min opfordring for dette tiår: UFOer = ikke flyvende tallerkener fra verdensrummet!

UAFer (uidentificerede atmosfæriske fænomener) = det virkelige fænomen på vores himmel!(7)

fortsættes side 17

AKTIVITETER

Projekt UFODATA

Ved Per Andersen

Udviklingen af Projekt UFODATA, der varetager den elektroniske databehandling af SUFOI's mange UFO- og IFO-rapporter, startede i begyndelsen af 1977. Projektet har dermed snart eksisteret i 5 år, og i den anledning bringer vi en artikel om projektet og dets nuværende status.

Hovedformålet med Projekt UFODATA er at registrere og databehandle SUFOIs UFO- og IFO-rapporter, altså de rapporter, der er indkommet til Rapportcentralen fra hele Danmark. Projektet anvendes til de to følgende typer opgaver:

1) EDB-arkivet fungerer som et avanceret index-system til rapporterne, således at bestemte enkeltrapporter eller bestemte grupper hurtigt kan findes frem, når visse betingelser på rapporterne er kendt (f.eks. at de skal være fra et bestemt geografisk område).

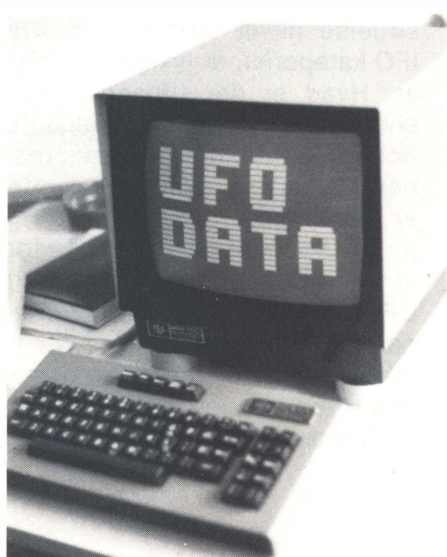

Fig. 1.
Projekt UFODATA — databehandling af UFO- og IFO-rapporter.

2) Der kan foretages statistiske analyser, der kan belyse UFO-fænomenernes og/eller IFO-fænomenernes karaktertræk. Altså hjælpe til en afdækning af fænomenernes natur.

EDB-registreringen af rapporterne blev hovedsagelig udviklet med punkt 1 for øje. De forskellige årsopgørelser, der har været bragt her i UFO-NYT, viser dog, at projektet også med rimelighed kan anvendes til opgaver af den anden type.

Arbejdet i Projekt UFODATA består af tre faser (se figur 2). Når rapporterne modtages fra Rapportcentralen, skal de omsættes til en form, der kan forstås af en datamaskine.

Vi har valgt at kode rapporterne numerisk — det vil sige, at de oplysninger, der ønskes indlæst i datamaskinen, omsættes til talkoder

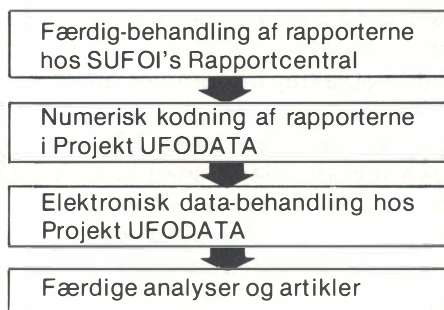

Fig. 2.
Skematisk oversigt over arbejdsprocesserne i Projekt UFODATA.

(f.eks. farve: rød = 1, blå = 2 osv.). Dette er i modsætning til »word processing« (= tekst behandling).

Når rapporternes data er omsat til talkoder, kan disse indlæses i datamaskinen og en egentlig databehandling kan begynde. Her bruges et standard-system, og en lang række statistiske muligheder er derfor til stede.

Man angiver til datasystemet, hvilke statistikker man ønsker udarbejdet, og databehandlingen resulterer så i nogle statistiske analyser og resultater. Disse resultater kan herefter vurderes og offentliggøres i form af artikler, rapporter m.v. Arbejdet med at vurdere og offentliggøre resultaterne er hidtil også foretaget af Projekt UFODATA, selv om andre naturligt også kunne gøre dette.

Arbejdet i Projekt UFODATA foretages ikke af en enkelt person, men af en hel gruppe — Projekt UFODATA Gruppen. Denne gruppe består i øjeblikket af 6 personer, der til dels er repræsentantskabsmedlemmer i SUFOI og til dels andre SUFOI medlemmer, der hjælper til med arbejdet.

Kodning af rapporterne

Ligesom det — ud fra en teoretisk betragtning — ikke er muligt at få nedfældet samtlige oplysninger om en observation i en rapport, er det ved kodningen heller ikke muligt at indkode samtlige de oplysninger, der er i rapporterne. Det havde måske været muligt med en tekst-behandling, men det er ikke muligt, når man skal kode oplysningerne med tal.

Endvidere gør kodningen med

tal, at der sker en vis fortolkning af oplysningerne, når kodningen foregår (dette vil altid ske, når man skal omsætte sproglige begreber til tal). Og derfor kan kodningen af en given oplysning til tider godt være diskutabel.

De oplysninger, der kodes, falder i nogle naturlige hovedgrupper: Identifikation af rapporten, sted, tid, objektet, omgivelserne, rapportøren, referencer, bemærkninger, besynderlighed og sandsynlighed. Se figur 3 for nærmere detaljer.

Besynderligheden og sandsynligheden spiller en vigtig rolle ved databehandlingen. Kodningen af disse to oplysninger foregår ved de såkaldte »besynderlighedsværdier« og »sandsynlighedsværdier«, der angives på basis af en helhedsvurdering af rapporten.

Figur 4 og figur 5 viser nogle meget generelle eksempler på kodningen af henholdsvis besynderligheden og sandsynligheden. Som det ses, er »besynderlighedsværdien« et udtryk for, hvor mange træk ved rapporten, der vanskeligt lader sig forklare. Et nattelys, der bevæger sig hen over himlen, vil naturligvis få en lavere besynderlighedsværdi end en nærobservation af 3. grad — en identificeret rapport vil selvfølgelig få den laveste besynderlighedsværdi.

Sandsynlighedsværdien er et udtryk for, hvor sandsynligt det er, at de angivne oplysninger er korrekte. Og det er *ikke* bare et spørgsmål om observatøren »lyver eller ej«, men i meget bredere forstand et spørgsmål om, hvor mange og hvor nøjagtige oplysninger der findes om den pågældende observation. Her vil en avisnotits naturligvis få en lavere værdi end en 20-siders rapport, hvor der har været mange uafhængige vidner (undskyld journalister!).

De to værdier for besynderlighed og sandsynlighed er vigtige ved databehandlingen, fordi de bruges til at opdele rapporterne kvalitetsmæssigt. Et eksempel på dette er, at en rapport i SUFOI kun kan betegnes som en UFO-rapport, hvis den har en besynderlighedsværdi større end eller lig med 3 og en sandsynlighedsværdi større end eller lig med 3. Rapporten skal altså både indeholde en vis mængde uforklarlige karaktertræk og skal også være rimeligt dokumenteret.

Identifikation:	Nummer (som tildeles rapporten)
Sted:	Postnummer.
Tid:	Nøjagtighed på observationstidspunkt. Observationstidspunkt. Observationens varighed.
Objektet:	Antal objekter. Objektets form. Lysudstrålingsnatur, herunder farver. Lydeffekter. Tilsynekomst og forsvinden (kompasretning og vinkelhøjde). Kurs-, højde- og hastighedsændringer.
Omgivelserne:	Vejrforhold.
Rapportøren:	Alder og køn. Uddannelse/stilling. Antal vidner.
Reference:	Årstallet for rapportoptagelse. Skema- og rapporttype. Reference til evt. tidsskrift.
Bemærkninger:	Observationstype. Specielle effekter m.v.
Besynderlighed:	Besynderlighedsværdi.
Sandsynlighed:	Sandsynlighedsværdi.

Figur 3. En oversigt over de oplysninger, der befinder sig i EDB-arkivet for hver rapport.

Besynderlighedsværdi:

0: Uoplyst.
1: Identificeret som kendt fænomen.
2: Uidentificeret fænomen, men med karaktertræk, der ikke adskiller sig fra kendte fænomener.
3: F.eks. et nattelys, hvor det til en rimelig grad kan udelukkes, at det har været et kendt fænomen.
4: F.eks. et objekt set om dagen, hvor objektet har foretaget usædvanlige kurs-, højde- eller hastighedsændringer.
5: F.eks. en nærobservation af 1. grad.
6: F.eks. en nærobservation af 1. grad, hvor objektet har været tættere på end 25 meter.
7: F.eks. nærobservation af 2. grad.
8: F.eks. nærobservation af 2. grad, hvor objektet efterlader mærker på jorden, forårsager sygdom hos observatører m.v.
9: F.eks. nærobservation af 3. grad, bortførelsessager m.v.

Fig. 4. Eksempler på kodningen af besynderlighedsværdien.

Sandsynlighedsværdi:

0: Uoplyst.
1: F.eks. oplysninger fra avisudklip.
2: F.eks. hvis oplysningerne udelukkende stammer fra en telefonnotits.
3: F.eks. hvis der ingen personlig kontakt til observatøren foreligger, men der foreligger et rimeligt udfyldt rapportskema.
4: F.eks. hvis der har været personlig interview med observatøren.
5: F.eks. hvis der er flere vidner, og der har været personlig interview med observatøren og vidnerne.
6: F.eks. hvis der har været personlig interview, og rapportoptageren absolut ingen tvivl nærer om observationens rigtighed.
7: F.eks. samme som 6, men flere uafhængige vidner til observationen, og vidnernes beretninger er ikke i modstrid med hinanden.
8: F.eks. samme som 7, men hvor rapport yderligere underbygges af fysisk bevis, f.eks. i form af fotografi.
9: Det absolutte og endelige fysiske bevis for et UFO-fænomens eksistens!

Fig. 5. Eksempler på kodningen af sandsynlighedsværdien.

Analyser

Som nævnt tidligere, bruger vi i Projekt UFODATA et standard-statistisk system. Det hedder SPSS og det står for Statistisk System for de Sociale Videnskaber (Statistical Package for the Social Sciences).

SPSS-systemet har en masse faciliteter til at foretage forskellige statistiske analyser med, og det er kun et fåtal af disse faciliteter, som Projekt UFODATA indtil nu har udnyttet.

Den mest enkle form for statistik er de såkaldte frekvenstabeller Dette er et fint ord for de tabeller, der altid findes i de årsopgørelser, der med jævne mellemrum bringes her i UFO-NYT. Altså tabeller, der for en given type oplysning i rapporterne angiver antallet af rapporter for de forskellige muligheder. For eksempel hvor mange røde objekter, hvor mange grønne objekter osv., der findes i rapporterne.

Men disse tabeller er kun toppen af isbjerget. Der findes mange andre statistiske muligheder. En af disse er illustreret på figur 6 — en såkaldt kryds-tabel eller krydstabulering. I en sådan tabel sammenholder man to typer oplysninger i rapporterne og finder ud af, hvor mange rapporter der findes i hver af de mulige kombinationer.

Det viste eksempel angiver de to typer oplysninger »antal objekter« og »objektets farve«, og man kan f.eks. se, at der var 8 observationer med et enkelt rødt objekt. Så langt så godt. Men hvad der er mere vigtigt er, at en kryds-tabel kan bruges til at undersøge, om der er sammenhæng imellem to typer af oplysninger. En statistisk analyse af det tænkte eksempel i figur 6 ville vise, at der var en tydelig afhængighed imellem antallet af objekter ved en observation og deres farve. Man ville kunne slutte, at observationer med et lavt antal objekter fortrinsvis havde farver i den lave ende af spektret, mens observationer med mange objekter fortrinsvis havde farver i den høje ende af spektret.

Dette var blot et eksempel på en af de mange andre muligheder, der er for analyser i Projekt UFODATA. Desværre har vi ikke foretaget ret mange sådanne »videregående« analyser, hovedsagelig fordi der ikke har været tid nok ved siden af arbejdet med at kode rapporterne.

Antal objekter	Objektets farve Rød	Orange	Gul	Grøn	Blå	Violet	Andet
1 objekt	8	9	6	1	0	1	0
2 objekter	10	7	5	2	1	0	2
3-4 objekter	7	8	6	4	0	2	1
5-7 objekter	4	9	7	3	5	2	0
8-10 objekter	1	3	12	9	5	5	0
11-20 objekter	0	0	5	9	8	4	2

Fig. 6.
Tænkt eksempel på en kryds-tabel, der viser en afhængighed imellem objektets farve og antallet af objekter ved eb observation.

Der har dog været foretaget analyser af forhold omkring observatørerne — deres køn, alder og stilling — og måske får disse analyser på et tidspunkt en form egnet for udgivelse.

Status

Det kan nu være på tide at spørge, hvor mange rapporter der findes registreret i Projekt UFODATA. Dette fremgår af figur 7. Nu svarer »registrering« og »rapport« ikke helt til hinanden. Som regel er en registrering lig med *en rapport,* men i visse tilfælde, hvor der er observeret flere objekter, svarer en registrering til *et objekt.* Der vil således i enkelte tilfælde være flere registreringer for en enkelt rapport.

Der er i øjeblikket 1343 registreringer i Projekt UFODATA, og heraf er der 272 UFO-registreringer. Resten kaldes for IFO-registreringer. De registrerede rapporter er fra årgangene 1975 til 1978 (årgang 0000 er rapporter, hvor observationsårstallet er uoplyst), og i øjeblikket arbejdes der med rapporterne fra 1975 og 1979.

— — —

I den kommende tid vil arbejdet med de danske rapporter i Projekt UFODATA få en yderligere dimension. Der er nemlig indgået en aftale om rapportudveksling imellem de danske UFO-organisationer, og det betyder, at alle danske rapporter for fremtiden vil blive registreret og databehandlet i Projekt UFODATA. Man vil dermed via projektet få et komplet katalog over eksisterende danske UFO- og IFO-rapporter.

Projekt UFODATA arbejder også med andre ting end blot registreringerne og analyserne af de danske rapporter. Projektet har f.eks. foretaget registreringer af nogle danske rapporter til et helt andet EDB-system, nemlig den amerikanske database UFOCAT. UFOCAT indeholder ikke mindre end omkring 100.000 registreringer af UFO- og IFO-rapporter fra hele verden.

Projektet arbejder også med mikro-computere. På grund af disse små EDB-maskiners stigende kapacitet og faldende priser bliver de i stadig større omfang brugt til forskellige administrative- og styrings-opgaver, og de vil naturligt også kunne finde anvendelse indenfor forskellige områder af rapport-behandlingen. Det er ikke utænkeligt, at Projekt UFODATA på et tidspunkt vil komme til at benytte mikro-computere, og derfor er man allerede startet med at gøre forskellige overvejelser i forbindel-

Årgang	UFO-registreringer	IFO-registreringer	Totale antal registreringer
0000	0	2	2
1975	38	88	126
*1976	128	369	497
*1977	90	286	376
*1978	16	326	342
Total	272	1071	1343

Fig. 7.
Antal UFO- og IFO-registreringer i Projekt UFODATA pr. 1.10.1981. Færdigbehandlede årgange er markeret med *.

se med brugen af sådanne maskiner til rapportbehandling.

Derimod er Projekt UFODATA ikke EDB-mæssigt involveret i andre rent administrative opgaver i SUFOI — det være sig regnskabsføring eller medlemsregistrering.

Projekt UFODATA er også kendt i udlandet — ligesom f.eks. vores svenske modstykke Projekt URD. Dette skyldes bl.a. udsendelse af informations-materiale og det foredrag, der ved den 1. internationale kongres i London i 1979 blev afholdt om Projekt UFODATA. Dette foredrag er nu udgivet i sin engelske form af den britiske organisation British UFO Research Association (BUFORA).

Alt i alt må man sige, at projektet lever et stille og roligt liv i stadig fremgang. Foruden den løbende registrering af rapporter overvejes der også projekter, som skal arbejde med udarbejdelse af en forbedret og stærkt udvidet kodebog (ang. kodningen af rapporterne) og udarbejdelsen af en 5-års statistisk oversigt over rapporterne fra perioden 1975-1979.

Man holder i Projekt UFODATA også et øje rettet mod det internationale forum — specielt den internationale komité. Når man på internationalt plan bliver enig om en standardisering af behandlingen af rapporterne, bliver det sikkert på et tidspunkt nødvendigt med en justering af det nuværende system eller udvikling af et nyt system til registrering af de danske rapporter. UFO-NYT's læsere vil naturligvis blive orienteret om så væsentlige udviklinger i projektets arbejde.

Brug af Projekt UFODATA

Projekt UFODATA er velegnet til at foretage analyser til belysning af mange forskellige aspekter i UFO-sagen og vedrørende rapportmaterialet. Men desværre har projektet ikke den fornødne tid til selv at arbejde med alle de mulige analyser. Det tager normalt ikke megen tid at fremskaffe talmaterialet, men de efterfølgende analyser og formulering af resultaterne tager ofte en del tid. Og så har Projekt UFODATA selvfølgelig heller ikke mulighed for at forestille sig alle de mulige anvendelser, der kan være tale om.

Derfor efterlyser Projekt UFODATA alle personer, der har ideer til analyser eller projekter baseret på datamaterialet i Projekt UFODATA, ligesom vi meget gerne vil i kontakt med personer, der har lyst til at prøve at arbejde med sådanne analyser/projekter.

Alle interesserede kan henvende sig til undertegnede, adressen står forrest i bladet. □

Man kan læse mere om Projekt UFODATA i rapporten:
Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter. Se salgslisten andetsteds i bladet.

Tæt på en løsning

fortsat fra side 13

I øvrigt har CENAP i Vesttyskland visse forslag til forbedring af det internationale samarbejde:

— Forsøg i jeres organisation at aktivere alle personer, der er i stand til at oversætte materiale på fremmedsprog.
— Små organisationers erfaringer må blive mere beagtet.
— UFO-forskningen er ingen forretning, og den må ikke betale chef-undersøgerens stof.
— Vi må lære at lytte til de såkaldte skeptikere og deres argumenter. De er ofte vigtigere UFO-undersøgere, end dem, der kalder sig sådan.
— Åben arkiverne for alle interesserede og sammensæt hver især en liste over de 10 bedst dokumenterede UFO-hændelser.
— Forlad jer på egen erkendelse og ikke på tredjehånds-kommentarer i litteraturen.

Kommentarer

1) Dette er netop et af argumenterne for at gennemføre emneåret 1982 om UFOloger.
2) Et af emneårets projekter vil forsøge at analysere det menneske, der gemmer sig bag UFOlogen. Projektet kaldes Projekt PROMETHEUS og omfatter 400 danske aktive eller forhenværende aktive UFOloger og UFO-interesserede.
3) Dette er en påstand af Werner Walter. Selv om det lyder sandsynligt, er der efter mit vidende ikke foretaget undersøgelser, der underbygger dette.
4) ETH = Extra-terrestrial hypothesis. Dette oversættes ofte til begrebet »rumskibs-hypotesen«.
5) Se en mænd-i-sort fortælling i UFO-NYT 1979 nummer 5 og 6.
6) At kræve en »undersøgelse uden følelser« er lidt i modstrid med det netop konstaterede: At UFOlogerne spiller en vigtig rolle, og disse er mennesker med følelse.
7) Werner Walter fremlægger her et specielt syn på UFO-fænomenerne. Bevidst eller ubevidst går han udenom alle de virkelig mærkelige observationer — nærobservationerne. Disse er netop den »varme kartoffel« og tingene bliver unægtelig betydelig nemmere, hvis man »overser« observationer af denne type. Endvidere fastslår han uden slinger i valsen, at UFOer ikke er rumfartøjer. Er det ikke en forudopfattelse? Er det netop ikke disse forudopfattelser, han selv argumenterer imod i artiklen?

Generelt gør artiklen krav på at være nøgtern. Selv om man kan være enig i dens fremlægning af UFOlogernes rolle i UFO-sagen, skal man passe på ikke — ligesom Werner Walter — at reducere hele UFO-sagen til et spørgsmål om nogle nattelys! Ligesom mange UFOloger har et urokkeligt billede af UFOerne som rumfartøjer, så har CENAP et urokkeligt billede af UFOerne som plasma-lignende fænomener. Artiklen er med andre ord ikke så nøgtern, som den giver udtryk for.

Kilde:
Personligt modtaget materiale.
Oversættelse og kommentarer ved Per Andersen.

UDEFRA

Lysfænomen over Stockholm

Af Tommy Christensen

Af og til konfronteres vi med fænomener, som vi ikke rent umiddelbart synes er direkte tilknyttet UFO-sagen. Der kan således være tale om mystiske lysglimt eller andre lignende uhåndgribelige hændelser.
Følgende observation er fra Sverige, og grunden til at jeg har undersøgt denne sag er, at den må siges at være ret enestående og tillige interessant i flere sammenhænge — måske også i ufologisk henseende.

PH er amatørastronom og godt kendt med stjernehimlen. Den 16. februar 1980 omkring kl. 22.00 MET havde han opstillet sit spejlreflex-kamera på et almindeligt fotostativ i baggården til sit hus, som er beliggende i et typisk villaområde syd for Stockholms centrum. Lysforholdene er her sjældent helt gode på grund af storbyens nærhed, men imidlertid forefindes ingen direkte lyskilder undtagen et svagt oplyst vindue. PH ville fotografere stjernehimlen, hvilket han i øvrigt havde gjort adskillige gange tidligere, og han optog 10 billeder med varierende eksponeringstider.

Da han modtog billederne efter fremkaldelsen opdagede han det lysfænomen, som tydeligt kan ses på de to fotos. De resterende optagelser var ganske normale. PH udtaler selv: »Disse to billeder er faktisk underlige. Jeg må påpege, at jeg ikke kan mindes at have iagttaget lyspletterne på observationsaftenen. Anledningen kan være, at jeg var optaget af at kigge på uret for at registrere eksponeringens længde etc.«

Det fremgår helt klart, at det ikke drejer sig om et astronomisk fænomen, da pletterne ikke bevæger sig i forhold til landskabet. Det må derfor være relevant at se nærmere på den meteorologiske side af sagen, og her er PH i stand til at angive temmelig nøjagtige oplysninger. Vejret var den pågældende aften klart, og temperaturen lå lige under frysepunktet. De svageste stjerner han kunne iagttage var af klarhed + 5, hvilket må siges at være en meget fin tilstand, selvom han nævner en normal grænseklarhed med lidt højere værdi (+5^{m},5). Til sammenligning kan jeg her nævne, at Mælkevejens svage hvidlige bånd over himlen har en klarhed på omkring +5-6^{m}. I øvrigt var vejret ret blæsende, mener PH at kunne huske, men tilsyneladende imidlertid ikke så voldsomt, at grenene på de afbillede træer udførte kraftige bevægelser.

En anden svensk amatørastronom mener at have en løsning på problemet, idet han selv har observeret noget lignende, blot i meget diset vejr. Ifølge hans teori er lysene forårsaget af en eller flere stærke projektører placeret på jorden — enten i forbindelse med en lufthavn eller et militært anlæg, samt måske endda videnskabelige forsøg. Der skulle altså være to lag dis til stede i atmosfæren for at

Fænomenet er tydeligvis ikke af astronomisk karakter. (Expo. ca. 5 min. på 400 ASA).

fremkalde den form for tågemur. Dog, til trods for at denne teori umiddelbart lyder tillokkende, må den bortfalde grundet en del svage punkter. Hovedsageligt vil den nemlig forudsætte en betydelig tågekoncentration, hvilket vi imidlertid helt sikkert kan bedømme ingenlunde var forekommende på det tidspunkt billederne blev optaget. Selv en tynd tåge vil nedsætte grænseklarheden med mindst 1-2 størrelsesklasser, mens vi jo i dette tilfælde har et udgangspunkt i en næsten perfekt klarhed.

Fænomenet har på begge fotos samme lystyrke, hvilket absolut er et kuriosum, når vi påtænker, at det ene billede blev belyst i 5½ gange så lang tid. Den mest logiske løsning herpå, er at lysfænomenet bestod i relativ korte glimt, og hvert foto således — til trods for den højst forskellige eksponeringstid — kun er belyst af fænomenet en enkelt gang. Dette vil også forklare hvorfor PH ikke observerede lysene visuelt, idet jeg erfaringsmæssigt ved, at det faktisk vil være umuligt at overse et så markant lys, netop under arbejdet med et kamera.

Her ses de to diffuse lyspletter i stjernebilledet Løven. Det er Jupiter og Mars til venstre for træet, lige over lysfænomenet. (Expo. 55 sek. på 400 ASA).

Nu lyder spørgsmålet så hvorfra disse lysglimt stammer? Her står jeg — og de mennesker, jeg har forevist billederne — på bar bund. Vi har tidligere modtaget henvendelser vedrørende lysglimt nær horisonten umiddelbart før eller efter en UFO-observation. Kan det fotograferede fænomen måske have en relation hertil, eller findes der en meget mere enkel løsning? □

Mystiske brag - ude og hjemme

For nogen tid siden kunne man i aviserne læse om nogle mystiske, rungende lyde, der kunne høres ved USAs østkyst. Fyldestgørende forklaringer udeblev, og naturligvis foreslog en eller anden, at UFOer var involveret i fænomenet.

To andre — mere realistiske — forklaringer blev dog oftere fremført: 1) overlydsbrag eller 2) jordskælv.

Undersøgelser blev foretaget af Flådens Forskningslaboratorium og Sammenslutningen af amerikanske Videnskabsmænd. Af rapporter fremgår det, at lyden hørtes som en høj, kraftig detonation. Det forekom ikke at være nogen direkte lyd fra eksplosionssteder, men en lyd forårsaget af det kraftige pres fra en trykbølge, der kolliderer med en struktur. Der blev ikke registreret seismisk aktivitet samtidig med bragene.

Flådens Forskningslaboratorium siger, at bragene sandsynligvis stammer fra militær-fly på øvelse ud for kysten. Sammenslutningen af amerikanske Videnskabsmænd, der bifalder denne tanke, tilføjer dog, at bragene også kan skyldes Concorde-passagerfly. Begge afviser jordskælvs-hypotesen.

Man angiver usædvanlige vejrforhold som årsag til, at overlydsbragene kunne høres på en distance, hvor de normalt ikke skulle kunne høres. Bragene blev reflekteret højt oppe i stratosfæren, da flyene befandt sig 120-200 km ude over havet. Richard Wood, meteorolog ved Den amerikanske Vejrtjenestes kontor i Tucson, mener, at indrapporteringen af bragene toppede, da meget kraftige vindstrømme jog hen over øvelsesområdet med over 200 km i timen.

»Science« Vol. 199, p. 1416, 31.3.78 og »Science« Vol. 203, p. 256, 19.1.79.

UFO Research Australia Newsletter, jan.-feb. 80/P. E. Heldt.

— Også herhjemme har vi oplevet »mystiske« brag. 1. september 1981 bragte Lolland-Falsters Folketidende denne artikel:

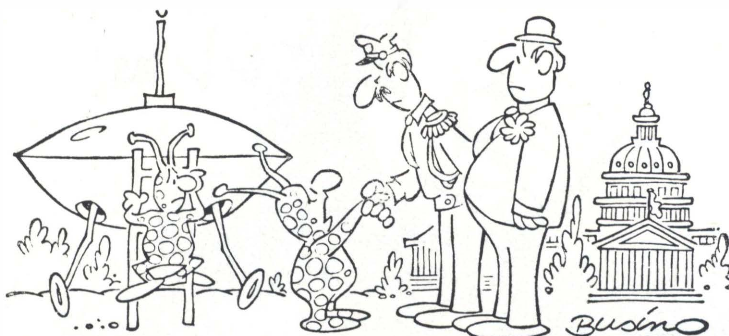
Både i weekenden og i går har husene rystet og ruderne klirret på det østlige Lolland-Falster.

Hos politiet i Nykøbing F. i aftes, da der havde lydt enorme, men fjerne brag et par gange, vidste man ikke, hvad det var. Falck i Nykøbing F. var lige så uvidende, og en opringning til vagthavende ved Søværnets Operative Kommando gav ligeledes negativt resultat. Hos SOK sagde man, at der i hvert fald ikke foregik nogen flådeøvelse i Østersøen i øjeblikket med dansk deltagelse.

Opklaringen kom, da Folketidende ringede til politiet i Rønne på Bornholm. Bragene kommer fra fly, der går gennem lydmuren ude over Østersøen.

Rønne politiet får, ifølge den vagthavende politiassistent en rap besked fra militæret på Bornholm om, at bragene kommer. Beskeden afleveres et par minutter eller tre, før de lyder. Så er politiet informeret og kan give svar til de hundreder, der ringer til politiet med nervøse forespørgsler.

Så heller ikke denne gang er det altså russerne, der kommer. *T.R.*

— Oprigtigt talt, så havde vi faktisk håbet på, at det var Anders And, der var »rigtig« og resten af jer blot opdigtede!

UFO-KLASSIKER

Trindade, Brasilien, 1958

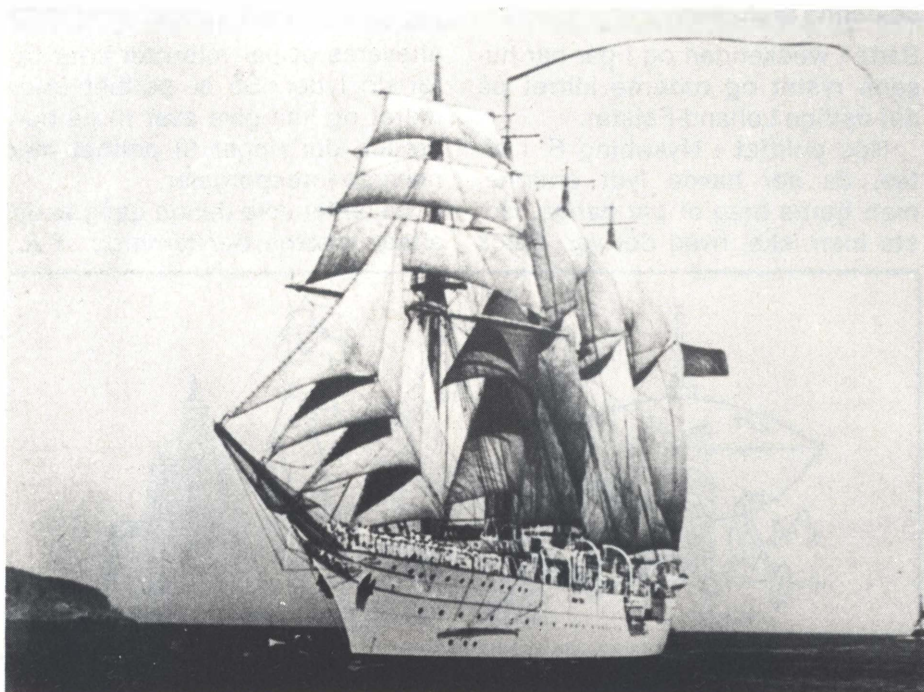
Af Kim Møller Hansen

UFO-observationerne ved den brasilianske ø, Trindade, i 1958 hører til blandt de mest omtalte sager i UFO-kredse og nyhedsmedier gennem årene, hvilket ikke er så underligt, når man ved, at:

— flådeofficerer, kompetente teknikere og eksperter i meteorologiske og atmosfæriske fænomener rapporterede at have set UFOer ved mindst 8 forskellige lejligheder.
— et antal andre mennesker så disse UFOer, og i 2 tilfælde blev UFOerne observeret gennem teodolitter.
— UFOerne blev fotograferet og også registreret på radar.
— adskillige mennesker fik en nærobservation i 2 af observationerne.
— observationerne fremtvang officiel brasiliansk anerkendelse af UFO-fænomenets eksistens.
— UFO-billederne har gennemgået en computerfotografisk analyse i USA, og er erklæret for »ægte«.

Observationerne strakte sig over længere tid, men vi vil her kun beskæftige os med den berømte begivenhed fra den 16. januar 1958, fordi der her blev taget 4 fotos af et formodet UFO, og fordi vi til denne sag har fået mulighed for at bringe en række fotos, der ikke tidligere har været offentliggjort i Danmark.

SUFOI udgav i 1967 hæftet »Trinidade Observationerne«, hvor man også kan læse om de andre uforklarlige hændelser på Trindade og de omkringliggende øer. Hæftet er forlængst udsolgt, men kan sandsynligvis lånes på flere biblioteker.

Det forhenværende skoleskib, ALMIRANTE SALDANHA.

Lidt historisk

Trindade er en lille overset klippeø beliggende i midten af det sydlige Atlanterhav mellem den brasilianske kyst og det afrikanske kontinent, mere end 600 miles fra Bahias kyst. Under 2. Verdenskrig blev den anvendt som militærbase for amerikanske og brasilianske flådestyrker, der kæmpede mod tyske u-både. Øen blev forladt efter krigens slutning, og forblev glemt indtil 1957. I oktober 1957 ankom imidlertid en arbejdsstyrke fra den brasilianske flåde under kommando af kaptajn Carlos Alberto Bacallar. Flådeministeriets hydrografi- og navigationsafdeling havde besluttet at bygge en oceanografisk post og en meteorologisk station på øen til forskning i forbindelse med IGY (International Geophysical Year). Der blev ligeledes bygget en radiostation på øen. I begyndelsen af november var arbejdet afsluttet, og installationerne begyndte deres aktiviteter.

Trindade er også i dag militært område. Dette erfarede SUFOIs Efterforskningsafdeling under sit arbejde med sagen. I et brev dateret den 15. marts 1978 svarer den danske ambassade i Brasilien på en forespørgsel fra SUFOI:

> *»Ambassaden anerkender herved modtagelsen af Deres brev af 28. februar 1978. Foranlediget heraf har ambassaden været i telefonisk forbindelse med det herværende marineministerium, der har oplyst, at »Ilha da Trindade« (og ikke*

som af Dem anført »Trinidade«) er militært område, hvorfor man ikke kan udlevere kort over øen...«

Så vi må altså tage til takke med de forenklede kort, vi har modtaget fra vores andre kilder.

I begyndelsen af januar 1958 forlod skibet »Almirante Saldanha« Rio de Janeiros havn og begav sig afsted mod Trindade med et arbejdshold og en besætning på 300. Skibet havde tidligere været brasiliansk skoleskib i marinen, men det var blevėt ombygget til en hydrografisk enhed til brug ved undersøgelser i forbindelse med IGY-forskningen. »Almirante Saldanha« tilhørte hydrografi- og navigationsafdelingen i den brasilianske marine, og havde siden oktober 1957 sejlet adskillige ture til Trindade.

Adskillige civile var ombord på skibet på dette tidspunkt, officielt inviteret til at samarbejde med flådeministeriet i de videnskabelige studier, som var i gang på øen. En af dem var Almiro Barauna, en fotograf og tidligere avismedarbejder, nu arbejdende som »free lancer«. Han var også ekspert i undervandsfotografering, og var blevet inviteret til at arbejde i marken for flåden.

Efter en rutinetur ankom skibet til øen og blev der i adskillige dage. Efter fartplanen skulle det tage afsted mod Rio den 16. januar. Den dag kl. 12.15, da skibet forberedtes til afgangen, blev et mærkeligt objekt set samtidig af et antal observatører, der var samlet på dækket. Objektet kom mod øen med høj fart, svævede kort tid over en tinde, forsvandt bag den en stund, og viste sig igen for at bevæge sig bort over havet. Barauna tog billeder af skibets manøvrer på dette tidspunkt, og det lykkedes ham at tage fire fotos af objektet.

Men lad os høre Baraunas egen beretning. Han blev senere interviewet af journalisten Joao Martins, og historien blev offentliggjort i magasinet »O Cruzeiro« den 8. marts 1958, hvorfra der citeres i det følgende:

Baraunas rapport

spm: Hr. Barauna, hvad var grunden til Deres tilstedeværelse ombord på »Almirante Saldanha«?

sv: Flåden havde inviteret adskillige teams specialiseret i undervandsjagt til at besøge Trindade. Jeg er medlem af »Icarai Club for Submarine Hunting,« og vores gruppe blev inviteret til den næste tur. Derfor var jeg den 8. januar, da skibet forlod Rio, ombord sammen med følgende medlemmer af min gruppe: Amilar Vieira Filhoe, kaptajn for vort team; Jose Teobaldo Viegas, instruktør i Niteroi's aeroclub og pensioneret luftværnskaptajn; Mauro Andrade fra London Bank; og Aloisio, kommunalt medlem i Federal District. Vi ville prøve at slå nogle rekorder i undervandsjagt. Personlig skulle jeg tage undervandsfotografier for flåden, og også skrive artikler om øen og aktiviteten under videnskabsmændenes arbejde i IGY.

spm: Var der andre civile ombord foruden Deres gruppe?

sv: Ja. Der var prof. Fernando, geolog, med to assistenter, og også en fotograf og journalist fra avisen »Jornal Do Brasil«. De 3 videnskabsmænd forlod skibet og tog ind til øen.

spm: Sig mig, hvilken dato var det? Hvad skete der?

sv: Det var den 16. januar kl. 12.15. Skibet blev gjort klar til at forlade øen og vende tilbage til Rio. Jeg var på dækket for at se på arbejdet med at tage den båd ombord, der blev brugt til turene mellem skibet og øen (øen har ingen navn). Havet var oprørt. Vejret var skyet, men klart uden nogen skygger. Jeg havde mit Rolleiflex 2.8-model E på mig. Dækket var fuldt af sømænd og officerer. Pludselig kaldte Amilar Vieira (lederen af Baraunas team) og kaptajn Viegas på mig og pegede på en bestemt plet på himlen, og råbte op om et klart objekt, der nærmede sig øen. På samme tid, mens jeg stadig prøvede på at se, hvad det var, kom løjtnant Homero (skibets tandlæge) løbende fra boven mod os, idet han pegede op på himlen og også råbte op om et objekt, han observerede. Han var så forstyrret og ophidset, at han næsten faldt efter at være stødt ind i et kabel. Så kunne jeg endelig se objektet på de lysglimt, det udsendte. Det var allerede nær ved øen. Det glitrede på bestemte tider, måske idet det reflekterede sollyset, måske idet det varierede sit eget lys — jeg ved

Medlemmerne i ICARAI undervandsjagt klubben er fra venstre mod højre: ALMIRO BARAUNA, fotograf, JOSE TEOBALDO VIEGAS, flyveinstruktør i Niteroi's flyveklub og fhv. luftværnskaptajn, AMILAR VIERA FILHO, regeringsmedlem, ALOSIO, kommunalmedlem i Federal district, MAURO ANDRADE, ansat i London Bank.

det ikke. Det kom over havet, idet det bevægede sig mod det sted, der kaldes »Galo Crest«. Jeg havde spildt 30 sekunder med at se efter objektet; men kameraet var allerede i mine hænder, da jeg så det klart som silhouet mod skyerne. Jeg tog to fotos, før det forsvandt bag den tinde, der kaldes »Desejado«. Mit kamera var indstillet på 1/125 sek. og blænde 8, og dette var grunden til en overeksponeringsfejl, som jeg senere opdagede.

Objektet forblev ude af syne i nogle sekunder — bag tinden — kom så frem, større, og fløj i den modsatte retning, men lavere og tættere end før, og med en større hastighed. Jeg tog det tredie foto. Det fjerde og femte gik tabt, ikke alene p.g.a. hastigheden på objektet, men også fordi der blev skubbet til mig af andre personer, der også prøvede at se objektet, og som følge heraf fotograferede jeg kun havet og himlen — ikke objektet. Det bevægede sig igen mod havet i den retning, det var kommet fra, og det syntes at stoppe i luften et øjeblik. På dette tidspunkt tog jeg mit sidste billede (det sidste på filmen). Efter omkring 10 sekunder fortsatte objektet med at øge afstanden til skibet, idet det gradvis aftog i størrelse og til sidst forsvandt i horisonten.

spm: Hørte De noget usædvanligt under observationen? Gav objektet nogen lyd fra sig?
sv: Jeg er ikke sikker, for at være ærlig, på grund af den støj, der blev forårsaget af bølgerne mod øens klipper såvel som den råben ombord på skibet på det tidspunkt. Jeg synes imidlertid ikke, at jeg hørte noget ud over disse lyde.
spm: Hvilken farve havde objektet?
sv: Det havde en mørk grå farve, der så ud til at være omgivet af en slags kondensation — mest i området foran det — af en grønlig fosforescerende damp (eller tåge).
spm: Så objektet ud til at være metallisk?
sv: Ja, det var øjensynligt et fast objekt.
spm: Hvordan fløj det? Var der nogen særlige karakteristika?
sv: Ja, det udviste en bølget bevægelse, da det fløj over himlen, ligesom en flagermus' flugt. Og da det kom tilbage, ændrede det pludselig hastighed uden nogen overgang, i et spring.
spm: Ved De, hvor mange mennesker ombord på »Almirante Saldanha«, der så objektet?
sv: Objektet blev set af næsten alle på dækket, deriblandt løjtnant Homero, kaptajn Viegas og Amilar Vieira.
spm: Hvad skete der efter observationen?

Trindade-Øen fotograferet fra den position hvorfra objektet dukkede op.

sv: Skibets kaptajn og adskillige officerer fra besætningen ønskede at se, hvad jeg havde fået på billederne. Da jeg også selv var meget nysgerrig, besluttede jeg at fremkalde filmen straks ombord på skibet. Fremkaldelsen blev foretaget under kontrol af adskillige officerer, deriblandt kapt. Carlos A. Bacellar. Men kun negativerne blev set ombord, for der var ikke noget fotografisk papir til kopierne på skibet på det tidspunkt. Negativerne blev imidlertid set og undersøgt af hele besætningen.
spm: Beholdt De negativerne hos Dem?
sv: Ja.
spm: Var De under noget pres for at udlevere disse negativer til flådemyndighederne?
sv: Nej. Kaptajn Saldanha da Gama (skibets kommanderende kaptajn) og de andre officerer ombord var meget venlige. De prøvede aldrig at få negativerne fra mig.
spm: Hvad skete der, da skibet kom tilbage til Rio?
sv: Skibet stoppede først ved Vitoria i staten Espirito Santo. Eftersom det skulle blive der i to dage og senere rejse til Rio, fik vi tilladelse til — kun de civile fra undervandsjagtgruppen — at forlade skibet dér og tage en bus resten af vejen. Senere, to dage efter »Almirante Saldanha's ankomst til Rio, dukkede kapt. Bacellar (forhenværende kommandant for flådens post på Trindade) op i mit hjem. Han ønskede at se de forstørrelser, der var lavet af negativerne, og bad om tilladelse til at tage dem med til flådens autoriteter. To dage efter blev de leveret tilbage med lykønskninger. Jeg blev også bedt om at komme til flådeministeriet så snart som muligt. De ønskede at stille mig nogle spørgsmål og at se negativerne igen.
spm: Og hvad skete der dér?
sv: Jeg blev interviewet af adskillige højtstående officerer, der stillede alle mulige spørgsmål. Jeg var der to gange. Ved det første møde bad de om negativerne til gennemsyn. De blev sendt til en civil organisation »Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service« og blev der i 4 dage. Flådeofficererne fortalte, at analyserne beviste, at billederne var ægte, idet de defini-

tivt udelukkede muligheden for et trick eller forfalskning.

Ved det andet besøg foretog de adskillige tidsforsøg. Mens jeg arbejdede med mit Rolleiflex og tog billeder med samme tidsintervaller, som jeg havde brugt ved fotograferingen af objektet, registrerede 3 flådeofficerer tiderne. Jeg havde taget 6 billeder på omkring 14 sekunder. De konkluderede — baseret på disse tests såvel som på studier af skibets position og undersøgelser af kort over øen — at objektet fløj med en fart på mellem 900 og 1000 km/t (600 miles/hour). Objektets størrelse blev også anslået, på basis af studier i forbindelse med øens detaljer, der også viste sig på billederne, diagrammer tegnet på kort, grafiske fremstillinger m.m. Objektet var omkring 120 fod (36 m) i diameter, og omkring 24 fod (7,2 m) højt.

spm: Vidste De noget om den officielle rapport om sagen?

sv: Jeg så en journal, som blev konsulteret adskillige gange under forhøret. Jeg læste imidlertid ikke, hvad der var skrevet dér. Jeg fik også at vide, at mine fotos, blandet med andre, var blevet vist for vidner til observationen for at blive identificeret. Resultatet var positivt.

spm: Kender De noget til nogle fotos, taget af andre mennesker ombord på skibet?

sv: Nej. Foruden mig var der mindst fire andre personer med kameraer på observationstidspunktet. Men de var øjensynligt ikke i stand til at få øje på objektet i tide, eller blev lammet af deres egne følelser.

spm: Blev De advaret mod noget af marineautoriteterne? Var der nogen henstillinger?

sv: Ja. De bad mig holde sagen hemmelig i nogen tid. Jeg fik kun tilladelse til at offentliggøre sagen efter tilladelse fra flåden. Tilladelsen blev givet, mundtligt, om aftenen den 15. februar af kapt. Bacellar. De tog kun ét forbehold, som jeg ikke kan nævne, da jeg har givet mit ord...

spm: Ved De, om Deres observation var den første over øen Trindade?

sv: Jeg blev informeret om 4 andre observationer over øen i de 30 dage, der gik forud for den 16. januar. Jeg fik også at vide, at objektet ved en af disse observationer blev fotograferet af en marinesergent. Hans foto blev øjensynligt ikke frigivet, og vil muligvis aldrig blive det — af indlysende årsager. Foruden disse fire observationer var der også en radarsag. Et »mål«, der fløj med overlydshastighed, blev sporet på radaren på »Almirante Saldanha« den 15. januar.

spm: Modtog De nogen penge fra marinen for Deres arbejde, på Trindade?

sv: Nej. Jeg var der som gæst.

spm: Modtog De nogen penge fra marinen for Deres fotografiske arbejde, eller for forstørrelserne De lavede til dem?

sv: Nej. Jeg modtog kun det fotografiske papir, der skulle bruges til forstørrelserne.

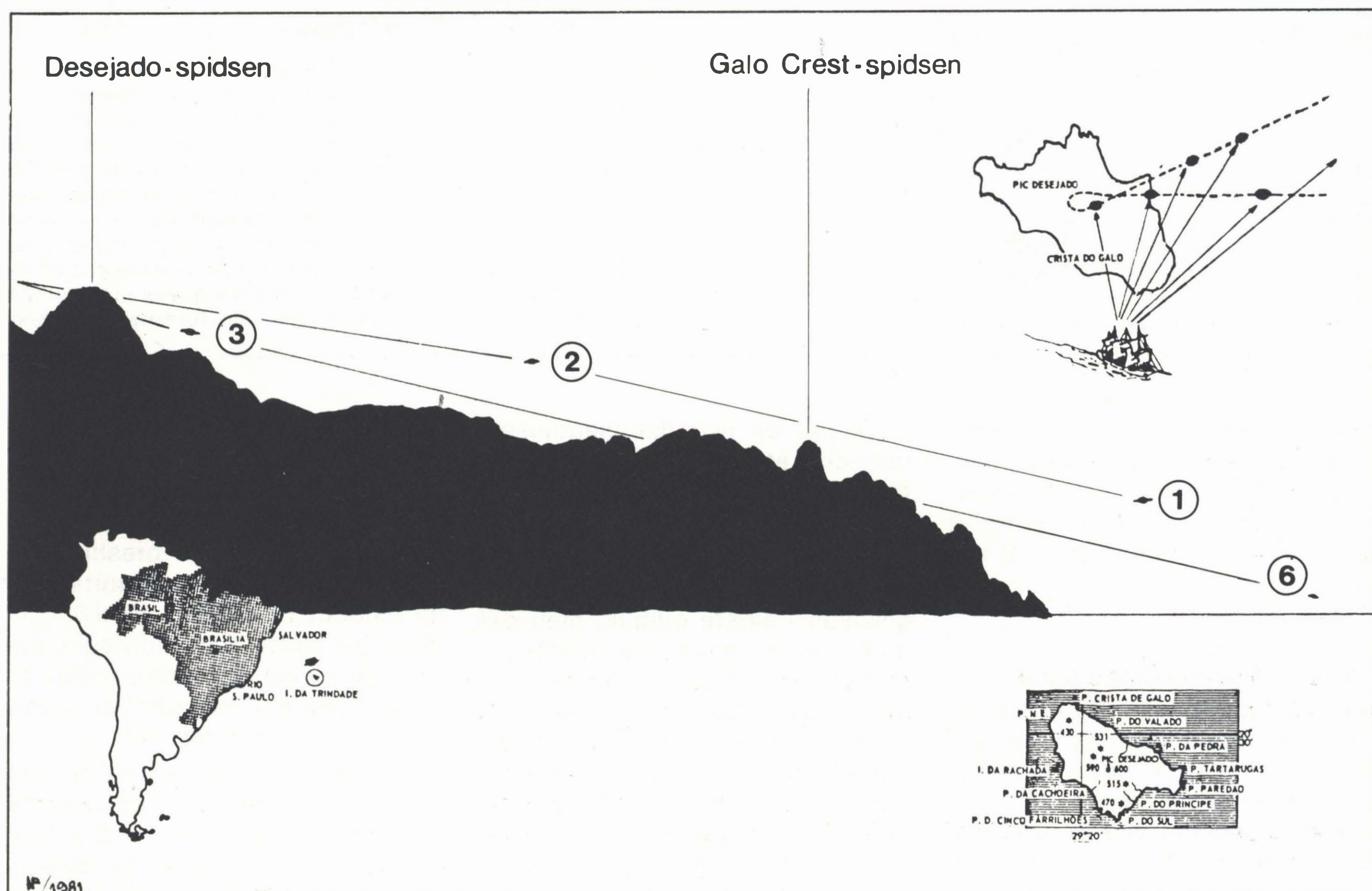
spm: Hvor mange forstørrelser har De givet dem?

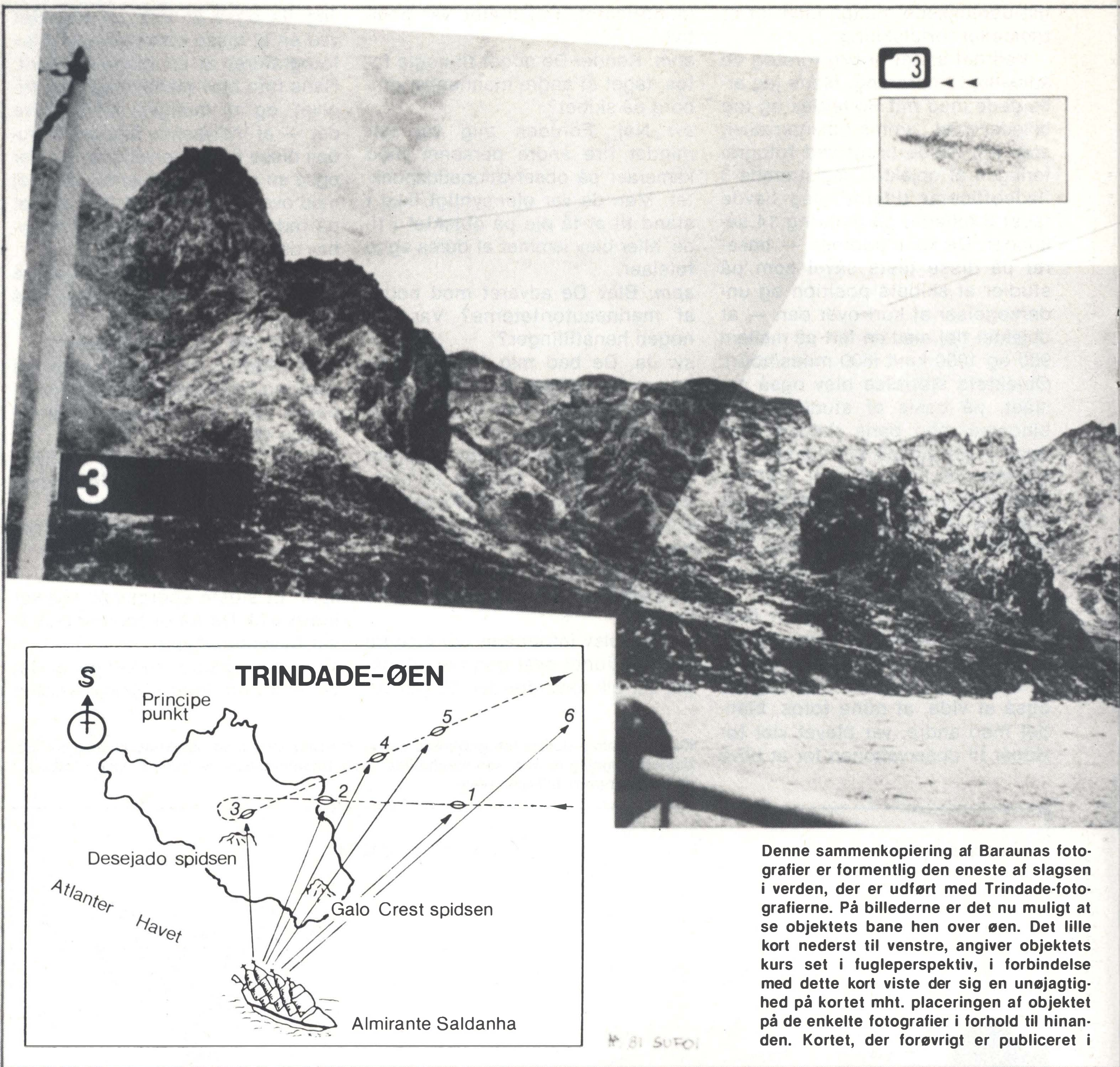
sv: 38.

spm: Et sidste spørgsmål: Hvilket indtryk fik De fra observationen af det flyvende objekt?

sv: Jeg er absolut sikker på, at det var et kontrolleret objekt — enten

Konturtegning af den fotograferede del af Trindade-Øen med objektets cirka bane indtegnet. Tegningen kan sammenholdes med fotomontagen på næste side. Tallene i cirklerne angiver billednumrene.

Denne sammenkopiering af Baraunas fotografier er formentlig den eneste af slagsen i verden, der er udført med Trindade-fotografierne. På billederne er det nu muligt at se objektets bane hen over øen. Det lille kort nederst til venstre, angiver objektets kurs set i fugleperspektiv, i forbindelse med dette kort viste der sig en unøjagtighed på kortet mht. placeringen af objektet på de enkelte fotografier i forhold til hinanden. Kortet, der forøvrigt er publiceret i

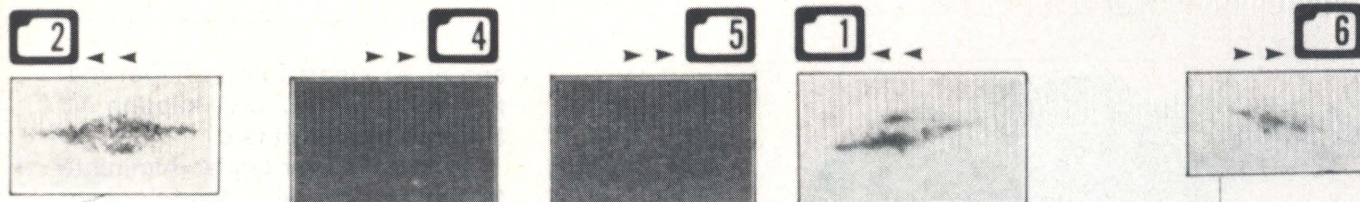
direkte eller fjernstyret — men i hvert tilfælde styret. Folks generelle indtryk ombord på skibet var det samme: Det var kommet for at foretage en nærobservation af skibet.
Citat slut.

Forsøg på hemmeligholdelse
Den 20. februar viste de første nyheder om hændelsen sig i pressen. Avisen »O Globo« skrev en notits om rygterne om, at et UFO var blevet observeret ved Trindade af besætningen på »Almirante Saldanha«. Om aftenen samme dag meddelte en nyhedsudsendelse i radioen, at avisen »Correio De Manha« næste morgen ville trykke »eksklusive billeder« af et UFO taget af flåden ved Trindade.

Flåden forsøgte at få stoppet udgivelsen i sidste øjeblik, men det mislykkedes, og det blev derfor besluttet, at trykke billederne i en anden avis samtidig. Avisen »O Jornal« blev kontaktet og gik ind på at trykke billederne. Næste morgen, den 21. februar, blev sagen offentliggjort i begge aviser.

Trods grundige forholdsregler for hemmeligholdelse af sagen, havde en eller anden brudt censuren og sat flådens autoriteter i en meget vanskelig situation. Og synderen kunne ikke straffes, for det var selveste den brasilianske præsident, Juscelino Kubitschek (præsident i perioden 1955-60). Ti dage før havde han modtaget adskillige kopier og forstørrelser af UFO-billederne fra admiral Alves Camera, flådeministeren.

Få dage senere fik Kubitschek besøg af en nær ven, der kendte udgiveren af »Correio De Manha«. Vennen så billederne, og præsidenten fortalte om dem. Vennen

adskillige bøger og tidsskrifter verden over siden, viser at objektet på det sjette billede er placeret mellem objektet på det første og det andet billede, hvilket ved denne fotomontage viste sig at være ukorrekt. De små billeder øverst er forstørrelser af objektet i den rækkefølge billederne er taget, de mørke billeder er de omtalte fejlslagne fotos 4 og 5.
Fotomontagen er udført af Henrik Pedersen /SUFOI.

blev straks fyr og flamme og ville låne billedmaterialet til offentliggørelse. Præsidenten lovede at tænke over opfordringen, og adskillige dage senere gik han under pres af vedvarende forespørgsler med til at frigive billederne — uden iøvrigt at spørge om flådens holdning til en offentliggørelse.

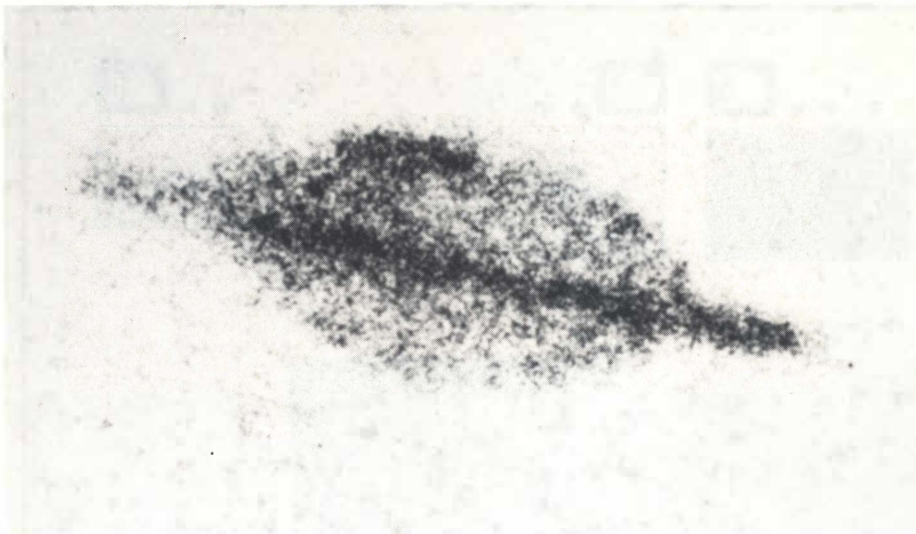
Officielle udtalelser

Sagen var forsidestof i 7 dage. Flådeautoriteterne var rådvilde. De øvrige medlemmer af Baraunas gruppe begyndte at snakke, og deres udtalelser til pressen bekræftede Baraunas rapport. Under pres fra den offentlige opinion blev flåden tvunget til at udsende en pressemeddelelse, som forårsagede en kongresundersøgelse den 27. februar af flådens politik vedrørende UFOer.

Ministeriets pressemeddelelse fra den 22. februar, 1958 lød:

»Med hensyn til de nyheder, der er fremkommet gennem pressen, og som påstår, at flådeministeriet havde forsøgt at undgå offentliggørelse af facts i forbindelse med tilsynekomsten af et fremmed objekt over Trindade, erklærer dette kontor, at sådanne oplysninger er uden baggrund.

Dette ministerium ser ingen grund til at forbyde publikation af de billeder af objektet, der blev taget af hr. Almiro Barauna — som var på Trindade som gæst hos flåden — under tilstedeværelse af et antal personer fra »Almirante Saldanha« -garnisonen, ombord på det skib, hvorfra fotografierne blev taget. Tydeligvis kan dette ministerium ikke komme med nogen udtalelser om det objekt, der blev observeret over Trindade, for billederne udgør ikke bevis nok for et sådant formål«.

Kraftig forstørrelse af Baraunas billede nr. 3.

Den 24. februar udtalte admiral Alves Camera til United Press: »at han ikke før troede på UFOer, men efter Baraunas fotografiske beviser blev han overbevist.« Udtalelsen kom, da flådeministeren forlod Rio Negro paladset ved Petropolis efter sit ugentlige møde med præsidenten. Camera sagde også, at »den brasilianske marine har en stor hemmelighed, som ikke kan blive offentliggjort, fordi den ikke kan forklares.«

Der fremkom flere udtalelser i pressen fra højtstående personer. Den sidste kom fra flådekaptajn Carlos Alberto Bacellar. Den blev bragt i »O Cruzeiro« den 3. maj 1958 og bekræfter de oplysninger som fotografen Barauna gav i interviewet til »O Cruzeiro« 2 måneder tidligere.

Skudsikker sag?

Når man har læst den foregående gennemgang af Trindade-sagen og samtidig erindrer, at Baraunas fotos har været igennem Ground Saucer Watch' computerfotografiske analyse og her er »godkendt« som værende fotos af et UFO, kan det undre, at sagen ikke for længst har overbevist myndighederne i alverdens lande om UFO-fænomenets reelle eksistens. Den manglende »overbevisningseffekt« må sikkert tilskrives et par dunkle punkter i sagen.

Da den største ophidselse havde lagt sig efter en uge med store overskrifter, tabte medierne og de officielle instanser hurtigt interessen for sagen. Måske fordi de brasilianske myndigheder var blevet temmelig grundigt taget ved næsen af en smart fotograf! Det mener flådeattaché, U.S. kaptajn M. Sunderland i hvert fald.

Den 24. februar lagde »Almirante Saldanha« til kaj i Santos, hvor offentligheden for første gang siden offentliggørelsen af Trindadebillederne havde mulighed for at tale med besætningen. Den amerikanske kystbevogtningskutter »Westwind« var i Santos denne dag, og kaptajn Sunderland besøgte »Almirante Saldanha« for at høre nærmere om hændelsen. Han udfærdigede den 11. marts 1958 en rapport om Trindade-observationen, der blev arkiveret hos Projekt Blue Book under — **SVINDEL**!

I rapporten skriver Sunderland bl.a.:

2. *Der er tilsyneladende kun to mulige forklaringer på denne mærkværdige hændelse.*

(a) *En eller anden magtfuld instans har pålagt den brasilianske flåde ikke at verificere denne hændelse (hvilket flåden let kunne gøre, hvis hændelsen virkelig har fundet sted), eller at benægte den (hvilket flåden sagtens kunne gøre, hvis det er svindel). Jeg tror personligt ikke, at nogen har pålagt den brasilianske flåde at holde tæt, for der har ikke været antydninger af en sådan undertrykkelse i hverken brasilianske eller amerikanske kredse, men også fordi jeg tvivler på, at deres kontrol over de enkelte officerer er god nok til at kunne holde stand.*

(b) *Hele affæren er et svindelnummer iscenesat af en uhæderlig fotograf, og den brasilianske flåde er hoppet på den. Dette ser ud til at være den mest sandsynlige forklaring, især når man tager brasilianernes forkærlighed for sensationer, sladder, mangel på troværdighed og udbredte bureaukratiske utilstrækkelighed i betragtning.*

3. *Derudover er de billeder den brasilianske flåde har leveret til os meget lidt overbevisende. Detaljer af klipperne er meget skarpe, medens objektet er taget med svag kontrast og uden skyggeeffekt. Det ser ligeledes ud til, at objektet er spejlvendt på foto nr. 2 sammenlignet med*

JUSCELINO KUBITSCHEK, Brasiliens præsident fra 1955 til 1960. Han døde ved et trafikuheld d. 22-8 1976.

Admiral, ANTONIO ALVES CAMARA jr., dengang Brasiliens flådeminister.

nr. 1 og 3. Aviserne har berettet om meget høje hastigheder, men der ser ikke ud til at være nogen beslægtet uklarhed (på billederne), som ville fremkomme ved enhver fornuftig lukkerhastighed.

4. Det er undertegnedes private opfattelse, at en nærobservation af en flyvende tallerken ved Trindade er temmelig usandsynlig, for som alle og enhver ved, holder marsmænd af luksus.

Udarbejdet af:
M. Sunderland
Kaptajn, U.S. Flåde.«

Kaptajn Sunderland nærer ikke høje tanker om det brasilianske folk, men at hans egen seriøsitet heller ikke er for stor, ses af hans slutbemærkning i pkt. 4.

Kort efter offentliggørelsen af Baraunas billeder blev der rejst tvivl angående billedernes ægthed og antallet af vidner til observationen.

Almiro Barauna var professionel fotograf og specialist i trick-fotografering. Han havde i lang tid været interesseret i UFOer, og nogen tid før Trindade-hændelsen havde han til et humoristisk blad skrevet en artikel med titlen »En flyvende tallerken jagtede mig derhjemme« og illustreret dem med åbenlyse trick-fotos.

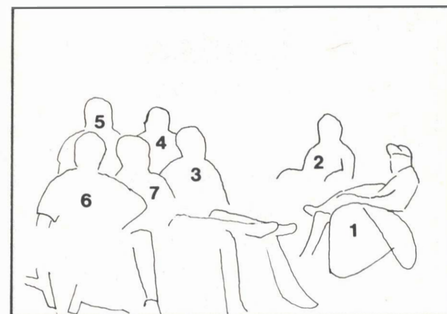
Den 16. januar 1958, da skibet skulle forlade Trindade, var Barauna på dækket sammen med bl.a. vennerne Filho og Viegas. Pludselig ser Filho, hvad han tror er en en stor havmåge på himlen. Idet Viegas kigger op, råber han straks »Olha o disco (flyvende tallerken)!«, og Barauna iler til og tager billederne.

Man har faktisk ikke fundet andre vidner end disse tre mennesker. Både løltnant Homero og kaptajn Bacellar har været nævnt som vidner; men Bacellar var under dæk på observationstidspunktet, og Homero ville ikke diskutere hændelsen (efter ordre fra højere sted?), da han blev direkte spurgt af kaptajn Sunderland.

Barauna blev ledsaget til skibets mørkekammer af kaptajn Bacellar, der derefter ventede udenfor. Baraunas ven, Viegas, var den eneste person, der befandt sig i mørkekammeret sammen med Barauna. Han holdt en lommelygte. 10 minutter senere kom de ud med den våde film, som de viste kaptajn Bacellar, der på filmen kunne se en fremtoning, der så ud som objektet i forskellige positioner.

Der blev ikke taget aftryk af filmen lige efter fremkaldelsen p.g.a. manglende fotografisk papir. Skibets kommandør, Jose Santos Saldanha da Gama, tog ikke negativerne i besiddelse efter fremkaldelsen for at få taget aftryk senere i nærværelse af vidner, men overlod dem til Barauna, der senere lavede aftrykkene og forstørrelserne i sit eget fotolaboratorium i Rio. Først da skibet havde ligget i Rio i

1. FARIAS DE AZEVEDO
Pressefotograf fra »Jornal do Brazil«.

2. SALDANHA DA GAMA
Skibets kommanderende kaptajn.

3. AMILAR VIEIRA FILHO
Leder af undervands-jagtgruppen, der var blevet inviteret med på turen. Vieira opdagede, sammen med kaptajn Viegas, objektet og henledte Baraunas opmærksomhed på det.

4. PAULO MOREIRA DA SILVA
Leder af hydrografi- og navigations-direktoratet.

5. ALMIRO BARAUNA
Fotografen der tog de sensationelle billeder den 16. januar 1958.

6. CARLOS ALBERTO BACELLAR
Kommandant på øen Trindade. Han overvågede fremkaldelsen af Baraunaś film.

7. ALOISIO
Medlem af Icarai club for Submarine Hunting.

to dage, bad kaptajn Bacellar om at låne negativerne.

Har Barauna sammen med vennerne fra undervandsteamet virkelig »opfundet« observationen og lavet UFO-billederne ved f.eks. en dobbelt-eksponering, eller er Barauna blevet offer for en total mistænkeliggørelse, fordi han tilfældigvis er professionel fotograf med kendskab til trick-fotografering? Kun Barauna og måske den brasilianske regering kan svare på dette spørgsmål.

Hændelsen den 16. januar 1958, og de øvrige observationer ved Trindade, må have gjort et dybt indtryk på den brasilianske regering, for kort tid efter besluttede den brasilianske marine at sætte specielt fotoudstyr op på Trindade i tilfælde af, at der skulle blive gjort flere opsigtsvækkende iagttagelser. Fotoprojektet arbejdede i døgndrift, men om det gav konkrete resultater, vides ikke.

Kilder:

1. »O Cruzeiro«, 8. marts 1958.
2. »Trinidade Observationerne«, Olavo T. Fontes, UFO-NYTs forlag, 1967.
3. UFO-NYT, nr. 4, 1969.
4. »The World of Flying Saucers«, Donald Menzel & Lyle Boyd, 1963.
5. »Flying Saucers — The startling evidence of the invasion from outer space«, Coral Lorenzen, 1966.
6. »The Hynek UFO Report«, J. Allen Hynek, 1977.
7. »The UFO Handbook«, Allen Hendry, 1979.
8. UFO OVNI Documento, nr. 5, 1979.
9. »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, 1980.
10. Personlig korrespondance.

Udveksling ønskes

Den brasilianske universitets-tilknyttede ufo-organisation CPDV (Center for Flying Saucer Research), der vil behandle ufofænomenerne på et videnskabeligt plan, ønsker kontakt med henblik på udveksling af ufomateriale. CPDV kan kontaktes på følgende adresse:

CPDV
Caixa Postal 2040
87.100 Maringá, Pr.
Brasilien.

Støtte-fonden

(giro 9 11 77 25)

12.000
11.000
10.000
9.000
8.000
7.000
6.000
5.000
4.000
3.000
2.000
1.000

Vores STØTTE-FOND på giro 9 11 77 25 er langsomt, men støt, på vej op. Siden starten for godt et halvt år siden har den modtaget 751 kr. Vi vil gerne have denne Fond i ryggen ved større fremstød til fordel for UFO-NYT, f.eks. reklame i større stil i dagspressen eller lignende. Fonden skal være foreningens sikkerhedsnet, så vi tør kaste os ud i større PR-opgaver, end tilfældet ellers ville have været.

. . . Det blev således fastslået, at flyvende tallerkener kun er fri fantasi. — Det var vores sidste udsendelse — godnat og sov godt . . . !

DANSKE BILLEDER

Computeranalyse af

Ved Ole Henningsen.

Den professionelle fotograf Johnny Oehlenschläger var ved stranden ved Strøby Ladeplads den 16. august 1970. Mellem kl. 11.15 og 11.30 tog han en serie billeder med sit LEICA-apparat.

Ved en senere gennemgang af sine negativer blev han opmærksom på et lille mørkt objekt på himlen i højre side af billedet. Se fig. 1.

I UFO-NYT nr. 2, 1981, har vi nærmere omtalt den undersøgelse, billedet på daværende tidspunkt havde gennemgået.

SUFOI's fotokonsulent H. Bødker anbefalede, at dette foto blev sendt til en nærmere undersøgelse ved hjælp af computerteknik hos UFO-organisationen Ground Saucer Watch (GSW) i USA.

Resultatet af denne undersøgelse foreligger nu, og GSW anfører bl.a.:

a) at der ikke er noget fotografisk grundlag for at antage, at det uidentificerede »objekt« skulle være en model af en slags kastet op i luften eller ophængt på en eller anden måde. Se fig. 3.

b) at »objektet« er plant, d.v.s. fladt uden nogen form for tredimensionel struktur.

c) at der ingen skygger findes på »objektet« i modsætning til alle andre ting på billedet. Disse kaster alle en skygge afhængig af deres form.

d) at »objektet« er ikke så langt borte, som man først får indtryk af efter billedet at dømme.

e) at »objektets« fysiske størrelse er uendeligt lille.

f) at der ingen atmosfærisk udviskningseffekt er på »objektet«. Dette bekræfter, at »objektet« er tæt på kameraet. Havet i baggrunden har f.eks. en udviskningsgrad, der er målt til 10 gange større end på selve »objektet«. Såfremt »objektet« havde været blot på nogen afstand, ville man have kunnet registrere en vis udviskning forårsaget af atmosfæren.

g) »Objektets« form er ikke geometrisk perfekt. Dette er usædvanligt, hvis »objektet« var et kunstigt fremstillet produkt af en slags.

GSW's fotografiske konsulent Fred Adrian og GSW's direktør, William H. Spaulding, konkluderer herefter, at der formentlig er tale om et fupbillede, som er lavet ved hjælp af et lille stykke sort pap, der er limet på en glasplade, som man derefter har fotograferet igennem. Der er altså IKKE tale om et »ekstraordinært flyvende objekt« efter GSW's mening.

I den tidligere omtale af dette foto i UFO-NYT nr. 2/1981, blev det fremført af SUFOI's tidligere formand, Erling Jensen, at han kun kunne tænke sig een naturlig oprindelse til det lille mørke objekt — nemlig en sommerfugl meget nær ved fotoapparatet.

Fig. 1. Foto taget ved Strøby Ladeplads den 16. august 1970.

Fig. 2. Forstørrelse af det fotograferede objekt.

Foto: GSW Inc.

Fig. 3. Kantfremhævning af »objektet« vil blandt andet afsløre, om dette er ophængt i en snor.

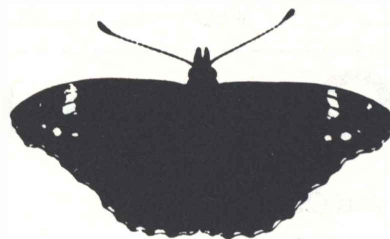

Fig. 4. Øverst ses en forstørrelse af det af Johnny Oehlenschläger fotograferede objekt. Nederst ses til sammenligning en bevidst meget mørk gengivelse af en Admiralsommerfugl. Kilde: »Hvad finder jeg i mark og eng«. Politikens Naturbibliotek.

SUFOI's tekniske konsulent, Hans Voigt, har også stor ekspertise på sommerfugleområdet. Han skrev i sin rapport om sagen bl.a.

»Den sommerfugl, der ligner mest, er en Admiral (Vanessa Atalanta). For at det kan være denne sommerfugl, skal følgende data passe:

— Vingefang: 52-62 mm.
— Tidspunkt: August-Oktober (evt. Juni)

Admiralen, der ofte ses ved vore kyster, idet den indvandrer fra syd, ligner bedst det fotograferede objekt, men også andre sommerfugle kan komme på tale.

At silhuetten ikke i dette tilfælde passer helt, kan skyldes, at vingerne ikke står i samme vinkel på de to billeder, og at fotografiet ikke er taget vinkelret på kroppens længdeakse, som det er tilfældet ved det gengivne billede af Admiralen.

Uanset hvilken sommerfugleart, der måtte komme på tale, kan vingefanget i Danmark ikke blive større end ca. 85 mm.

Selv om mange arters flyvetid er om eftersommeren, kan nogle af dem træffes tidligt om foråret efter en overvintring, så tidsmæssigt er der vide rammer.

Det kan ikke ud fra disse forstørrelser bevises, at det er en sommerfugl, der er blevet fotograferet. Men hvis en beregning af størrelsen tyder på, at objektet måler ca. 60 mm, må det være rimeligt at konkludere, at det fotograferede er en sommerfugl, evt. Admiralen.«

Vi har i SUFOI intet grundlag for at antage, at dette foto er lavet af Johnny Oehlenschläger som beskrevet i *konklusionen* fra Ground Saucer Watch i USA.

Analyseresultaterne fra GSW viser bl.a.:

at der ikke er tale om en model i en snor (snoren ville kunne opdages ved denne undersøgelsesmetode).

at objektet er fladt.

at der ikke er skygger at måle på objektet.

at objektet er af meget lille udstrækning.

at objektet er meget tæt på kameraet.

at objektet ikke er geometrisk perfekt.

Ingen af disse ting udelukker, at

Fig. 5. Med denne digitalisering af billedet kan man bl.a. fastslå, at »objektet« befinder sig tæt på fotoapparatet.

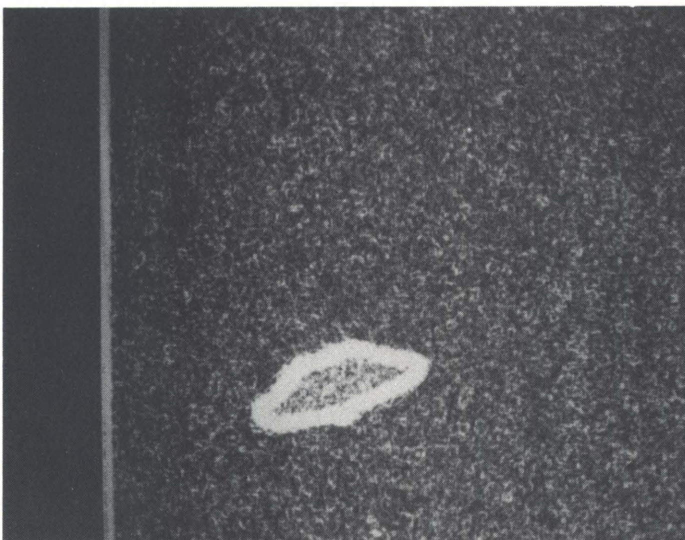

Foto: GSW Inc.

Fig. 6. Farvekontureringsteknikken (farverne ses ikke på denne sort/hvide gengivelse) viser, at der er tale om et fladt »objekt« uden målelige skyggedannelser. Læg blandt andet mærke til målelinjens udslag i højre halvdel af billedet.

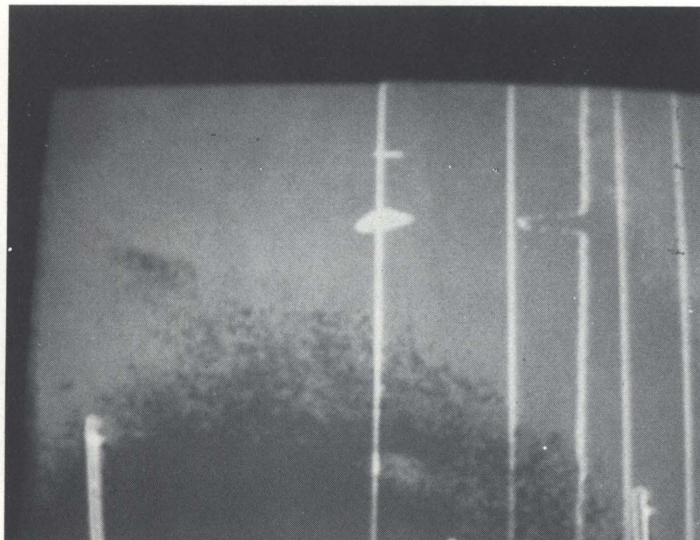

Foto: GSW Inc.

der kunne være tale om en sommerfugl. Tværtimod taler alt for, at der her virkelig er tale om en sommerfugl, der uheldigvis kom med på billedet, uden at dette blev set af fotografen gennem fotoapparatets søger.

Vi regner ikke med, at denne nye computerteknik er fejlfri eller kan give os svaret på alle fotografiske gåder. Men vi mener, at man med sådanne nye tekniske hjælpemidler har en yderligere mulighed for at trænge til bunds i visse fotografiske mysterier. Vi har netop fået resultaterne hjem af computeranalyser af andre danske UFO-fotos. Disse resultater vil naturligvis også være at finde i de kommende nr. af UFO-NYT. □

UFO-foto

Flyvende tallerken?

Viborg-maleren Niels Aaboe, Falkevej 48, »skød« forleden aften sit kamera af på Sygehus Ø — med retning mod øst. Han kunne ikke stå for det smukke motiv med fuldmånen bag et tyndt skylag.

Men da han fik farvebilledet fremkaldt, opdagede han endnu en måne lidt til højre for den rigtige måne. Var det en flyvende tallerken? Det er et spørgsmål. Det er i hvert fald et UFO (uidentificeret flyvende objekt).
Viborgbladet, lørd. d. 6. dec. 1980.

— — —

Efter at dette foto havde været offentliggjort i Viborgbladet, fik vi af fotografen Niels Aaboe lov til at låne det originale negativ, som nu er undersøgt af SUFOIs fotokonsulent H. Bødker, der har følgende kommentarer:

Sagen omhandler et farvefoto taget af Niels Aaboe (NAa), Viborg, d. 4.12.80 i tidsrummet mellem kl. 21.00 og 21.15. Billedet, der forestiller Viborg Sygehus Øst, er taget mod øst i retning af Søndersø. Fotografen har ikke selv observeret noget under optagelsen. Kameraet er et Yachica Electra 35 med et 50 mm 1,7 objektiv. Filmen er en Kodacolor CX 135/36 på 21 DIN og negativformatet 24 × 36 mm.

Billedet har Månen skråt oppe til venstre; der er yderligere en lysende aftegning over sygehuset, og en i højre side af billedet 2/3 oppe samt i taghjørnet, altså 3 i alt. Det er oplyst, at der var frost nærmest med sneskyer. NAa oplyser ikke, om der er anvendt filter ved optagelsen; men hvis det er tilfældet, kan der have været vanddråber på filteret i form af smeltede snefnug. Den korte afstand mellem dråben (filteret) og objektivet muliggør en sekundær fokusering. Det kan muligvis også lade sig gøre med dråberne direkte på objektivet.

Jeg mener, der her er stor sandsynlighed for, at en refleks gennem en eller flere dråber på et filter eller direkte på objektivet har muliggjort en sekundær fokusering af Månen eller en anden lysgiver, der evt. kan befinde sig uden for billedfeltet.

— — —

Peter Winther-Sørensen, der ligeledes har foretaget undersøgelser af SUFOIs fotosager, er enig i H. Bødker's konklusion om, at der er tale om en refleks i en vanddråbe på objektivet. — Et godt gæt på lyskilden til refleksen kan være gadelampen næsten midt i billedet.

Med de anførte konklusioner på undersøgelsen af farveaftryk samt det originale negativ anser vi sagen for afsluttet, men er da naturligvis interesseret i kommentarer fra læserne. □

Du! — de her signaler kommer ind enormt hurtigt!!

»Fund af 3. grad«, /4

Hermed er vi nået til 4. og sidste del af Leonard Stringfields undersøgelser af forulykkede UFOer og deres omkomne besætning. I denne sidste del berøres det kontroversielle i undersøgelserne, både det kontroversielle i at foretage disse undersøgelser, men også det kontroversielle i — for SUFOIs vedkommende — overhovedet at viderebringe disse undersøgelsesresultater. Netop på grund af artiklernes meget specielle indhold beder vi i denne 4. dels afslutning om læserreaktioner. Hvad mener læserne om Stringfields undersøgelser?

14. tilfælde: Nabo til konserverede UFOnauter:
Richard Hall, der er redaktør for MUFON UFO Journal, skrev i et brev dateret 23. marts 1979 til mig: »... Don Berliner er netop vendt tilbage efter et besøg hos Truman Weaver, der er en af hans venner og forfatter på området luftfartens historie. Mens Berliner var der, viste Weaver ham en kopi af et brev dateret i marts 1978 fra en af hans gode venner indenfor luftfarten ... denne ven havde arbejdet som tekniker på Wright-Patterson basen, og var blevet pensioneret i 1954. Vennen havde fortalt, at han arbejdede »lige på den anden side af gangen«, dvs. overfor de lokaler, hvor man opbevarede de døde UFOnauter. I 1953 havde man opbevaret 13 af disse væsener i et lokale på 3. sal. Det skete jævnligt, at en stærk lugt trængte ud på gangene, og da de ansatte spurgte om årsagen, havde de fået at vide, at det stammede fra konserveringsvæske. Vennen havde yderligere fortalt, at disse kroppe nu opbevares på en mindre base (Langley) ved Hampton Roads i Virginia ...«

Den 3. april 1979 ringede jeg til Truman Weaver, en tidligere major i luftvåbnet, der også selv havde haft en UFO-observation, da han var pilot i Korea i 1952. Han og hans besætning havde set en dagslys-skive, knap 4 meter i diameter og under intelligent kontrol, lige ud for deres vingespids. Uden tøven gav Weaver mig telefonnummeret på sin ven Robert Thompson, som han kendte via deres fælles fly-interesse. Samme dag kontaktede jeg Thompson. Han bekræftede de oplysninger, som Berliner havde refereret til Hall om hans job på Wright-Patterson basen. Yderligere tilføjede han: »... Pludseligt blev der en gevaldig travlhed ved nabobygningen. Lastvogne kørte op til og direkte ind i bygningen. Dette skete før airkonditioneringens tid, og når vinduerne stod åbne, kunne jeg mærke en stærk lugt af formaldehyd (en konserveringsvæske, der også anvendes i dag (Fl.A.)). Det var til at blive dårlig af.«

Thompson fortalte, at han aldrig personligt havde set en flyvende tallerken eller en af de små UFOnauter, men han påstod at have set, hvad han kaldte »en foreløbig rapport«. Hans chef McAdams havde vist rapporten til Thompson og nogle af dennes kolleger, og rapporten bekræftede rygterne om, at et fremmede fartøj og fremmede kroppe blev opbevaret på basen. Den næste dag blev rapporten taget fra McAdams, og man benægtede fra officielt hold, at den overhovedet eksisterede. Thompson kunne ikke huske, om rapporten havde været uklassificeret eller havde været påstemplet »Hemmelig«, eller om den havde været duplikeret. Af ren nysgerrighed kontaktede jeg derefter Weaver, for at høre, om han kendte til den pågældende rapport, men han havde ingen erindring om en sådan rapport skulle være sendt ud i den rutinemæssige cirkulation, så det skulle evt. dreje sig om en rapport, der var sivet ud uden tilladelse.

Den 5. april sendte Thompson mig et kort brev, hvori der stod: »Bygningens nummer var 18F, 3. sal. De 13 kroppe og 2 fartøjer findes på en lille luftbase ved Hampton Roads i Virginia, medmindre der er blevet flyttet andet steds hen siden.«

Thompson havde fået oplysninger om overførslen til Hampton Roads gennem en kontakt, som nu befinder sig i Canada. Det er ikke muligt at få fat i denne kontakt i dag.

15. tilfælde: Den tavse, mexikanske general:
Den 25. juni 1978 spiste jeg mor-

genmad sammen med James Minton og dennes kone på et motel i Carlyle i Illinois. Det var i forbindelse med mit indlæg ved et arrangement, hvor også Betty Hill, Charles Hickson og andre UFO-vidner deltog. Vi havde over adskillige kopper kaffe diskuteret og udvekslet synspunkter vedr. vor fælles interesse i UFO-sagen, og jeg havde holdt James løbende underrettet om mine undersøgelser i tiden der fulgte efter. I september 1979 ringede James og fortalte, at han havde snakket med en tidligere ven i luftvåbnet, William Draeger fra Austin i Texas, og denne havde fundet nogle oplysninger frem vedrørende nedstyrtningen i 1950 i Mexico.

Jeg kendte udmærket tilfældet og vidste, at en del forskere havde sat spørgsmålstegn ved det. Jeg havde imidlertid ikke forfulgt sagen nærmere, bortset fra at have nævnt det perifert i min tidligere redegørelse. På det tidspunkt havde jeg anvendt oplysninger, som jeg havde via Todd Zechel. Senere havde undersøgelser udført af Todd Zechel og andre afsløret, at ikke blot var det angivne år for hændelsen forkert — det skulle korrigeres fra 1948 til 1950 — men også nedstyrtningsstedet var blevet et andet.

Uanset tilfældets status var jeg ivrig efter at erfare noget nyt om det, så Minton sørgede for, at jeg kunne ringe til Draeger den samme dag. Det første opkald blev til flere, da Draeger havde regnet med at få yderligere oplysninger fra endnu en kilde. Ganske som Minton var han interesseret i og i stand til at foretage undersøgelser — og desuden var han ikke uden financielle midler. Desuden var han ærlig, og fortalte at han ikke var i stand til at få sin kilde til at rykke ud med sproget, men han lovede at sende mig et resumé af sine undersøgelser i Mexico.

Hans brev, dateret 11. oktober 1979, lød således:

Todd Zechel kontaktede mig i Austin, Texas, søndag den 13. august 1979. Han havde et job som konsulent for et japansk TV-hold fra Nippon TV Station, der skulle lave en dokumentarfilm om UFOer. De var taget til Del Rio i Texas for at lave undersøgelser vedrørende den påståede UFO-nedstyrtning, der skete i 1950 (og som fejlagtigt af og til er blevet anbragt nær Laredo i Texas). Mandag den 14. august blev jeg engageret af det japanske TV-hold som tolk, idet jeg taler flydende spansk grundet min opvækst i Del Rio. Den pensionerede oberst, der havde set UFOet i luften og senere på jorden, var også i Del Rio sammen med Todd, og han fortalte, at de tropper der omringede det nedstyrtede fartøj var mexicanske tropper. Jeg kontaktede den mexicanske hærgeneral, der havde kommandoen over det specielle område ved grænsen til USA og talte indledningsvis med ham pr. telefon. Jeg præsenterede mig og fortalte ham om det job jeg havde. Dernæst refererede jeg historien om, at et UFO i 1950 skulle være styrtet ned ca. 45 km nordvest for Del Rio, samt at der sammen med os var en pilot, der havde set objektet i luften og senere på jorden, bevogtet af mexicanske tropper indtil en enhed fra det amerikanske luftvåben kom til stedet for at afhente fatøjet — desuden skulle der være fundet en død UFOnaut i fartøjet. Uden tøven svarede generalen på spansk: »Ja, det ved jeg. Jeg har ingen dokumenter eller papirer, der kan bevise det, men grundet min position har jeg kendskab til sagen.«

...Dette skete før air-konditioneringens tid, og når vinduerne stod åbne, kunne jeg mærke en stærk lugt af formaldehyd...

Da jeg spurgte, om han var villig til at blive interviewet, tøvede han et øjeblik og sagde så, at han ville være optaget de næste 30 minutter, men derefter var han fri og kunne lade sig interviewe i sit hjem. Da det 7 mands store TV-hold, den pensionerede oberst og jeg selv ankom og vi begyndte at tale med generalen, benægtede han al kendskab til tilfældet og under optagelserne svarede han benægtende og undgik et hvert spørgsmål i forbindelse med tilfældet og UFOer.

Generalen er en feteret militærperson og indledte sin militærkarriere som ung løjtnant under Pancho Villa under den mexicanske revolution. Han er personlig ven med adskillige filmstjerner, bl.a. John Wayne, og blev ven med General George Patton, da han var stationeret på Fort Clark, der ligger ca. 55 km fra grænsen. Man kan næppe bebrejde generalen hans tilbageholdenhed og hans »talen over sig« i telefonen.

Jeg, William H. Draeger, sværger herved, at det ovenfor anførte er helt og fuldt i overensstemmelse med sandheden.

(signeret) William H. Draeger

16. tilfælde: Afvisningen af senator Goldwater:

Barry Goldwater, senator i mange år i Arizona, engang præsidentkandidat og en uforbeholden talsmand vedr. militære og politiske affærer, nyder respekt for sin ligegremme talen om UFO-problemet. Men hvad han kan berette er dog begrænset. Hans svar på forespørgsler indeholder de samme generelle oplysninger. Imidlertid er der i hvert af dem indføjet en variation af teksten, som måske kan være betydningsfuld.

I Goldwaters brev til mig, dateret 3. december 1974, stod følgende:

... Lad os få hele denne UFO-affære på det rene, hvad angår mine forbindelser til sagen. For flere år siden end jeg kan huske spurgte en eller anden mig, om jeg troede på UFOer. Jeg svarede, at jeg hverken troede på dem eller afviste tanken, fordi jeg med de milliarder af planeter, som findes i vort univers, mener at der må være mindst én, hvor der kan leve væsener, der også kunne bruge deres hjerner, eller hvad de nu havde i stedet for hjerner. Jeg har aldrig selv set et UFO, jeg har aldrig haft en personlig ven, der har set dem, skønt jeg har læst beretninger fra velanskrevne piloter, der har set, hvad de beskriver som UFOer. Det var hvad jeg sagde om UFOer dengang, men siden da — og det er et stykke tid siden — har jeg forsøgt at få adgang til det værelse på Wright-Patterson basen, hvor oplysningerne blev opbevaret, og jeg blev nægtet adgang, forståeligt nok. Sandt at sige er jeg ikke nogen ekspert på det område og jeg har aldrig ud-

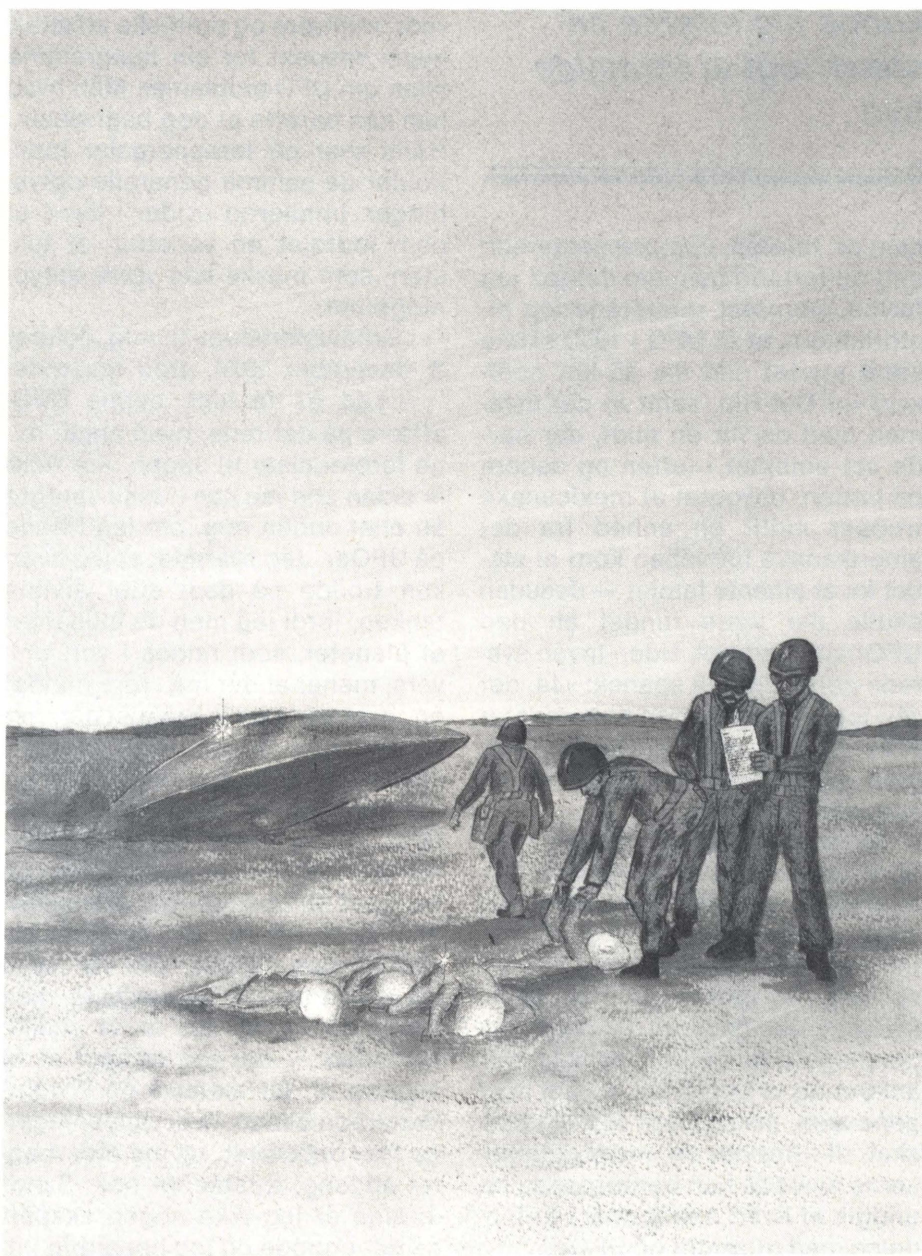
sendt en længere udtalelse om emnet. Hvad jeg her har fortalt Dem udgør det hele...«

I et brev til en anden UFO-forsker (S.A.) dateret 28. marts 1975 udtaler Goldwater: »... Emnet UFOer har interesseret mig i temmelig lang tid. For omkring 10-12 år siden forsøgte jeg at finde ud af, hvad der findes i den bygning på Wright-Patterson basen, hvor alle oplysninger der er indsamlet af luftvåbnet opbevares, og jeg blev som ventet afvist. Det er stadig klassificeret højere end »Top Hemmeligt«. Jeg har imidlertid erfaret, at der er planer undervejs for at frigøre en del, hvis ikke alt, af dette materiale i nærmeste fremtid. Jeg er lige så ivrig og spændt på at se dette materiale, som De er, og jeg håber vi ikke skal vente ret meget længere...«

Endelig i 1979, i et brev dateret 11. april, modtog Lee Graham følgende svar fra Goldwater på en tidligere fremsendt forespørgsel:

»... Det er korrekt at jeg blev nægtet adgang til et område på Wright-Patterson basen. Da jeg aldrig nåede indenfor kan jeg naturligvis ikke fortælle Dem, hvad der befandt sig i bygningen. Vi kender begge rygterne. Bortset fra det, så lad mig gøre min stilling klar: Jeg tror ikke, at vi er den eneste planet af de milliarder der findes, som rummer liv. Jeg har aldrig set noget, som jeg ville kalde et UFO, men jeg har intelligente venner, som har set noget sådant...«

Understregningerne i de tre breve er mine. Kort og godt siger Goldwater, at han blev nægtet adgang til de områder, hvor Top Hemmelige informationer opbevares, informationer som han mente drejede sig om de fremmede fartøjer og kroppe.

Leonard Stringfields afsluttende bemærkninger:

Vi har nu i de 4 artikler bragt hovedparten af det materiale, som Stringfield havde gravet frem vedrørende nedstyrtede UFOer og disses besætningsmedlemmer. De undersøgelser, der har dannet baggrund for artikelserien afsluttedes sidst i 1979, og på det tidspunkt rundede Stringfield af med følgende bemærkninger:

Hvem i alverden er dette mærkelige, dødelige lille væsen med næsten menneskelige træk? Er UFO-vrag/bjergning-komplekset med sit tilhørende menneskelignende væsen del af et mærkeligt og storslået svindelnummer eller et officielt eller privat dirigeret bedrag? Næppe. Hvis vi antager at det tobenede væsen virkelig eksisterer — og de informationer jeg har samlet tyder på det — er det lille væsen så resultatet af eksperimentelle forsøg foretaget på skjulte eller ukendte jordiske laboratorier? Næppe. Og igen, hvis vi antager at alle mine kilder har givet korrekte og sande oplysninger, er væsenet med det overudviklede hoved og den degenererede krop og lemmer en fjern slægtning til urmennesket, hvis udviklingsgrene har siddet på det samme træ? Eller er væsenet, født i rummet og udviklet gennem en kemi svarende til den, der ligger til grund for Homo sapiens, resultatet af en fremskreden tilstand af udviklingsmæssig degenerering? Og endelig — idet vi atter gætter — kan vi spørge om »det« er resultatet af en cloning, udviklet til taktiske formål som en slags éngangsvæsener, der kan ofres, og hvor konstruktørerne er en extraterrestisk intelligens af højere orden?

Uanset hvorfra væsenet stammer, så er det ikke menneskeligt! Indtil vi får mere viden om det, kan vi kun håbe på at dets store hoved er udtryk for en så høj intelligens, at dets intentioner kun er nysgerrighed og ikke fjendtlighed...

Hvad skal man tro?
Stringfields undersøgelser og informationer er mildest talt kontroversielle. De har bl.a. én ting til fælles med mange af de UFO-beretninger fra udlandet, som læserne stilles overfor i UFO-NYT, nemlig at troværdigheden og sandfærdigheden af beretningerne i meget høj grad afhænger af de kilder, vi øser fra. Det er yderst sjældent — for ikke at sige aldrig — at SUFOI selv kan efterchecke de modtagne oplysninger på stedet og interviewe de personer, der har været involveret. Vi må tro på de oplysninger vi modtager, og vi søger at forøge troværdigheden ved med omhu at udvælge vore kilder blandt de mange, der tilbyder sig. Og udvælgelsen vil i mange tilfælde bl.a. bygge på mange års kendskab til den eller de personer, der er kilder, eller de organisationer, der har stået for indsamling og bearbejdning af det modtagne materiale.

Leonard Stringfield er en gammel rotte indenfor UFO-sagen — og velrenommeret! Han er selv klar over, at han med materiale som det, vi har gengivet i de 4 artikler, stikker hovedet meget langt frem og at mange gerne så ham tabe det ved samme lejlighed (nogle mener han allerede tabte det, da han indledte disse undersøgelser). Som han selv udtrykte det i indledningen til artikelserien: »... så har jeg kun at holde fast ved det, som jeg har sagt, og henvise til den personlige troværdighed, som jeg mener at have opbygget gennem mine 29 års arbejde indenfor UFO-forskningen. Læserne vil i denne situation både være mine dommere og jury...«

En opfordring til UFO-NYTs læsere!
UFO-NYT er lidt i samme situation som Leonard Stringfield! Vi er med denne artikelserie også trådt ud på gyngende grund og har stukket hovedet længere ud, end vi normalt gør. Og vi har da også allerede mærket en del reaktioner, specielt fra folk man næsten kunne mistænke for allerede at have kniven i ærmet: Det seriøse SUFOI bringer historier til torvs om nedstyrtede UFOer og små mænd i dybfrysere på amerikanske baser — nu kan vi få skovlen under SUFOI!

Andre har på en pæn måde sagt, at nu var vi da vist kommet lidt for langt ud. Well, vi er langt ude denne gang, men dog ikke længere ude end vi mener, at vi stadig kan bunde, og vort væsentligste argument for at bringe Stringfields undersøgelser til vore læseres kundskab er, at det for første gang er lykkedes at samle så mange tråde i denne spegede sag, at der synes at være en voksende sandsynlighed for, at det hele ikke blot er Frank Scully's nedstyrtede UFO om igen, men derimod noget mere håndfast. I en sådan situation kan man ikke forsvare blot at lade 2 og 5 være lige, og i redaktionen har vi derfor valgt at bringe Stringfields undersøgelser i UFO-NYT, så vore læsere kan være orienteret om sagernes udvikling — også de mere kontroversielle.

... hvad findes der i den bygning på Wright Patterson-basen, hvor alle oplysninger indsamlet af luftvåbnet opbevares.. ?

... Lad os høre lidt om de reaktioner, læserne har haft under læsningen af »Fund af 3. grad« ...

Hermed har SUFOI som organisation ikke taget stilling, dvs. accepteret eller benægtet eksistensen af de nedstyrtede UFOer og dræbte UFOnauter — til gengæld har SUFOI heller ikke søgt at feje de nye undersøgelser ind under tæppet, fordi nogen måske ikke lige syntes det var i overensstemmelse med et »seriøst image«! Andre foretrækker at vente med at tage stilling, til andre har taget stilling for dem — nemlig til den dag hvor andre har gjort arbejdet og evt. kan lægge et nedstyrtet UFO eller en død UFOnaut frem til almindelig beskuelse, — men det er unægtelig også det letteste, og så får man altid ret!

Men tilbage til ofrene for UFO-NYTs artikelserie om disse mærkværdige små fyre i deres ikke altid ufejlbarlige, vidunderlige maskiner — nemlig vore læsere! En del læsere må hen ad vejen have gjort sig deres tanker om troværdigheden i Stringfields beretninger, om sandsynligheden af hele den måde hvorpå man fra militærets side har grebet nedstyrtningerne an, om perspektiverne i hele sagen (hvis man mener, at der ligger réelle begivenheder bag) samt måske om, hvorvidt det har været korrekt/fornuftigt/uheldigt eller tåbeligt, at vi har viderebragt resultaterne fra Stringfields undersøgelser.

Det hænder ikke sjældent at vi i redaktionen vælger artikler, hvor vi egentlig venter en form for reaktion fra læserne — desværre ofte forgæves. Måske er man som læser ikke helt sikker på, at kommentarer eller tanker til bragte artikler er af interesse. Men det er de i allerhøjeste grad!

DERFOR: Lad os høre lidt om de reaktioner man har haft og de tanker, man har gjort sig under læsningen af »Fund af 3. grad«. Der må være mange blandt læserne, der kunne tænke sig at hæfte en kommentar på. Skulle vi denne gang være så heldige at få en læserreaktion — efter gentagne opfordringer — agter vi at samle de indkomne bidrag i en slags 5. artikel om »Fund af 3. grad«, denne gang med underoverskriften »Hvad læserne mener«.

Send kommentarerne til SUFOI's postboksadresse og mærk kuverten »Læser-kommentar«. Vi forventer at kunne bringe læsernes reaktioner i UFO-NYT nr. 3/82, og beder derfor om, at vi har kommentarerne *senest den 1. marts 82.*

Fl.A.

— »Jeg sagde det jo! — Der er ikke andet end kløfter og bjerge på denne planet.« ...

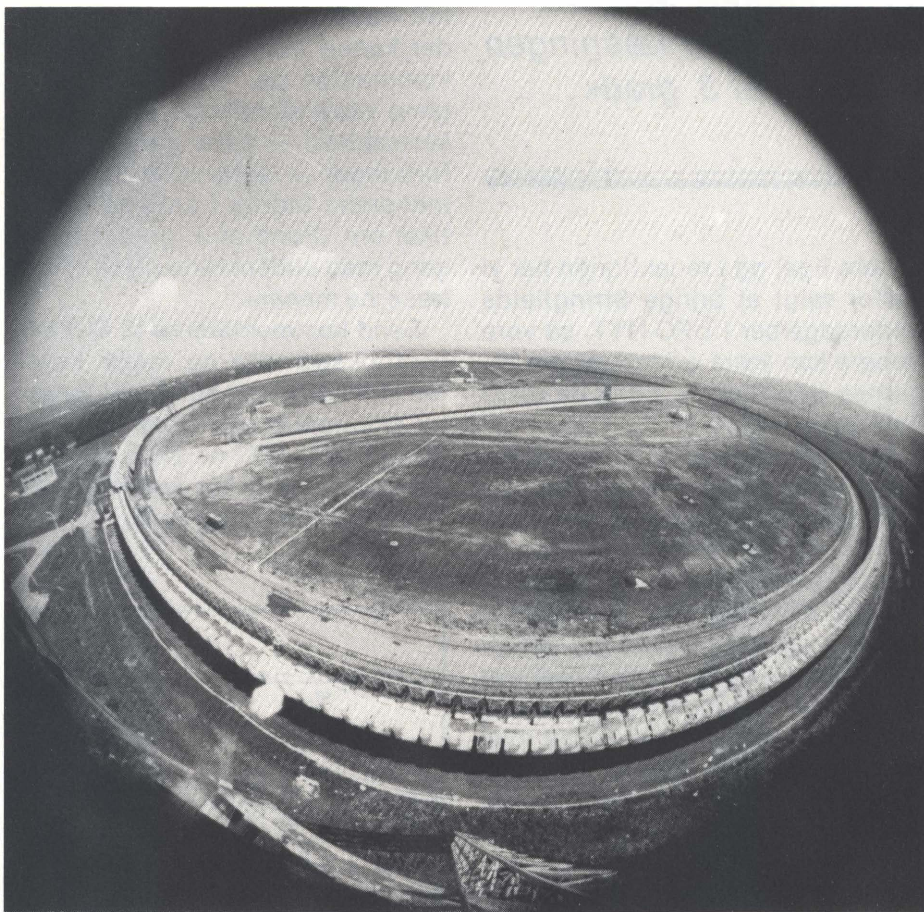
Andre civilisationer?

Af N. Kartasjova, APN.

Det var i august 1981 tyve år siden, man første gang forsøgte at opfange kunstige radiosignaler og andre spor fra rummet, som kunne stamme fra højtudviklede samfund. Siden da har manglen på resultater fået optimismen til at svinde kendeligt.

På undervisningsministeriets institut for radiofysik i den Russiske Føderative Republik, forbereder man for tiden et projekt, som skal sætte os i forbindelse med andre civilisationer. APN har bedt akademimedlem V. Troitkov fortælle om projektet:

— I de kommende to tre måneder vil vi sende radiosignaler mod ca. 15 af vore nærmeste sollignende stjerner. Signalet vil indeholde et »rumkort«, som viser Solen og dens planeter, som de tager sig ud fra den pågældende stjerne. De udvalgte stjerner hører til blandt vores nærmeste »naboer« i rummet, og befinder sig i en afstand af 10 til 15 lysår fra Jorden.

RATAN-600 radioteleskopet, som her ses i fugleperspektiv, er opstillet i det nordlige Kaukasus. Teleskopet er det radioteleskop i verden, som har størst diameter (600 meter). Det blev færdiggjort i 1976, og det deltager, som mange andre sovjetiske teleskoper, i et stort anlagt lytteprojekt efter fremmede civilisationer. Foto: APN.

— Hvor store er chancerne for et gunstigt resultat?

— For at være helt ærlig: ikke ret store. Men ikke desto mindre er sådanne forsøg nødvendige. Jo flere forskellige forsøg vi udfører, desto større er chancen for, at et af dem giver resultat. Det er teoretisk muligt, at der findes andre civilisationer i verdensrummet. Dette bekræftes af alle videnskabens retninger. Og det har ofte været tilfældet, at en teori er gået forud for en videnskabelig opdagelse.

— Hvordan forsøger man at finde højtudviklet liv i verdensrummet?

— Her i landet kan forskningen deles i tre hovedgrupper. Den ene går ud på at finde primitive livsformer i vort eget solsystem, den anden på at finde planeter hos de nærmeste stjerner og den sidste på at finde egentlige civilisationer i verdensrummet. Paradoksalt nok er det den sidstnævnte forskningsretning, der giver størst håb om resultat. Hvis man går ud fra, at blot nogle af de Højtudviklede civilisationer har gennemgået en teknologisk udvikling, som ligner vor egen, er det sandsynligt, at de på et eller andet tidspunkt har lært at gøre brug af elektromagnetiske bølger til kommunikation eller navigation. Og de er sandsynligvis ligesom os opmærksomme på muligheden for eksistensen af andre civilisationer i verdensrummet. Og hvis interessen for et bekendtskab er gensidig, øges chancerne for et gunstigt resultat. Og en civilisation, som søger kontakt med an-

dre civilisationer i verdensrummet vil sandsynligvis gøre brug af et kontaktmiddel, som kræver mindst muligt energi: dvs. radiobølger og ikke rumskibe. Man har regnet ud, at den energimængde, som kræves for blot at sende et rumskib til den nærmeste stjerne og tilbage med lysets hastighed, svarer til menneskehedens samlede energiforbrug i de næste 10.000 år eller til et radiofyrs drift i 30.000 år.

Man interesserer sig for to slags radiosignaler: Signaler som er sendt specielt til os, og spor af civilisationernes virksomhed i form af radio- og tv-signaler o.l. Der er desværre endnu ingen positive resultater, men de metoder man hidtil har brugt har heller ikke været tilstrækkelige. For det første er de ca. tusinde stjerner, man hidtil har undersøgt kun en meget lille del af alle stjernerne omkring os. For det andet har man kun brugt nogle få minutter til at studere hver enkelt stjerne. Det er nødvendigt at holde øje med hele verdensrummet — med alle stjerner — samtidig. Det er et sådant modtagesystem, man er ved at udvikle på instituttet. Projektets første etape ventes afsluttet allerede i år.

— De nævnte et radiofyr. Hvad er det?

— Det er stadig kun en videnskabelig fantasi. I princippet er det nødvendigt at have en kraftig sender/modtager stationeret i rummet for frit at kunne kommunikere med andre civilisationer. Men sådanne planer vil ikke kunne realiseres i den nærmeste fremtid. Radiosignalerne vil være så kraftige, at senderen må bringes til de yderste planeter i solsystemet for at opnå fuldstændig sikkerhed imod deres skadelige virkninger. Man har også et andet projekt, som går ud på at placere ti tusinder af 100 meter høje antenner rundt omkring på Jorden, som skulle modtage signaler fra rummet. Men heller ikke dette projekt kan realiseres i overskuelig fremtid. Sammenlignet med disse højtflyvende planer virker vort projekt med at sende radiosignaler til de nærmeste stjerner meget beskedent. Men denne videnskab er stadig ung og inde i en kraftig udvikling. I USSR såvel som i udlandet arbejder man for fuld kraft på udviklingen af nye og bedre radioteleskoper og nye metoder til forbindelse med verdensrummet. Vi håber, at denne forskning allerede i de nærmeste årtier vil bringe os nærmere problemets løsning. Ethvert eksperiment er et skridt fremad. □

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Keyhoe i MUFON's ledelse

Fhv. major Donald E. Keyhoe er særdeles kendt af danske UFO-interesserede for sine aktiviteter på UFO-fronten i 50'erne og 60'erne.

The MUFON UFO Journal for april 1981 meddeler med utilsløret stolthed, at Keyhoe nu er indvalgt i den amerikanske organisation MUFON's bestyrelse (MUFON — The Mutual UFO Network).

I sit arbejde for MUFON skal Keyhoe specielt beskæftige sig med den amerikanske regerings behandling af sager i relation til UFO-fænomener.

Fhv. major Donald E. Keyhoe er uddannet via U.S. Naval Academy og The Marine Corps Officers School.

Keyhoe er nu oppe i årene og blev allerede i 1945 pensioneret fra U.S. Marine Corps.

Fra 1957 til 1969 var Keyhoe leder af den da største og mest effektive UFO-organisation i verden, nemlig NICAP (The National Investigations Committee on Aerial Phenomena). Af forskellige årsager trak Keyhoe sig ud af arbejdet i NICAP, der siden er sygnet hen. I dag har NICAP ingen betydende rolle som organisation hverken i USA eller på verdensplan, hvorimod MUFON gennem årene er vokset både i omfang og seriøsitet og i dag spiller en ledende rolle blandt verdens UFO-organisationer.

Blandt fhv. major Donald E. Keyhoes 4 bøger om UFO-emnet er den ene oversat til dansk. I 1954 udkom på De Unges Forlag bogen »Flyvende tallerkener fra verdensrummet«. Bogen er en klassiker på UFO-området. Omend bogen ikke er særlig korrekt i sin fremstilling af de enkelte UFO-tildragelser, viser den på glimrende vis en del af de ting, der gik for sig bag kulisserne i relation til UFO'erne i U.S. Air Force i begyndelsen af 1950'erne. Bogen kan lånes via det lokale bibliotek.

OH

Nyt dansk Tidsskrift

SKEPTICA er navnet på et nyt dansk tidsskrift, der behandler kontroversiel faglitteratur. Initiativtagerne til bladet, Willy Wegner og Jens Laigaard, der begge er biblioteksuddannede, mener at der her i firserne udkommer så meget ukonventionel litteratur om mere eller mindre accepterede videnskabelige emner, at det kan være svært at skelne skidt fra kanel. Dette vil SKEPTICA forsøge at råde bod på.

SKEPTICA beskrives som bladet der er et kritisk forum for offbeat litteratur og pseudo-videnskab. Man er klar over, at det er svært at trække præcise grænser for sådan litteratur, men man giver eksempler på emner og forfattere som Bermuda-trekanten, Erich von Däniken, Immanuel Velikovsky, nyreligiøsitet, naturmedicin osv. osv. Og ikke mindst handler SKEPTICA om UFOer og UFO-litteratur.

Der er indtil nu udkommet to numre, der for en stor del handler om UFO-litteratur. Man forventer omkring 3 numre pr. år, og interesserede kan henvende sig til SKEPTICA, Postbox 8026, 9220 Ålborg Ø.

/pa

Nyt UFO-initiativ i Brasilien

Den 1. august 1981 blev den første universitets-tilknyttede gruppe for UFO-forskning oprettet i Brasilien. Gruppens navn er »O Centro para Pesquisas de Discos Voadores« (CPDV), som kan oversættes til »Centeret for UFO-forskning«. Gruppen er tilknyttet universitetet i Maringá, og det er professorer, forskere og studerende ved dette universitet, der har fundet sammen om UFO-sagen.

Centerets primære formål bliver angivet til at være videregivelse af videnskabelige informationer om UFO-fænomenerne til alle, som ønsker at lære mere om UFOer og UFOlogi. Man vil også uddanne videnskabeligt trænet personel til at undersøge og vurdere de UFO-rapporter, der når gruppen.

De omkring 100 personer, der udgør CPDV, dækker omkring 90% af alle de videnskabelige fagområder — lige fra humanistiske fag til fysik og kemi, og man er begyndt at

holde seminarer og konferencer. Man har opdelt centeret i flere undergrupper med hver sit arbejdsområde: En videnskabelig gruppe, en udgivelsesgruppe, en pressegruppe og et sekretariet. Ledelsen består af Welfrid Stenzel, L.A. Senhorie (computer-konsulent) og formanden A.J. Gevaerd, der også repræsenterer SUFOI i Brasilien.

Man er optimistisk med hensyn til fremtiden og forventer allerede i begyndelsen af 1982 at have 450 medlemmer. SUFOI kan kun ønske til lykke med dannelsen af denne gruppe og håbe på, at CPDV er i stand til at opbygge et videnskabeligt forsknings-miljø, der kan behandle UFO-fænomenerne seriøst.

Informationer fra SUFOI's korrespondent i Brasilien, A.J. Gevaerd, CPDV/OPETOVNI
Bearbejdelse: pa

UFO filmet over Adelaide?

Den 29. januar 1980 blev en artikel skrevet af John Pinkney præsenteret på forsiden af bladet »NEWS« (fra Adelaide, South Australia) med titlen »UFO filmet over Adelaide«. En sådan sensationspræget fremstilling er akkurat, hvad vi kan forvente af massemedierne. Men spaltepladsen spildes dog sjældent på noget så uinteressant som denne film, der er optaget af Jose Luis Durant den 22. januar 1979 og undersøgt af UFO Research (SA)-gruppen ca. 4 måneder senere. Gruppen anbefalede hr. Durant at lade filmen blive analyseret af Ground Saucer Watch, anerkendte specialister i computer-filmanalyse. Anbefalingen blev dog ignoreret.

Filmen består stort set af fuldstændig sorte sekvenser uden nogen erkendbare detaljer. Men mindre end 20 enkelte billeder viser dog en plet på størrelse med et knappenålshoved. En plet som kunne skyldes stærk overeksponering af en lille, klartstrålende lyskilde. På et af disse billeder er to pletter så nær ved hinanden, at de faktisk er sammensmeltet. Denne sammensmeltning er tilsyneladende modificeret med et strøg af nogle fibre på filmens overflade. Hr. Durant forklarer dette billede som visende en »lille mand«, der på en eller anden måde kom til syne på himmelen i brøkdele af et sekund, klart oplyst i den mørke nat af en usynlig lyskilde. De i det væsentlige identiske pletter på de øvrige billeder, anser han for at være et stort rumskib sammen med et mindre og med levende væsener ombord.

Hr. Durant hævder, at Venus kan ses på hans film. Det er nok sandt, da Venus på optagelsestidspunktet befandt sig lavt over Adelaide-bjergene. Og det er sandsynligt, at de øvrige pletter er billygter, der flimrer mellem træer langs med bjergvejene. Hvad så end pletterne er, er der ingen tvivl om, at filmen har ringe om overhovedet nogen værdi som UFO-dokument — og filmen er afgjort ikke den million dollars værd, som hr. Durant håber at kunne få for den.

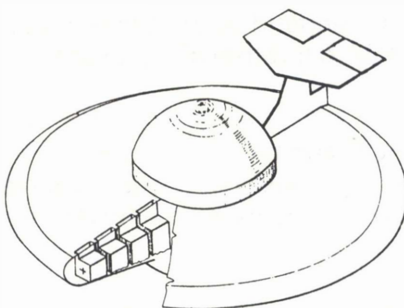
UFO Research Australia Newsletter, Vol. 1, No. 1, Jan.-Feb. 1980
oversættelse: Pavl E. Heldt

Filmen har visse steder i verden fået en del omtale, bl.a. har de store overskrifter været fremme i nogle norske avisartikler.

OH

I Leonardo's ånd!

Italien får måske snart sin egen flyvende tallerken. Ideen er anført i det britiske patent nummer 1 582 980, som ejes af Alfredo Bizzari (sic!) fra Firenze. Hans idé går i store træk ud på at bygge en tallerkenformet krop med cockpit og haleror ovenpå, og fremdriftsmekanismen

— med en række enheder — i bunden. Hver fremdriftsenhed ligner rotoren på en kæmpemæssig hårtørrer, som suger luft ind foroven på tallerkenen og blæser den ud igennem dyser på undersiden. Ifølge opfinderen giver dette »samme effekt som vingeslag«, og den store skive svæver på luftstrømmen. Yderligere drivenheder giver tryk til siderne, så man kan manøvrere.

Antagelig har den italienske opfinder tiltro til sin idé, siden han har villet ofre, hvad det koster at få et britisk patent; men det er tvivlsomt, om han endnu har prøvefløjet sit luftskib over Firenze. I patentet findes nemlig følgende noget afslørende sætning: »Erfaringen vil vise, hvordan arrangementet bedst opbygges«.

New Scientist
21. maj 1981/OJK

Forbrændt af et UFO?

Den 29. december 1980 observerede Mrs. Betty Cash et enormt, lysende diamant-formet UFO, der udspyede flammer fra dets underside. Hun blev forbrændt og fik andre skader som stadig plager hende. Mrs. Cash's sag er en af mange, der nu undersøges af en usædvanlig organisation, der hedder Project VISIT (Vehicle Internal Systems Investigative Team) — en gruppe på 12 videnskabsmænd som søger at lære mere om UFOer ved at studere sådanne medicinske mysterier. VISIT's imponerende, frivillige team — hvoraf ca. halvdelen er tilknyttet NASA — repræsenterer et vidt spektrum af specialister.

Overgives en sag til VISIT bliver den først gennemgået og dens troværdighed bliver vurderet — de involverede personer bliver interviewet og deres lægelige generalieblad undersøgt. I sagen om Mrs. Cash fandt VISIT at hun havde pådraget sig store knudeagtige bylder i nakken, hovedet og ansigtet morgenen efter hun havde set UFO et. Snart efter begyndte hun at tabe håret. Fire dage senere — ude af stand til at spise og lidende af opkastninger, diarré og ophovnede øjne — blev hun indlagt på et hospital, hvor hun blev underkastet undersøgelser i næsten en måned. Hun havde andre mærker efter hvad der kunne være strålingsskader: forbrændinger, kramper og træthedsfornemmelser.

I et lignende tilfælde observerede en canadisk guldsøger et diskosformet, metallisk objekt på jordoverfladen og pådrog sig forbrændinger, kvalme, opkastninger, hævelser og langvarigt ubehag (?) — og en lastbilchauffør fra Missouri blev blindet i flere dage af et meget stærkt lysende UFO.

Medlemmer af VISIT henviser ofrene til medicinske og andre eksperter før de indsamler og sammenstiller alle medicinske og videnskabelige data i et forsøg på at forstå UFOets virkemåde.

John F. Schuessler.

(John F Schuessler fra McDonnell Douglas Corporation er projektleder for rumfærgens flyve-program (?) ved NASA og præsident for VISIT)

Science Digest
November 1981/TB

Februar/marts '82

Af Tommy Christensen

Denne gang har det været vanskeligt for mig at sammenstille en oversigt over astronomiske begivenheder, idet jeg først modtager de nødvendige oplysninger i form af to bøger fra Østtyskland og Schweiz på et tidspunkt, hvor UFO-NYT allerede er i trykken. Derfor må læserne tilgive mig de noget unøjagtige angivelser, især ved planeternes opgangstider, hvis reelle synlighed kan variere en del med det her angivne.

FEBRUAR:

Aftenhimmel:
Venus er nu forsvundet fra aftenhimlen efter en meget fin periode, hvor adskillige mennesker nåede at beundre synet af den yderst klart lysende planet. Da Venus ændrede farve på en ganske markant måde fra hvid over gul til helt rød efterhånden som den langsomt gik ned i sydvest, gav den atter i år anledning til mange henvendelser om UFOer.

Morgenhimmel:
Den røde planet Mars står nu højt på den sydøstlige himmel ved midnat, men den kan allerede ses fra kl. 22.00 DNT. Længere nede mod øst har vi fra omkring midnat planeten Saturn, mens den klare Jupiter står op kl. 01.00. Saturns ringsystem, som vi jo alle kender så godt efter Voyager 2 fløj forbi planeten i slutningen af 1981, åbner sig nu mere og mere mod Jorden og Saturns klarhed vil således tiltage væsentligt i løbet af de kommende 7 år.

Venus er blevet morgenstjerne og står op mod øst omkring kl. 05.00.

MARTS:

Omkring den 20. har Solen endelig nået forårspunktet i stjernebilledet Fiskene, og vi har således forårsjævndøgn, hvor dag og nat er lige korte (eller lange).

Aftenhimmel:
Den 31. er Mars i opposition, hvilket betyder, at den i forhold til Jorden befinder sig netop modsat Solen. Dette indebærer helt ideelle iagttagelses-muligheder, da Mars nemlig står op i øst ved solnedgang, og opnår størst højde over horisonten i syd (kulminerer) ved midnat. Saturn opholder sig ikke så langt fra Mars, og noget længere mod øst stråler Jupiter, der har en opgangstid et par timer senere end de to førstnævnte planeter.

Morgenhimmel:
Venus kan ses ved daggry, idet planeten står op ca. 1 time før Solen.

Stjerneskud:
I denne måned kan vi observere to svage sværme, der begge har et fladt — dvs. langtrukket — maximum.

Virgiderne ses fra den 1. marts til 10. maj, med et max. den 3. april. Antallet af stjerneskud er ringe, men efter sigende skulle de fleste til gengæld være langsomme og flotte, så det er bare med at komme ud og nyde den første forårsluft!

Den samme lave aktivitet finder vi hos Hydraiderne fra den 12. marts til 5. april, med max. den 25.

Udstrålingspunktet for Virgiderne er i SØ fra kl. 23.00 til 03.00 DNT, mens Hydraiderne befinder sig over horisonten mod syd fra midnat til kl. 02.00.

Røde stjerner:
Hele Orions markante billede med den klare Betelgeuze kan endnu ses lige over den vestlige horisont, hvor også Tyrens V-formede billede med den kendte Syvstjerne befinder sig. Lavt mod øst begynder den ildrøde stjerne Arkturus i stjernebilledet Bjørnevogteren at gøre sig bemærket. Imidlertid kan det menneskelige øje kun meget dårligt opfatte farver om natten, og især de røde, hvorfor alle stjerner umiddelbart synes hvide. Prøv derfor at optage et farvefoto af den klare stjernehimmel, hvilket faktisk er uhyre nemt. Benyt en relativ hurtig film i et spejlreflex-kamera, der er monteret på et stabilt fotostativ. Der exponeres i ca. 20 sekunder på blænde 2 eller det laveste f-forhold på linsen (helst normal eller vidvinkel). De vil blive positivt overrasket over resultatet!

Hvide stjerner:
Hundestjernen Sirius er nu ved at forsvinde i SV, mens den klare hvide stjerne Capella i Kusken mod vest også er på vej væk fra himlen. Tillige bliver Mælkevejens svage bånd efterhånden sværere at iagttage som det forskydes mod vest og nord. I øvrigt fremkommer den svagt lysende Mælkevej ved, at vi befinder os i et kolossalt komplex af stjerner, støv og gas, og netop ser langs galaksens plan.

MARS ATTER NÆR JORDEN:
Den røde planet stråler i dette forår atter på stjernehimlen, og i slut-

ningen af marts befinder planeten sig nærmest Jorden. Grundet at Mars har en omløbstid omkring Solen på lidt over 2 år, har vi i modsætning til de yderste planeter som Jupiter og Pluto, der står i opposition hvert år, kun mulighed for at iagttage Mars med et interval på ca. 2 år.

Nu er planeten ingenlunde så markant som de andre klassiske »vandrestjerner«, men vi kan jo altid kende den på det rolige mørkerøde lys, hvor stjernerne oftest blinker en smule.

Intet legeme i solsystemet har gennem de sidste 100 år fascineret menneskene som Mars, især på grund af muligheden for dér at finde en eller anden form for liv. Endnu efter Viking-missionen i 70'erne, der må siges at være det mest komplicerede og tillige mest succesfulde rumprojekt, vor civilisation endnu har frembragt, har vi endnu ikke viden nok til at forstå de opnåede informationer og opstille et definitivt svar. Viking 1 landemodulet fungerer stadig perfekt og sender hver uge billeder og meteorologiske oplysninger til Jorden, og i NASA håber man, at dette kan fortsætte lige til 1990.

Årstiderne på Mars og de store ændringer i forbindelse hermed er yderst interessante at følge, hvilket er tilgængeligt for enhver. Det mest oplagte for læseren vil være at besøge et nærliggende offentligt observatorium, hvor chancen for efterhånden at kunne iagttage spændende fænomener på den meget lille planetskive er ret stor. Modsat kræver det udholdenhed og øvelse at studere Mars med en mindre kikkert hjemme fra baghaven. At det alligevel er muligt med beskedne midler selv at observere vejrforholdene på den røde planet vidner følgende om:

I vinteren og foråret 1979/80 stod Mars sidst i opposition, og jeg havde, trods hovedrysten fra andre amatørastronomer, sat mig for at følge sommerens komme på Mars. Nu var den opposition netop den mest ugunstige siden 1971, og det tog således mere end to måneder, før det første resultat viste sig. Gennem mit forholdsvis lille linseteleskop med et 90 mm objektiv og en længde på 1,5 meter, opdagede jeg en klar nat den nordlige polkappe, der under det marsiske forår var begyndt at smelte. På et lidt senere tidspunkt kunne jeg konstatere, at nogle hvide cirrus-skyer af iskrystaller var opstået over polarkappen. Skyer i Mars' tynde atmosfære er ingenlunde et sjældent syn, men de kan naturligvis være vanskelige at opdage på en skive med tværmålet 10 buesek. (på 1 grad går 60 buemin.), hvilket under en forstørrelse på 200 gange svarer til ca. 4 mm i udstrakt armlængde.

Efterhånden som det lange forår tog sin ende på Mars og temperaturen ved ækvator steg til omkring frysepunktet på en lun eftermiddag, smeltede polkappen helt væk, og de hvide skyer havde sandsynligvis givet årsag til lidt snevejr, idet de nu også forsvandt. Under højsommeren, der jo på Mars varer dobbelt så lang tid som her på Jorden, dannedes både store mængder frostpletter og tåge i bunden af de største kratere, hvilket igen kunne konstateres ved hjælp af nogle farvefiltre på okularet.

På dette tidspunkt begyndte Mars atter at fjerne sig fra Jorden, og jeg måtte indstille observationerne, men nu skal det jo så blive spændende at se, om vi får en god sommer på Mars i år. □

UFO INTERNATIONAL

Bladet UFO INTERNATIONAL (engelsk-sproget) er organ for Den Provisoriske Internationale Komité for UFO Forskning (PICUR).

Det første udkomne nummer - Vol. 1, No. 1 - er på 8 sider, og det indeholder blandt andet orientering om PICUR og internationale nyheder. UFO INTERNATIONAL sælges til fordel for arbejdet i PICUR og et eksemplar af Vol. 1, No. 1 kan bestilles ved at indsende kr. 10,- pr. giro til:

PICUR medlem
Per Andersen
Grøfthøjparken 155, 2.th.
8260 Viby.
Giro 4 31 37 55.

Prisstigninger på vej!

Priserne på SUFOIs egne materialer har igennem længere tid været meget lave uden prisforhøjelser for at tilgodese foreningens mange medlemmer.

Men de generelle økonomiske stramninger går heller ikke SUFOIs dør forbi, og på grund af stadig stigende udgifter til fremstilling af materialer, ser vi os desværre nødsaget til at bebude prisstigninger på de fleste materialer.

Prisstigningerne vil udgøre fra 30% til 50%, som det fremgår af disse eksempler . . .

Synspunkter - Tre UFO Artikler stiger fra kr. 14,80 til . . . . **kr. 19,80**
Tidsloven stiger fra kr. 15,00 til . . . . **kr. 22,00**
SUFOIs flotte emblem stiger fra kr. 26,50 til . . . . **kr. 31,50**
Projekt UFODATA rapporten stiger fra kr. 10,00 til . . . . . . **kr. 13,00**
UFOer over New Zealand stiger fra kr. 20,00 til . . . . **kr. 25,00**
Rapporten om UFO Detektorer stiger fra kr. 15,00 til . . . . **kr. 20,00**

Prisstigningerne gælder fra **næste** nummer af UFO-NYT, så du har stadig muligheden for at bestille materialerne til gammel pris.

Men du skal være hurtig!

Bestil materialer **nu** og undgå prisstigninger på 30% til 50%

Materialerne bestilles lettest ved at indbetale beløbet (de gamle priser) + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til **giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.** Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

BØGER OG TIDSSKRIFTER

Anmeldelser

Carl Sagan m.fl.:
Murmurs of Earth: the Voyager Interstellar Record
(tilnærmelsesvis på dansk: Jordens lyde — Voyager-satelitternes budskab)
Hodder & Stoughton 1979, 287 sider, 16 farveplancher.

I 1971 og 1972 (Gyldendals leksikon har henholdsvis 1972 og 1973 o.a.) blev de amerikanske satelitter Pioneer 10 og 11 sendt afsted på deres færd til de ydre planeter. De befinder sig begge på en kurs, der fører dem hinsides solsystemets grænser. Satelitterne medbringer en aluminiumplade med indætsede tegninger af forskellige effekter, der er karakteristiske for vor civilisation; alle udført således, at de skulle være forståelige for en civilisation med en vis videnskabelig indsigt. Der forefindes f.eks. en skitse visende et menneskepar, der udfører en hilsende gestus.

I 1974 blev Lageos-satelitten sendt op i et kredsløb, hvor den forventes at blive i de næste 8 millioner år. Lageos skal bl.a. anvendes til målinger af kontinentaldriften. Satelitten har ligeledes fået påmonteret en plade. Af denne fremgår kontinenternes indbyrdes placering, som den var for 200 millioner år siden, som den er i dag, og som den forventes at være, når Lageos til sin tid vil forlade kredsløbet og falde ned.

Carl Sagan var involveret i udarbejdelsen af begge de to budskaber: Det første beregnet for anvendelse på ukendte steder i en fjern fremtid og det andet for fremtidens beboere på Jorden. Da Voyager-projektet — i øvrigt det første detaljerede nærstudium af planeterne Jupiter og Saturn, deres drabanter og Saturnringene — var under planlægning, og da det var en kendsgerning, at også disse to satelitter vil forlade vort solsystem, blev Sagan af projektlederen anmodet om at sørge for, at også de ville medføre et budskab til eventuelle fremmede civilisationer ude i verdensrummet.

Oprindeligt planlagde man blot en moderat udvidet udgave af Pioneer-pladen, men på et tidspunkt foreslog Frank D. Drake fra Arecibo Observatoriet, at man kunne medsende en LP-grammofonplade i stedet for. På den kunne såvel lyd som billeder blive indkodet. Denne fremgangsmåde betød, at der var mulighed for at bringe et budskab bestående af mange flere billeder, end den gængse aluminiumplade kunne rumme, og det uden at optage mere plads.

Som sagt, så gjort: Hver Voyager-satelit blev udstyret med en (video) grammofonplade beskyttet af et aluminiumhylster. På hylsteret er indgraveret en betjeningsvejledning i videnskabeligt sprog, og et afspilningsaggregat blev indbygget i satelitten nær ved pladen.

I bemeldte bog fortæller Carl Sagan om hensigten med og målene for Voyager-programmet. Frank D. Drake beskriver LP-pladens produktion og andre tænkelige former for interstellar kommunikation. Kunstneren Jon Lomberg fortæller om udvælgelsesproceduren af de mere end 100 billeder, der er indkodet på pladen. Bogen gengiver dem alle med tilknyttede kommentarer. Linda Salzaman Sagan (Carl Sagan's hustru) — også kunstner (hun tegnede menneskeparret til Pioneer pladen) — orienterer om de verbale hilsener på 55 forskellige sprog som pladen rummer. Bogen indeholder samtlige hilsener i en oversigt med indtalernes navne og yderligere oplysninger om de benyttede sprog (og om de sprog, der ikke forekommer). Ann Druyan, kunstnerisk leder af plade-produktionen, skriver om det 12-minutters lange afsnit med titlen »Jordens lyde«. I dette afsnit gengives i audiovisuel form: vulkanudbrud, vejrforhold, dyr, fodtrin, hjerteslag, latter, ild, værktøj, landbrugs- og byggerilyde, morsetegn, transportfartøjer (herunder en Saturn V-raket start), et kys, et barns skrigen, elektroencefalogramatisk registrering og pulsslag. Timothy Ferris, pladens producer, beretter om udvælgelsen af musik til pladens musik-afsnit, der har en varighed af 87½ minut. Afsnittet bringer musik af Bach, Mozart, Stravinsky, Beethoven, Louis Armstrong, Chuck Berry, Blind Willie Johnson samt folkemusik fra mange lande, i alt 27 indslag.

Alle bidragydere har skildret arbejdet med at producere pladen under det pres som NASA's umulige tidsplaner medfører. Alle delopgaver skulle udføres på rekordtid. Man skulle f.eks. indhente juridisk tilladelse til at benytte alle billeder etc. Det var også nødvendigt at gå på kompromis. Det alvorligste var, at man var nødt til at adskille billeder og lyde — i stedet for f.eks. at have lyden af menneskestemmer sammen med billeder af mennesker, dyrelyde sammen med dyrebilleder, og musik ledsagende billeder af musikere, en

violin eller noder.

Der opstod også et helt andet problem, idet den nødvendige teknologi for indkodning af billederne tilsyneladende ikke fandtes, på trods af at det var en smal sag rent teoretisk at foretage indkodningen. Men til sidst kom man i kontakt med det lille firma Colodora Video Inc., der netop havde udviklet det nødvendige apparatur. Firmaet udførte arbejdet gratis som en good willtjeneste, og fordi det var meget interesseret i sagen. Pladeselskabet CBS Records inspillede musikken, indhentede copyright-havernes tilladelse til reproduktion og besørgede samkøringen af musik og lydmateriale, alt uden beregning.

Bogen er gennemillustreret. Billeder, der blev sendt afsted som farvefotos, er også her gengivet i farver. Der er en speciel farvebilledserie om selve Voyager-projektet. Endvidere mange andre fotografier, kort og diagrammer. Der er et par uheldige trykfejl og uoverensstemmelser (på forsiden nævnes det, at der er hilsener på 54 sprog, medens Linda Sagan's opremsning giver 55). Der burde være foretaget en mere grundig kontrol af de forskellige henvisninger i teksten til Voyager-billedserien, da mange af disse henvisninger er forkerte. Bogen er blevet optrykt direkte efter den amerikanske udgave, hvilket indebærer, at teksten visse steder har amerikansk stavelsesform. I kursdiagrammet på side 225 figurerer amerikansk datoangivelse: 9/1/77 (1. september 1977) i stedet for 1/9 77 på britisk-engelsk. Stikordsregisteret er udmærket.

Summa summarum. En detaljeret, fascinerende og på visse steder vidunderlig oversigt over menneskehedens mest udspekulerede forsøg på at udforme et budskab til — for at citere Carl Sagan — kommende tider og væsener.

Ray Ward,
Spaceflight, nov./dec. i 1980.
Oversat af: Paul Erik Heldt.

Patrick Moore
Astronomi
Politikens Forlag A/S 1981
pris: kr. 68,-
oversat af Viggo Andersen,
Bearbejdet af Asger Lundbak.

Det danske Politikens Forlag har påbegyndt en serie småbøger, som i bogstaveligste forstand er pocketbøger (format 19,5 x 9,5 cm). En af de første i serien er denne om astronomi. Som altid skriver Patrick Moore klart og kort, og oversættelsen er stort set lykkedes. At der ikke er flere oversætterfejl end der faktisk er, skyldes nok især »den danske Patrick Moore«, Asger Lundbak, som har bearbejdet bogen. Billedteksterne er dog ikke altid så heldige. Udtryk som »første punkt i Vædderen«, og »soldagen« i stedet for soldøgn har sneget sig ind, sammen med en del andre pudsigheder og fejl.

Bogen indeholder afsnit om observationsteknik og terminologi, om Solsystemet og stjernerne, forskellige kort, og omfattende registre. Indbindingen er middelgod, og bogen skal nok kunne holde en tid selv til lommebrug. Om den holder til slutningen af 1983, hvortil de fleste tabeller rækker, er nok mere tvivlsomt.

Billedmaterialet er mere kritisabelt. Bogens forord praler med at de nyeste oplysninger er med, i form af data og farvetavler, og det er da også korrekt, når man tager hensyn til at bogen er udgivet i 1980, men mange af farvetavlerne og også mange rumsondefotografier kunne sagtens have været udeladt. Det er nemlig så elendigt reproduceret, at pladsen bedre kunne have været optaget af noget andet.

Forfatteren sætter sig efter min mening imellem to stole: Introduktioner til de forskellige emner henvender sig til nybegyndere indenfor astronomien, men »finding charts« og udvalget af fjernere himmelobjekter som er præsenteret er absolut for den videregående amatør med et større teleskop. Nu skriver PM godt nok (på side 18) at det ikke kan betale sig at købe en spejlkikkert på under 15 cm i åbning, og ud fra det kunne man måske forestille sig at der i England fandtes et væld af nybegyndere med teleskoper større end 15 cm. Det tvivler jeg dog på, og sådan stiller sagen i hvert fald ikke i Danmark! Til overvejelse for forlagene og for eventuelle forfattere efterlyses hermed en virkelig nybegynderbog med mange flere begyndertips. For amatører uden kikkert, eller med en mindre prismekikkert kan bogen dog anbefales alene på grund af stjernekortene og planetpositionstabellerne — og så luner den da i lommen!

Ole J. Knudsen

Lademanns Astronomi
Leksikon I-II
Lademanns Forlag, 1980
280 sider i 2 bind, indb.
pris kr. 248,-

Forlaget har haft en heldig hånd ved udgivelsen af dette værk. Dels udfylder det et hul i den astronomilitteratur, som findes på dansk, og dels er resultatet ganske nydeligt, i mørkerødt kunstlæder, og trykt på glittet papir. Ian Ridpath, som vil være kendt af dem, som følger med i den engelske astronomilitteratur har skrevet bøgerne, og Asger Lundbak har bearbejdet til dansk.

Bøgerne er rigt og godt illustrerede, og de enkelte indgange, som er sorterede alfabetisk, er fyldige. Især er der gjort meget ud af person-beskrivelserne. Bagest findes et nyttigt stikordsregister med både opslagsordene, krydshenvisninger og egentlige stikord.

Lademanns Astronomi Leksikon kan anbefales til alle astronomi- og rumfartsinteresserede. Prisen er rimelig, sammenlignet med så meget andet, og man kan endda være så heldig at kende en, som er medlem af en af de Lademannbogklubber, som har solgt værket til en meget mindre pris. Kan man skaffe sig leksikonet ad den vej, er det røverkøb.

Ole J. Knudsen

NYT OM SUFOI

Til og fra medlemmerne

Ved Peter A. Hansen

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra. . .« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

MEDDELELSER FRA EKSPEDITIONEN

Hele SUFOIs medlemsarkiv er for nogle måneder siden blevet overført til EDB. Det betød bl.a.. at vi fik girokortene til fornyelsen maskinelt udskrevet. Det har godt nok betydet en utrolig arbejdsbesparelse, men senere må vi nok på jagt efter fejl. Vi indtastede næsten 3000 adresser på kun 8 timer, så enkelte fejl skal nok have sneget sig ind. Vi beder nu medlemmerne om at se nøje på kvitteringen — eller det endnu ubetalte girokort — og derpå sikre sig, at vi har anført navn og adresse korrekt. I modsat fald hører vi gerne fra Dem hurtigt!

Sidste frist for rettidig indbetaling for UFO-NYT 1982 er sat til den 5. februar. Vi har fået besked fra DET UKENDTE, dersom De har betalt dertil for et FÆLLESABONNEMENT 1982. Dog kan der gå op til 3 uger før en indbetaling er noteret i begge blades ekspeditioner, så vi undskylder, dersom De er blevet rykket for betaling — ganske uberettiget!

Ønsker De at ændre et tidligere FÆLLESABONNEMENT til almindeligt abonnement på ét af bladene, vil det hjælpe os meget, om De sendte os et par ord herom. Ellers vil De modtage en rykkerskrivelse fra det blad, som De ikke mere ønsker at modtage!

Hjælp søges - fortsat!

1. Vi ønsker for tiden hjælp til oversættelser. Det drejer sig om sprogene: *engelsk, fransk og portugisisk.* Skriv eller ring venligst til SUFOI straks!!
2. Hjælp søges også til *avisudklip.* Vi modtager ikke alle udklip fra dagbladene og slet ikke fra de lokale aviser. Send os udklippene, når de drejer sig om UFOer! *På forhånd mange tak.*

SUFOI kontaktes på adressen:

SUFOI
Postbox 6
2820 Gentofte.

LÆSERBREVKASSEN

Igen opfordrer vi vore medlemmer til at skrive hertil. Vi vil meget gerne høre Deres meninger om SUFOI, UFO-NYT og UFO-sagen i bred almindelighed. Fortæl også om Deres eventuelle ideer og forslag! Se adressen ovenfor.

Indbinding af UFO-NYT

Mange læsere har skrevet til os om muligheden for indbinding af UFO-NYT. Vi har nu undersøgt de mest egnede tilbud, som er fremme på markedet. Vi fandt, at det billigste tilbud, vi kunne give videre, lå på næsten 40 kr. for en pæn kassette med plads til 2 årgange af det nye UFO-NYT. Vi opgav imidlertid ideen, da vi ikke kunne afse den nødvendige kapital til indkøbet. Forhåbentlig er vores STØTTEFOND så stor i 1982, at den kan påtage sig det økonomiske ansvar?!

Til SUFOI.

Jeg er klar over, at de forskellige bestyrelsesmedlemmer i SUFOI naturligvis hver har deres mening til UFO-sagen, gudskelov, men jeg forbløffes alligevel ved at læse Per Andersens TV-anmeldelse: En landing i Fælledparken i UFO-NYT nr. 5/81, idet han skriver, citat: »Og jeg synes i hvert fald det var lige stærkt nok, at Fabricius viderebragte en af de værste skrøner, man kan forestille sig. Den gik ud på, at der var landet en UFO i Arizona, USA, og man havde fundet ligene af nogle 1,20 meter høje væsner, som nu i hemmelighed opbevares i dybfrysere for regeringens regning.«

Skrøner — ja måske nok, men ikke desto mindre har SUFOI i de sidste 3 numre af UFO-NYT bragt ikke mindre end foreløbig 22 sider med beskrivelse af nødlandede UFOer samt om nedfrosne ufonauter, en artikelserie som virker meget velunderbygget. Jeg mindes ikke, i de år jeg har modtaget UFO-NYT, en artikelserie som man har gjort så meget ud af, blot så for nu at få at vide, at det hele bare er en skrøne.

Ligeledes skriver Per Andersen, at det mest interessante, som blev sagt i udsendelsen, egentlig var et citat fra en folkemindesamler.

Hvis der tænkes på et citat fra Åge Skjelborg: På sporet af ufonauter, så mener jeg, at denne bog kun skaber mere forvirring, idet alle observationer bliver bortforklaret til at være sagnfigurer samt nisser og trolde. Jeg synes han

kommer alt for let til sine bortforklaringer og omtaler overhovedet ikke observationer, der samtidig bliver set på f.eks. radar, men det er sikkert engle eller flyvende nisser, der bliver set.

I øvrigt syntes jeg, at indledningen til TV-udsendelsen var rædselsfuld, jeg har snakket med flere, som overhovedet ikke kunne se, om det var film eller virkelighed, så jeg tror at denne udsendelse har skadet UFO-sagen mere, end den har gavnet.

Ellers kun ros til det nye blad.

Med venlig hilsen,
G. Jørgensen, Frederikshavn.

Kære G. Jørgensen.
Tak for dit brev af 14. okt., som naturligt nok er tilsendt mig til besvarelse.

Jeg må retfærdigvis gøre opmærksom på, at de citater du tillægger mig fra artiklen om TV-udsendelsen i UFO-NYT nr. 5 *ikke* er noget jeg har skrevet. Min artikel om udsendelsen starter med at referere to avis-anmeldelser af UFO-udsendelsen, og først på side 33, 1. spalte, 2. afsnit, starter mine egne, personlige kommentarer til de to anmeldelser og udsendelsen i øvrigt.

Fejlen er nok til en vis grad vores egen, da det ikke er gjort tydeligt nok, hvad i artiklen, der er citater fra aviser, og hvad jeg selv har skrevet. Dette skal jeg beklage.

I øvrigt kan jeg oplyse — når du nu bringer de to citater på bane — at jeg er absolut uenig med Leif Blædel (Information) når han siger, at de »dybfrosne ufonauter« er en slem skrøne. Selv om man måske godt kan få det indtryk, hvis man kun kender sagen fra TV-udsendelsen. Til gengæld er jeg lidt enig i Blædels kommentar, at citatet fra »På sporet af ufonauten« var interessant. Selv om vi er fuldt enige om, at selve bogen er et makværk, så indeholder den dog — efter min mening — en interessant kerne. Man skal huske på, at selv om der er observationer, der tydeligt peger i retning af fysiske fænomener (ses på radar etc.), så udelukker dette dog ikke, at der også kan være tale om andre typer fænomener. Der er nemlig ingen, der har påvist, at UFO-fænomenerne er *én* bestemt type fænomener — i vir-

keligheden er der måske tale om en række vidt forskellige fænomener, som vi blot giver fællesbetegnelsen UFOer, fordi vi ikke er i stand til at identificere nogle af dem. Det ene udelukker altså ikke det andet.

Ellers kan jeg kun sige, at jeg er enig i din helhedsvurdering af TV-udsendelsen, og jeg skal sige tak for din ros af vores nye blad.

Med venlig hilsen,
Per Andersen, SUFOI.

Kære SUFOI.

For mange år siden blev der arrangeret en tur til Rude Skov (observatoriet). Måske var det en idé at undersøge, om der i dag er interesse for en lignende tur.

Med venlig hilsen,
Bjarne Petersen, Asnæs.

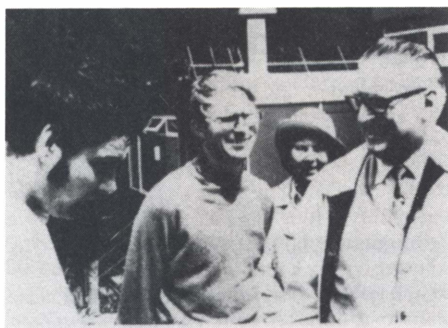

Foto fra udflugten til Rude Skov-observatoriet i sommeren 1972. Th. ses en af dansk UFOlogis veteraner, X.P. Madsen, med hustru og søn.

Kære Bjarne Petersen.

Jeg mindes ikke blot turen til observatoriet, men også andre udflugter som vi foretog for en del år tilbage sammen med vore medlemmer; f.eks. var vi i et planetarium nær København. — Men hvem af vore læsere har den nødvendige tid og lyst til at styre et sådant forehavende? SUFOIs Repræsentantskab kan let få tiden til at gå med administrativt arbejde. Vi bliver nok nødt til at indhente forstærkning fra medlemmerne i et forsøg på at genoplive disse arrangementer. Hvem har lyst? Henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen,
Peter A. Hansen.

Til UFO-NYTs brevkasse

Jeg har med stor interesse fulgt begivenhederne omkring den russiske ubåd, der strandede i den svenske skærgård. Når det har interesseret mig så stærkt, er det fordi jeg erindrede nogle artikler og kommentarer om »mystiske u-både« ved norske og svenske kyster. Disse beretninger stod at læse for år tilbage i et andet dansk UFO-tidsskrift, som mente at det måtte dreje sig om rumskibe og altså ikke fremmede ubåde, hvis jeg husker ret.

Hvad er SUFOIs mening om dette?

Med venlig hilsen,
H. O. Axelsen.

Kære hr. Axelsen

Det er blevet overladt til mig at kommentere Deres brev, og jeg har i den anledning gravet i arkiverne for at se, hvad der måtte være om ubådene. SUFOI har ikke nogen speciel stillingtagen til disse »ubådsberetninger«, hvorfor det følgende skal ses som min egen helt personlige mening om disse ting.

En af de mere kendte episoder med fremmede ubåde ved de skandinaviske kyster fandt sted i november 1972, hvor en ubåd iflg. pressemeldinger blev observeret i Sognefjorden i Norge. Flådefartøjer afspærrede fjorden og kastede endog på et tidspunkt dybtvandsbomber mod den formodede ubåd.

Der dukkede aldrig nogen ubåd op i dagens lys, og efter nogen tids forløb blev jagten indstillet.

I bladet UFO-Kontakt nr. 1/1973 var der en artikel af den daværende redaktør H. C. Petersen, der anførte, at sådan kunne det gå, når objekter fra andre planeter foretager videnskabelige undersøgelser på bunden af vore have og fjorde, og er så »uheldige« at de bliver opdaget.

Den 18. september 1980 startede der igen en meget omtalt »ubådssag«, hvor der også blev kastet dybtvandsbomber. Denne gang i den svenske skærgård. Dette affødte bl.a. en artikel i UFO-Kontakt nr. 1/1981, hvor det også utvetydigt blev anført, at mystiske ubåde i virkeligheden er undervands-UFOer.

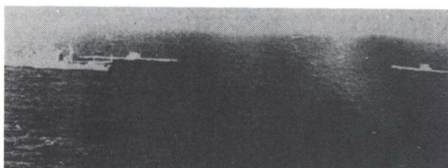
Udover disse to eksempler er der med mellemrum i dagspressen meldinger om fremmede ubåde ved de skandinaviske kyster. Specielt i relation til ubådsjagten i september 1980 er en artikel i AKTUELT den 23. april 1981 særdeles interessant:

AKTUELT 23. april 1981:

Svenskerne jagede måske polske u-både

Sagen om de fremmede u-både, som sidste efterår blev jagtet i Stockholms ydre skærgård bliver stadig mere mystisk.

Efter afsløringer i den svenske avis Expressen har den svenske marinestab udsendt et communique, der bekræfter, at der i efteråret befandt sig en mærkelig samling polske marinefartøjer syd for Gotland. Skibene var samlet omkring to opdykkede u-både, hvoraf den ene måske var beskadiget.

Svenske rekognosceringsflys foto af de to opdykkede, polske u-både i internationalt farvand syd for Gotland.

Den svenske marine forsøgte under jagten på de mystiske skibe at tvinge fartøjerne op ved hjælp af dybvandsbomber. Marinestaben fastslår ikke, at det drejede sig om samme u-båd, men udelukker på den anden side heller ikke denne mulighed.

Expressen afslører imidlertid også, at der i en rapport fra et NATO-lands efterretningstjeneste gøres opmærksom på, at arbejderne på orlogsværftet Liepaja i Letland d. 5. oktober blev beordret til at holde sig rede til at modtage en u-båd, der var »beskadiget ved provokation fra en fremmed magt«. Ordren havde foranlediget uro blandt arbejderne, da den 5. oktober var en søndag og ugens eneste fridag.

Samtidig fik den svenske marinestab, ifølge Expressen, rapport om, at den u-båd, der blev jagtet i skærgården, skulle være russisk, men med estisk besætning. Det er imidlertid sikkert, at de to u-både, der dukkede op ved Gotland, var polske.

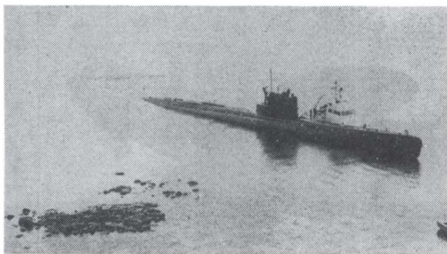

Det polske forsyningsskib »Piast« fotograferet den 5. oktober 1980 sammen med en af de polske u-både.

Bugseret under vandet

Hele sagen startede den 18. september, hvor den første rapport om en fremmed u-båd kom. Jagten begyndte og det er muligt at en dybvandsbombe eller en anti-u-bådsraket fra torpedojageren Halland på et meget tidligt stadium har beskadiget ubåden. Det kunne forklare, at den ikke forlod svensk territorialfarvand. Måske er u-båd nummer to blevet kaldt til assistance. Det er nemlig muligt, omend vanskeligt, for en u-båd at bugsere en anden under vandet. I alt fald sporede man i løbet af de følgende uger mere end én u-båd i skærgården. Den 5. oktober samledes så syv polske radarudrustede såkaldte Østersø-trawlere syd for Gotland og lagde sig i en ring omkring et polsk bjærgningsfartøj, der i flere dage havde opholdt sig på positionen. I midten af cirklen dukkede de to ubåde op, skriver Expressen.

Et svensk rekognosceringsfly tog fra lav højde billeder af u-bådene og bjærgningsfartøjet.

Den russiske u-båd af »Whisky-klassen« på grund i den svenske skærgård.

— — —

Men det mest håndgribelige bevis på, at der findes »fremmede u-både« nær på de skandinaviske kyster fik vi måske, da en russisk u-båd af »Whisky«-klassen (on the rocks?) løb på grund langt inde i den svenske skærgård i nærheden af en svensk flådebase. Selv sovjetiske myndigheder kunne kun forklare »fænomenet« som en u-båd.

Og så længe der findes så mange beviser for, at aldeles »jordiske u-både« driver deres spil langs de skandinaviske kyster, ser jeg personligt ingen grund til, uden yderligere beviser, at blande eventuelle rumfartøjer ind i den sag.

Venlig hilsen,
Ole Henningsen.

Til SUFOI

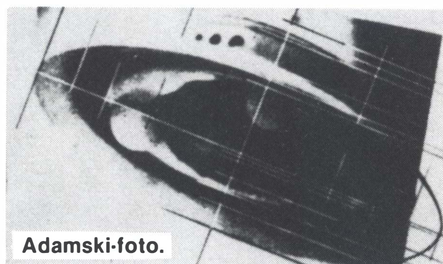
Kan SUFOI oplyse mig, om de billeder som er blevet taget af Adamski, Allingham og Stephen Darbishire er blevet EDB-analyseret således som andre UFO-fotos er blevet det?

Jeg har tænkt stærkt over at købe den film amerikaneren Gray Barker har til salg. Har SUFOI set den, og kan den mon anbefales? På forhånd tak.

Med venlig hilsen,
Peter Mikkelsen.

Kære Peter Mikkelsen

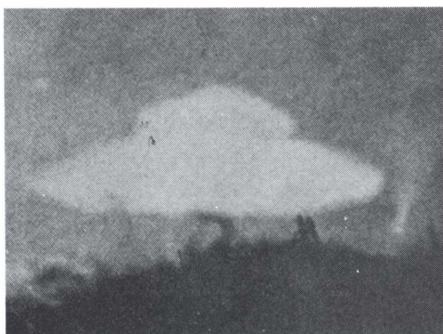
Tak for brevet vedr. computeranalyse af de gamle Adamski, Allingham og Stephen Darbishire fotos m.v.

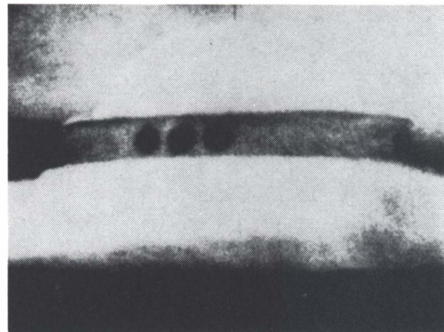
Adamski-foto.

Ground Saucer Watch Inc. i USA, der beskæftiger sig med disse computeranalyser af fotos, har med mellemrum lavet en fortegnelse over billeder og film, som man efter foretaget analyse anser for at være »ægte UFO-optagelser«, dvs. at man ikke har kunnet påvise en naturlig og almindelig forklaring på de fotograferede ting.

Jeg kan nævne, at hverken Adamskis, Allinghams eller Darbishires billeder findes på nævnte liste over ægte fotos. Men vi er ikke i øjeblikket i besiddelse af originale computeranalyserapporter om disse billeder. Med hyppige mellemrum får vi nye materialer hjem fra Ground Saucer Watch Inc., og såfremt vi skulle få analyser af nogle af disse fotos hjem, vil vi vende tilbage til sagen her i UFO-NYT.

Stephen Darbishire-foto.

Allingham-foto.

Gray Barker-film: Jeg har et par gange herhjemme og ved arrangementer i udlandet haft lejlighed til at se de tre film, som Gray Barker sælger via annoncer i bl.a. amerikanske tidsskrifter.

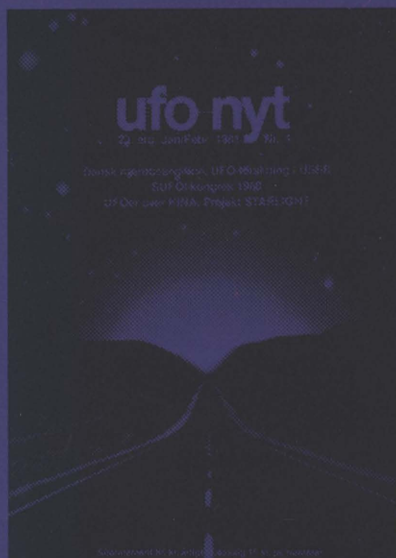
Det drejer sig om 3 korte filmstumper, hvoraf den ene er optaget af den amerikanske kontaktperson Howard Menger. Der vises et »moderskib« og en såkaldt »livsspore«, der udløses fra »moderskibet«. En anden af de tre film kaldes »The Airport Saucer«. Jeg kender ikke detaljerne i optagelsen, udover at det drejer sig om en person, der afprøver sit nye filmkamera og laver en optagelse i nærheden af en lufthavn, hvor der viser sig et objekt af »Adamski-typen«. Objektet udmærker sig i øvrigt ved at flyve rundt, som om det hang i en snor for enden af en lang stang, hvilket straks får mig til at blive lidt mistænksom over for objektets »kosmiske herkomst«.

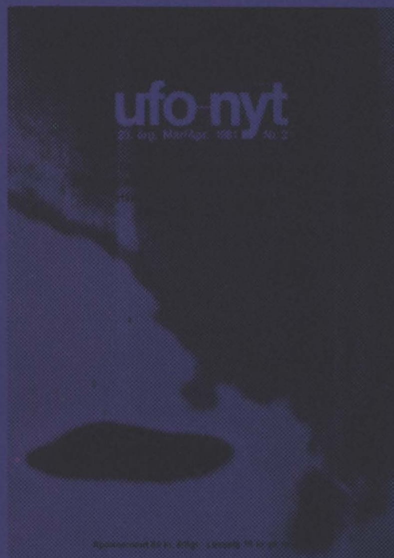
Den tredie filmoptagelse er kendt som Lost Creek-filmen, optaget den 23. juli 1966 af to amerikanere i nærheden af Clarksburg, West-Virginia. Også denne 3 meter lange filmoptagelse ligner den tidligere omtalte »fiskestangsoptagelse« og virker ikke særligt overbevisende i UFO-relation.

Jeg er ikke selv i tvivl om, at alle 3 filmoptagelser er ren svindel, som aldrig har været beregnet på den store udbredelse, Gray Barker med sine annoncer kan give dem. Dog må jeg erkende, at jeg selv kunne finde på at bestille dem, for nu engang at have dem i samlingen. I en artikelserie i UFO-NYT vil jeg i øvrigt beskæftige mig med filmoptagelser af UFOer. Og så vil disse 3 film også blive nærmere omtalt.

Med venlig hilsen,
Ole Henningsen.

820210 B

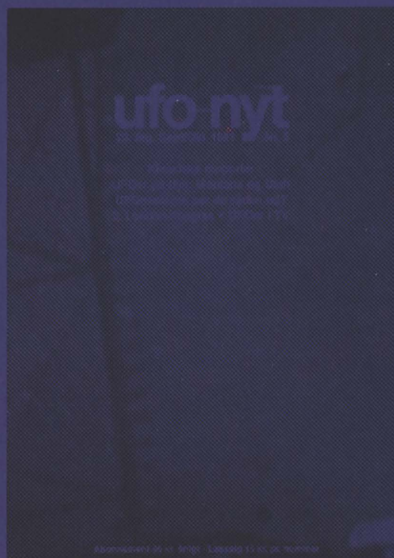

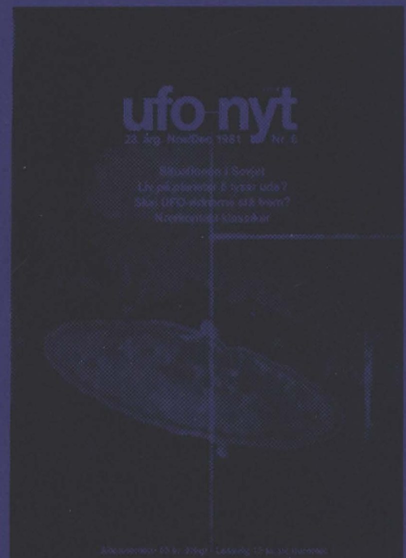

① ② ③

④ ⑤ ⑥